

Euroopan unionin virallinen lehti

L 303

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

61. vuosikerta

28. marraskuuta 2018

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1805, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1806, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske 39
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1807, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, muiden kuin henkilötietojen vapaan liikkuvuuden kehyksestä Euroopan unionissa ⁽¹⁾ 59

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/1808, annettu 14 päivänä marraskuuta 2018, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi 69

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/1805,

annettu 14 päivänä marraskuuta 2018,

jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 82 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta.
- (2) Oikeudellinen yhteistyö unionissa rikosoikeuden alalla perustuu tuomioistuinten tuomioiden ja oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen, jota on Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen yleisesti pidetty rikosoikeudellisen yhteistyön kulmakivenä unionissa.
- (3) Rikoksentekevälaineiden ja rikoshyödyn jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen ovat tehokkaimpia keinoja torjua rikollisuutta. Unioni on sitoutunut tehostamaan rikollisten varojen tunnistamista, menetetyksi tuomitsemista ja uudelleenkäyttöä Tukholman ohjelman ”Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluun varten” ⁽²⁾ mukaisesti.
- (4) Koska rikollisuus on usein rajat ylittävää, tehokas rajat ylittävä yhteistyö on olennaisen tärkeää, jotta rikoksentekevälaineet ja rikoshyöty voidaan jäädyttää ja tuomita menetetyiksi.
- (5) Jäädyttämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevan unionin nykyisen oikeuskehyksen muodostavat neuvoston puitepäätökset 2003/577/YOS ⁽³⁾ ja 2006/783/YOS ⁽⁴⁾.
- (6) Komission kertomukset puitepätösten 2003/577/YOS ja 2006/783/YOS täytäntöönpanosta osoittavat, että jäädyttämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskeva nykyinen järjestelmä ei ole täysin toimiva. Näiden puitepätösten täytäntöönpano ja soveltaminen jäsenvaltioissa ei ole yhdenmukaista, minkä vuoksi vastavuoroinen tunnustaminen on riittämätöntä ja rajat ylittävä yhteistyö epätydyttävää.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. lokakuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 6. marraskuuta 2018.

⁽²⁾ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Neuvoston puitepätös 2003/577/YOS, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päätösten täytäntöönpanosta Euroopan unionissa (EUVL L 196, 2.8.2003, s. 45).

⁽⁴⁾ Neuvoston puitepätös 2006/783/YOS, tehty 6 päivänä lokakuuta 2006, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin (EUVL L 328, 24.11.2006, s. 59).

- (7) Jäädättämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskeva unionin oikeuskehys ei ole pysynyt unionin ja kansallisten lainsäädäntöjen viimeaikaisen kehityksen tasalla. Erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/42/EU⁽¹⁾ vahvistetaan omaisuuden jäädättämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevat vähimmäissäännöt. Nämä vähimmäissäännöt koskevat rikosshyödyn ja rikosentekovälineiden menetetyksi tuomitsemista, myös siinä tapauksessa, että epäilty tai syytetty on sairas tai paennut, kun rikoksen vuoksi on jo aloitettu rikosoikeudellinen menettely, laajennettua menetetyksi tuomitsemista ja kolmansille osapuolille siirrettyjen varojen menetetyksi tuomitsemista. Nämä vähimmäissäännöt koskevat myös omaisuuden jäädättämistä sen mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten. Kyseisessä direktiivissä säädettyjen jäädättämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien toimenpiteiden olisi kuuluttava myös vastavuoroista tunnustamista koskevan oikeuskehysten piiriin.
- (8) Euroopan parlamentti ja neuvosto totesivat direktiivin 2014/42/EU hyväksymisen yhteydessä annetussa lausumassa, että toimiva jäädättämisen ja menetetyksi tuomitsemisen järjestelmä unionissa liittyy erottamattomasti hyvin toimivaan jäädättämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroiseen tunnustamiseen. Ottaen huomioon tarpeen luoda unioniin rikosentekovälineiden ja rikosshyödyn jäädättämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskeva kattava järjestelmä Euroopan parlamentti ja neuvosto pyysivät komissiota esittämään jäädättämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevan säädösehdotuksen.
- (9) Komissio katsoi 28 päivänä huhtikuuta 2015 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan turvallisuusagenda”, että rikosasioissa tehtävä oikeudellinen yhteistyö perustuu tehokkaisiin rajat ylittäviin välineisiin ja että tuomioiden ja oikeudellisten päätösten vastavuoroinen tunnustaminen on turvallisuuskehysten keskeinen osatekijä. Komissio myös muistutti, että jäädättämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista olisi parannettava.
- (10) Komissio antoi 2 päivänä helmikuuta 2016 tiedonannon ”Toimintasuunnitelma terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi”, jossa se korosti tarvetta varmistaa, että terrorismia rahoittavat rikolliset menettävät varansa. Komissio totesi, että terrorismia rahoittavan järjestäytyneen rikollistoiminnan kitkemiseksi on tärkeää, että rikolliset menettävät rikosshyödyn. Tätä varten komissio totesi, että on tarpeen varmistaa, että kaiken tyyppiset päätökset, joilla varoja jäädätetään ja tuomitaan menetetyksi, pannaan täytäntöön mahdollisimman laajasti koko unionin alueella soveltamalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta.
- (11) Jotta voitaisiin varmistaa jäädättämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tehokas vastavuoroinen tunnustaminen, tällaisten päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt olisi vahvistettava oikeudellisesti sitovalla ja sellaisenaan sovellettavalla unionin säädöksellä.
- (12) On tärkeää helpottaa omaisuuden jäädättämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista ja täytäntöönpanoa vahvistamalla säännöt, joilla jäsenvaltiot velvoitetaan tunnustamaan ilman muita muodollisuuksia toisen jäsenvaltion rikosoikeudellisissa menettelyissä antamat jäädättämispäätökset ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset ja panemaan ne täytäntöön omalla alueellaan.
- (13) Tätä asetusta olisi sovellettava kaikkiin jäädättämispäätöksiin ja kaikkiin menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin, jotka on annettu rikosoikeudellisissa menettelyissä. ”Rikosoikeudellinen menettely” on autonominen käsite unionin lainsäädännössä, sellaisena kuin Euroopan unionin tuomioistuin sitä tulkitsee, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön soveltamista. Ilmaisun tulisi näin ollen kattaa kaiken tyyppiset rikokseen liittyvien menettelyjen seurauksena annetut jäädättämispäätökset ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset, ei vain direktiivin 2014/42/EU soveltamisalaan kuuluvia päätöksiä. Se kattaa myös muun tyyppiset päätökset, jotka on annettu ilman lopullista tuomiota. Vaikka tällaisia päätöksiä ei mahdollisesti tunneta jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä, asianomaisen jäsenvaltion olisi voitava tunnustaa ja panna täytäntöön tällainen päätös, joka on jonkin toisen jäsenvaltion antama. Rikosoikeudellinen menettely voi kattaa myös poliisin ja muiden lainvalvontaviranomaisen suorittamat rikostutkinnat. Yksityisoikeudellisissa tai hallinnollisissa menettelyissä annettujen jäädättämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten ei olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (14) Tämän asetuksen olisi katettava sekä sellaiset jäädättämispäätökset ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset, jotka liittyvät direktiivin 2014/42/EU soveltamisalaan kuuluviin rikoksiin, että muihin rikoksiin liittyvät jäädättämispäätökset ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia rikoksia ei sen vuoksi pitäisi rajoittaa ainoastaan erityisen vakaviin rajatylittäviin rikoksiin, koska Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 82 artiklassa ei edellytetä, että rikosasioissa annettujen tuomioiden vastavuoroista tunnustamista koskevien sääntöjen ja menettelyjen vahvistamista koskevissa toimenpiteissä sovellettaisiin tällaista rajoitusta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikosentekovälineiden ja rikosshyödyn jäädättämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 39).

- (15) Oikeuden päätösten vastavuoroiseen tunnustamiseen ja välittömään täytäntöönpanoon perustuva jäsenvaltioiden välinen yhteistyö edellyttää luottamusta siihen, että tunnustettavat ja täytäntöön pantavat päätökset tehdään aina laillisuus-, toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen. Tällainen yhteistyö edellyttää myös sitä, että niiden henkilöiden oikeudet turvataan, joihin jäädyttämispäätökset ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset vaikuttavat. Nämä henkilöt voivat olla luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, mukaan lukien henkilöt, joita vastaan jäädyttämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu, tai henkilöt, jotka omistavat päätöksen kohteena olevan omaisuuden, sekä kaikki kolmannet osapuolet, joiden kyseiseen omaisuuteen liittyviä oikeuksia päätös suoraan rajoittaa, myös vilpittömässä mielessä toimineet kolmannet osapuolet. Siitä, rajoittaako jäädyttämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös suoraan näiden kolmansien osapuolten oikeuksia, olisi päätettävä täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti.
- (16) Tämä asetus ei vaikuta velvoitteeseen kunnioittaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 6 artiklassa vahvistettuja perusoikeuksia ja oikeudellisia periaatteita.
- (17) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa, jäljempänä 'Euroopan ihmisoikeussopimus', tunnustetut periaatteet. Tähän sisältyy periaate, että kaikenlainen sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon, seksuaaliseen suuntautumiseen, kansalaisuuteen, kieleen tai poliittisiin mielipiteisiin taikka vammaisuuteen perustuva syrjintä on kiellettävä. Tätä asetusta olisi sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (18) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2010/64/EU ⁽¹⁾, 2012/13/EU ⁽²⁾, 2013/48/EU ⁽³⁾, (EU) 2016/343 ⁽⁴⁾, (EU) 2016/800 ⁽⁵⁾ ja (EU) 2016/1919 ⁽⁶⁾ säädettyjä prosessuaalisia oikeuksia olisi sovellettava kyseisten direktiivien soveltamisalalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin rikosoikeudellisiin menettelyihin niiden jäsenvaltioiden osalta, joita nämä direktiivit sitovat. Perusoikeuskirjan mukaisia suoja-toimia olisi joka tapauksessa sovellettava kaikkiin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin menettelyihin. Erityisesti perusoikeuskirjassa säädettyjä rikosoikeudellisen menettelyn olennaisia suoja-toimia olisi sovellettava menettelyihin, jotka eivät ole rikosoikeudellisia menettelyjä mutta jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (19) Jäädyttämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lähettämistä, tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen avulla olisi varmistettava rikollisten varojen takaisinperintään liittyvien menettelyjen tehokkuus, ja samalla on kunnioitettava perusoikeuksia.
- (20) Kaksoisrangaistavuutta arvioitaessa täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi tarkistettava, olisivatko kyseisen rikoksen perustana olevat tosiseikat, sellaisina kuin ne käyvät ilmi päätöksen antavan valtion toimivaltaisen viranomaisen toimittamasta jäädyttämistodistuksesta tai menetetyksi tuomitsemista koskevasta todistuksesta, itsessään rangaistavia täytäntöönpanovaltiossa, jos ne olisivat olleet olemassa kyseisessä valtiossa päätöksen tunnustamishetkellä.
- (21) Päätöksen antavan viranomaisen olisi varmistettava jäädyttämispäätöstä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä antaessaan, että tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudatetaan. Tämän asetuksen nojalla jäädyttämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös olisi annettava ja lähetettävä toisen jäsenvaltion täytäntöönpanoviranomaiselle ainoastaan silloin, jos se olisi voitu antaa ja jos sitä olisi voitu käyttää yksinomaan kansallisessa tapauksessa. Päätöksen antavan viranomaisen olisi vastattava näiden päätösten tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden arvioinnista kussakin tapauksessa, koska jäädyttämispäätösten tai menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa ei saisi evätä muilla kuin tässä asetuksessa säädettyillä perusteilla.
- (22) Joissain tapauksissa jäädyttämispäätöksen voi antaa päätöksen antavan valtion nimeämä viranomainen, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti rikosasioissa toimivalta panna jäädyttämispäätös täytäntöön tai valvoa sen täytäntöönpanoa kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja joka ei ole tuomari, tuomioistuimien tai yleinen syyttäjä. Tällaisissa tapauksissa tuomarin, tuomioistuimen tai yleisen syyttäjän on vahvistettava jäädyttämispäätös ennen kuin se toimitetaan täytäntöönpanoviranomaiselle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/64/EU, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/48/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskeissa menettelyissä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin (EUVL L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/343, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, eräiden syyttömyysolettaamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/800, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, rikoksesta epäiltyjä tai syytettyjä lapsia koskevista menettelytakeista rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/1919, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, oikeusavusta rikosoikeudellisissa menettelyissä epäillyille ja syytetyille henkilöille ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskeissa menettelyissä etsityille henkilöille (EUVL L 297, 4.11.2016, s. 1).

- (23) Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa ilmoitus, jossa todetaan, että kun niille lähetetään jäädyttämistodistus tai menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus jäädyttämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten, päätöksen antavan viranomaisen olisi toimitettava alkuperäinen jäädyttämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös tai sen oikeaksi todistettu jäljennös jäädyttämistodistuksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen mukana. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle, kun ne antavat tai peruuttavat tällaisen ilmoituksen. Komission olisi asetettava tällaiset tiedot kaikkien jäsenvaltioiden ja neuvoston päätöksessä 2008/976/YOS⁽¹⁾ säädetyn Euroopan oikeudellisen verkoston saataville. Euroopan oikeudellisen verkoston olisi asetettava tiedot saataville mainitussa päätöksessä tarkoitettulle verkkosivustolle.
- (24) Päätöksen antavan viranomaisen olisi lähetettävä jäädyttämistodistus tai menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus yhdessä jäädyttämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kanssa joko suoraan täytäntöönpanoviranomaiselle tai tapauksen mukaan täytäntöönpanovaltion keskusviranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste niin, että täytäntöönpanoviranomainen voi todeta todistuksen tai päätöksen aitouden, kirjattu kirje ja suojattu sähköposti mukaan luettuina. Päätöksen antavan viranomaisen olisi voitava käyttää kaikkia asiaankuuluvia kanavia tai lähettämiskeinoja, mukaan lukien Euroopan oikeudellisen verkoston suojattua televiestintäjärjestelmää, Eurojustia tai muita oikeusviranomaisten käyttämiä kanavia.
- (25) Jos päätöksen antava viranomaisen voi perustellusti olettaa, että henkilöllä, jota vastaan rahamäärää koskeva jäädyttämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on tehty, on omaisuutta tai tuloja jäsenvaltiossa, sen olisi lähetettävä jäädyttämistodistus tai menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus kyseiseen jäsenvaltioon. Tämän perusteella todistus voitaisiin esimerkiksi lähettää siihen jäsenvaltioon, jossa luonnollinen henkilö, jota vastaan päätös on annettu, asuu tai jossa hän tavallisesti asuu, jos hänellä ei ole pysyvää tai vakituista asuinpaikkaa. Jos päätös on annettu oikeushenkilöä vastaan, todistus voidaan lähettää siihen jäsenvaltioon, jossa oikeushenkilöllä on kotipaikka.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä yksi tai useampi keskusviranomainen jäädyttämispäätöksiä ja menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä koskevien todistusten hallinnollista lähettämistä ja vastaanottamista varten, jos tämä on tarpeen niiden sisäisen oikeusjärjestelmän rakenteen vuoksi. Tällaiset keskusviranomaiset voisivat myös antaa hallinnollista tukea, toimia koordinoijina sekä avustaa tilastojen keräämisessä ja helpottaa ja edistää tällä tavoin jäädyttämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista.
- (27) Jos rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen liittyvä rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus toimitetaan useammalle kuin yhdelle täytäntöönpanovaltiolle, päätöksen antavan valtion olisi pyrittävä estämään tilanteet, joissa menetetyksi tuomitaan enemmän omaisuutta kuin on tarpeen niin, että päätöksen täytäntöönpanolla saatava määrä ylittää siinä täsmennetyn enimmäismäärän. Tätä varten päätöksen antavan viranomaisen olisi muun muassa ilmoitettava menetetyksi tuomitsemista koskevassa todistuksessa varojen arvo, jos se on tiedossa, kussakin täytäntöönpanovaltiossa, niin että täytäntöönpanoviranomaiset voivat ottaa sen huomioon, pidettävä yllä tarvittavia yhteyksiä ja vuoropuhelua täytäntöönpanoviranomaisten kanssa menetetyksi tuomitettavasta omaisuudesta ja ilmoitettava asianomaisille täytäntöönpanoviranomaisille välittömästi, jos se katsoo, että on olemassa riski, että menetetyksi tuomitaan enimmäismäärän ylittävä määrä. Eurojust voisi toimeksiantonsa puitteissa toimia tarvittaessa koordinoijana, jotta vältetään kohtuuton menetetyksi tuomitseminen.
- (28) Jäsenvaltioita olisi kannustettava antamaan ilmoitus, jossa todetaan, että ne täytäntöönpanovaltioina voivat hyväksyä jäädyttämispäätöstodistukset tai menetetyksi tuomitsemista koskevat todistukset tai molemmat yhdellä tai useammalla unionin virallisista kielistä, joka on muu kuin niiden virallinen kieli.
- (29) Täytäntöönpanoviranomaisen olisi tunnustettava jäädyttämispäätökset ja menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden panemiseksi täytäntöön. Jäädyttämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva päätös olisi annettava ja jäädyttäminen tai menetetyksi tuomitseminen olisi toteutettava yhtä ripeästi ja ensisijaisesti kuin vastaavassa kansallisessa tapauksessa. Olisi asetettava määräajat, jotka olisi laskettava neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71⁽²⁾ mukaisesti, sen varmistamiseksi, että jäädyttämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös tunnustetaan ja pannaan täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti. Jos kyseessä on jäädyttämispäätös, täytäntöönpanoviranomaisen olisi aloitettava tarpeellisten konkreettisten toimien toteuttaminen tällaisten päätösten panemiseksi täytäntöön viimeistään 48 tunnin kuluttua siitä, kun sen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta on annettu päätös.
- (30) Päätöksen antavan viranomaisen ja täytäntöönpanoviranomaisen olisi otettava jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon yhteydessä asianmukaisella tavalla huomioon tutkimuksen edellyttämä luottamuksellisuus. Erityisesti täytäntöönpanoviranomaisen olisi taattava tosiseikkojen ja jäädyttämispäätöksen sisällön luottamuksellisuus. Tämä ei vaikuta veloitteeseen ilmoittaa henkilöille, joita asia koskee, jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanosta tämän asetuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2008/976/YOS, tehty 16 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan oikeudellisesta verkostosta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 130).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

- (31) Jäädättämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ei saisi kieltäytyä muilla kuin tässä asetuksessa esitetyillä perusteilla. Tällä asetuksella olisi sallittava se, että täytäntöönpanoviranomaiset voivat kieltäytyä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta *ne bis in idem* -periaatteen, henkilöiden, joita asia koskee, oikeuksien tai läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden perusteella.
- (32) Tässä asetuksessa olisi sallittava se, että täytäntöönpanoviranomaiset eivät tunnusta tai pane täytäntöön menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä, jos henkilö, jota vastaan menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu, ei ollut läsnä oikeudenkäynnissä, jonka tuloksena annetaan lopulliseen tuomioon liittyvä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös. Tätä tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskevaa kieltäytymisperustetta olisi sovellettava ainoastaan oikeudenkäynteihin, joiden tuloksena annetaan lopulliseen tuomioon perustuva menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös, eikä sitä sovelleta oikeudenkäynteihin, jonka tuloksena annetaan tuomioon perustumaton menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös. Jotta tällaista perustetta voitaisiin soveltaa, olisi järjestettävä yksi tai useampi suullinen käsittely. Perustetta ei olisi voitava soveltaa, jos asiaa koskevissa kansallisissa menettelysäännöissä ei määrätä suullisesta käsittelystä. Tällaisten kansallisten menettelysääntöjen olisi oltava perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen vaatimusten mukaisia, erityisesti siltä osin kuin on kyse oikeudesta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Tämä koskee esimerkiksi tapausta, jossa on kyse yksinkertaistetusta menettelystä, jota edeltää kokonaan tai osittain kirjallinen menettely tai menettely, johon ei sisälly suullista käsittelyä.
- (33) Poikkeustapauksissa olisi oltava mahdollista olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön jäädättämispäätöstä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä, jos tunnustaminen tai täytäntöönpano estäisi täytäntöönpanovaltiota soveltamasta valtiosääntönsä sisältyviä, lehdistönvapautta tai ilmaisuvapautta muissa viestintävälineissä koskevia säännöksiä.
- (34) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen perustaminen unioniin perustuu keskinäiseen luottamukseen ja oletamaan siitä, että muut jäsenvaltiot noudattavat unionin oikeutta ja erityisesti perusoikeuksia. Poikkeustilanteissa, jos on olemassa perusteltu syy katsoa erityisten ja objektiivisten todisteiden pohjalta, että jäädättämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano olisi tapauksen erityiset olosuhteet huomioon ottaen ilmeisessä ristiriidassa perusoikeuskirjassa vahvistetun asiaankuuluvan perusoikeuden kanssa, täytäntöönpanoviranomaisen olisi voitava päättää olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön kyseistä päätöstä. Tässä yhteydessä asiaankuuluviin perusoikeuksiin olisi kuuluttava erityisesti oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin, oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja oikeus puolustukseen. Omistusoikeuden ei lähtökohdaisesti pitäisi olla asiaankuuluva oikeus, koska varojen jäädättäminen ja menetetyksi tuomitseminen merkitsevät väistämättä puuttumista henkilön omistusoikeuteen ja koska tähän liittyvistä tarvittavista suojatoimista säädetään jo unionin oikeudessa, myös tässä asetuksessa.
- (35) Ennen kuin täytäntöönpanoviranomainen päättää olla tunnustamatta ja panematta täytäntöön jäädättämispäätöstä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä minkä tahansa tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevan perusteen nojalla, sen olisi kuultava päätöksen antanutta viranomaista tarvittavien lisätietojen saamiseksi.
- (36) Tutkiessaan täytäntöönpanoviranomaisen pyyntöä rajoittaa omaisuuden jäädättämisaikaa päätöksen antavan viranomaisen olisi otettava huomioon kaikki tapauksen olosuhteet, erityisesti se, voisiko jäädättämispäätöksen jatkaminen aiheuttaa perusteetonta vahinkoa täytäntöönpanovaltiossa. Täytäntöönpanoviranomaista kannustetaan kuulemaan päätöksen antanutta viranomaista ennen virallisen pyynnön esittämistä.
- (37) Päätöksen antaneen viranomaisen olisi tehtävä ilmoitus täytäntöönpanoviranomaiselle, kun päätöksen antaneen valtion viranomainen vastaanottaa rahasumman, joka on maksettu menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen osalta, pitäen lähtökohtana sitä, että täytäntöönpanovaltiolle olisi tehtävä ilmoitus ainoastaan, jos maksun määrä päätöksen osalta vaikuttaa maksamattomaan määrään, joka on tuomittava menetetyksi päätöksen nojalla.
- (38) Täytäntöönpanoviranomaisen olisi voitava lykätä jäädättämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa erityisesti silloin, kun täytäntöönpano voisi haitata parhaillaan suoritettavaa rikostutkintaa. Kun perustetta lykkäämiselle ei enää ole, täytäntöönpanoviranomaisen olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet päätöksen panemiseksi täytäntöön.
- (39) Täytäntöönpanoviranomaisen olisi jäädättämispäätöksen täytäntöönpanon ja menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan päätöksen jälkeen mahdollisuuksien mukaan annettava kyseinen täytäntöönpano tai päätös tiedoksi tiedossaan oleville asianosaisille. Tätä varten täytäntöönpanoviranomaisen olisi kohtuudella tehtävä kaikkensa tunnistaakseen asianosaisten henkilöllisyyden, tarkistettava, kuinka näihin henkilöihin saadaan yhteys, ja ilmoitettava näille henkilöille jäädättämispäätöksen täytäntöönpanosta tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevasta päätöksestä. Tätä velvoitetta täyttyessään täytäntöönpanoviranomainen voisi pyytää apua päätöksen antavalta viranomaiselta,

esimerkiksi, jos asianosaiset näyttäivät asuvan päätöksen antavassa valtiossa. Täytäntöönpanoviranomaisen tämän asetuksen mukainen tiedonantovelvoite ei vaikuta päätöksen antavalle viranomaiselle kuuluiin, päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaisiin velvoitteisiin antaa tietoa henkilöille esimerkiksi jäädyttämis päätöksen antamisesta tai päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaisista olemassa olevista oikeussuojakeinoista.

- (40) Päätöksen antaneelle viranomaiselle olisi viipymättä ilmoitettava, jos jäädyttämis päätöstä tai ja menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä ei ole mahdollista panna täytäntöön. Tällainen tilanne voi syntyä, jos omaisuus on jo tuomittu menetettäväksi, se on kadonnut tai tuhoutunut, sitä ei löydetä päätöksen antaneen viranomaisen ilmoittamasta paikasta tai jos omaisuuden sijaintipaikkaa ei ole ilmoitettu riittävän tarkasti huolimatta päätöksen antaneen valtion kanssa käydyistä neuvotteluista. Tällaisessa tilanteessa täytäntöönpanoviranomaisella ei olisi enää oltava velvoitetta panna päätöstä täytäntöön. Jos täytäntöönpanoviranomainen saa myöhemmin tietoa, jonka perusteella omaisuus voidaan paikantaa, sen olisi voitava panna päätös täytäntöön tämän asetuksen mukaisesti ilman uuden todistuksen lähettämistä.
- (41) Jos täytäntöönpanovaltion lainsäädäntö tekee jäädyttämis päätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon oikeudellisesti mahdottomaksi, täytäntöönpanoviranomaisen olisi oltava yhteydessä päätöksen antaneeseen viranomaiseen keskustellakseen tilanteesta ja löytääkseen siihen ratkaisun. Ratkaisuna voisi olla, että päätöksen antanut viranomainen vetää päätöksen takaisin.
- (42) Kun menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano on saatu päätökseen, täytäntöönpanoviranomaisen olisi ilmoitettava täytäntöönpanon tuloksista päätöksen antaneelle viranomaiselle. Jos tämä on käytännössä mahdollista, täytäntöönpanoviranomaisen olisi tällöin ilmoitettava päätöksen antaneelle viranomaiselle myös menetetyksi tuomittu omaisuus tai rahamäärä ja muut seikat, jotka se katsoo merkitykselliseksi.
- (43) Jäädyttämis päätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoon olisi sovellettava täytäntöönpanovaltion lakia, ja vain kyseisen valtion viranomaisilla olisi oltava toimivalta päättää täytäntöönpanossa sovellettavista menettelyistä. Päätöksen antavan viranomaisen ja täytäntöönpanoviranomaisen olisi voitava tarvittaessa pyytää Eurojustilta tai Euroopan oikeudelliselta verkostolta niiden toimivallan puitteissa apua kysymyksissä, jotka liittyvät jäädyttämis päätösten tai menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten täytäntöönpanoon.
- (44) Tämän asetuksen asianmukainen käytännön soveltaminen edellyttää toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tiivistä yhteistyötä erityisesti niissä tapauksissa, jotka koskevat menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen samanaikaista täytäntöönpanoa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi sen vuoksi kuultava toisiaan tarpeen mukaan joko suoraan tai tarvittaessa Eurojustin tai Euroopan oikeudellisen verkoston kautta.
- (45) Uhrien oikeuksia korvaukseen ja omaisuuden palauttamiseen ei saisi rajoittaa rajat ylittävissä tapauksissa. Jäädytetyn tai menetetyksi tuomitun omaisuuden palauttamista koskevista säännöissä olisi asetettava etusijalle uhreille suoritettavat korvaukset ja omaisuuden palauttaminen uhreille. Uhrin käsitettä on tulkittava päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa olisi voitava myös säätää, että tätä asetusta sovellettaessa oikeushenkilö voi olla uhri. Tämä asetusta ei saisi vaikuttaa sääntöihin, jotka koskevat uhreille suoritettavia korvauksia ja omaisuuden palauttamista kansallisissa menettelyissä.
- (46) Kun täytäntöönpanoviranomainen on saanut tiedon päätöksen antaneen viranomaisen tai päätöksen antaneen valtion muun toimivaltaisen viranomaisen antamasta päätöksestä omaisuuden palauttamisesta uhrielle, täytäntöönpanoviranomaisen olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseinen omaisuus jäädytetään ja palautetaan uhrielle mahdollisimman pian. Täytäntöönpanoviranomaisen olisi voitava siirtää omaisuus päätöksen antaneeseen valtioon niin, että tämä voisi palauttaa omaisuuden uhrielle, tai sen olisi voitava siirtää omaisuus suoraan uhrielle päätöksen antaneen valtion suostumuksella. Velvoitteeseen palauttaa jäädytetty omaisuus uhrielle olisi sovellettava seuraavia edellytyksiä: uhrin omistusoikeutta omaisuuteen ei ole kiistetty eli on hyväksytty, että uhri on omaisuuden oikea omistaja eikä ole esitetty vakavia väitteitä tämän kyseenalaistamiseksi, omaisuutta ei ole vaadittu todisteeksi rikosoikeudenkäyntiin täytäntöönpanovaltiossa eikä henkilöiden, joita asia koskee, erityisesti vilpittömässä mielessä toimineiden kolmansien osapuolten, oikeuksia loukata. Täytäntöönpanoviranomaisen olisi palautettava jäädytetty omaisuus uhrielle vain, jos nämä edellytykset täyttyvät. Jos täytäntöönpanoviranomainen katsoo, että nämä edellytykset eivät täyty, sen olisi neuvoteltava päätöksen antaneen viranomaisen kanssa, esimerkiksi pyydettävä lisätietoja tai keskusteltava tilanteesta, ratkaisun löytämiseksi. Jos ratkaisua ei löydetä, täytäntöönpanoviranomainen olisi voitava päättää olla palauttamatta jäädytettyä omaisuutta uhrielle.
- (47) Kunkin jäsenvaltion olisi harkittava sellaisen kansallisen keskitetyn viraston perustamista, joka vastaa jäädytetyn omaisuuden hallinnoinnista sen mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten sekä menetetyksi tuomitun omaisuuden hoidosta. Jäädytetty omaisuus ja menetetyksi tuomittu omaisuus voidaan varata ensisijaisesti lainvalvontaa ja järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisyä koskeviin hankkeisiin sekä muihin yleisen edun ja sosiaalisen edun mukaisiin hankkeisiin.

- (48) Kunkin jäsenvaltion olisi harkittava sellaisen kansallinen rahaston perustamista, jolla taataan asianmukaiset korvaukset rikosten uhreille, kuten velvollisuuksiaan hoitaessaan menehtyneiden poliisien ja virkamiesten perheille sekä velvollisuuksiaan hoitaessaan pysyvästi vammautuneille poliiseille ja virkamiehille. Jäsenvaltiot voivat osoittaa osan menetetyksi tuomituista varoista kyseiseen rahastoon.
- (49) Jäsenvaltioiden ei olisi voitava vaatia toisiltaan korvausta tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvista kustannuksista. Jos täytäntöönpanovaltiolle on kuitenkin aiheutunut suuria tai poikkeuksellisia kustannuksia, esimerkiksi koska omaisuus on ollut jäädytettynä huomattavan kauan, päätöksen antaneen viranomaisen olisi otettava huomioon täytäntöönpanoviranomaisen mahdollinen ehdotus kustannusten jakamisesta.
- (50) Jotta tulevaisuudessa voidaan mahdollisimman nopeasti puuttua tämän asetuksen liitteissä esitettyjen todistusten sisältöä koskeviin havaittuihin ongelmiin, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti kyseisten todistusten muuttamista varten. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (51) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on jäädyttämissä päätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroinen tunnustaminen ja täytäntöönpano, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (52) Puitepäättöksen 2003/577/YOS säännökset on jo korvattu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/41/EU ⁽²⁾ todistusaineiston jäädyttämisen osalta niiden jäsenvaltioiden osalta, joita kyseinen direktiivi sitoo. Puitepäättöksen 2003/577/YOS säännökset olisi korvattava tällä asetuksella niiden jäsenvaltioiden kesken, joita se sitoo, siltä osin kuin on kyse omaisuuden jäädyttämisestä. Tällä asetuksella olisi korvattava myös puitepäättös 2006/783/YOS niiden jäsenvaltioiden osalta, joita se sitoo. Puitepäättöksen 2003/577/YOS säännöksiä, jotka koskevat omaisuuden jäädyttämistä sekä puitepäättöksen 2006/783/YOS säännöksiä olisi näin ollen edelleen sovellettava niiden jäsenvaltioiden kesken, joita tämä asetus ei sido, mutta myös minkä tahansa jäsenvaltion, jota tämä asetus ei sido, ja minkä tahansa jäsenvaltion, jota tämä asetus sitoo, kesken.
- (53) Tämän säädöksen oikeudellinen muoto ei saisi muodostaa ennakkotapausta unionin tuleville säädöksille rikosasioissa annettavien tuomioiden ja oikeudellisten päätösten vastavuoroinen tunnustamisen alalla. Tulevien säädösten oikeudellisen muodon valinnan olisi perustuttava huolelliseen, tapauskohtaiseen arvioon ottaen huomioon muun muassa säädöksen vaikuttavuus ja suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteet.
- (54) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavat toimistot tekevät keskenään yhteistyötä sellaisen rikoshyödyn ja muun rikokseen liittyvän omaisuuden jäljittämisen ja tunnistamisen helpottamiseksi, josta saatetaan antaa jäädyttämissä päätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös, neuvoston päätöksen 2007/845/YOS ⁽³⁾ mukaisesti.
- (55) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdystä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 3 artiklan sekä 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän asetuksen hyväksymiseen ja soveltamiseen.
- (56) Pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan sekä 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Irlanti ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (57) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdystä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/41/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkimääräyksestä (EUVL L 130, 1.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2007/845/YOS, tehty 6 päivänä joulukuuta 2007, varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien jäsenvaltioiden toimistojen yhteistyöstä rikoksen tuottaman hyödyn tai muun rikokseen liittyvän omaisuuden jäljittämisessä ja tunnistamisessa (EUVL L 332, 18.12.2007, s. 103).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Kohde

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltio tunnustaa ja panee täytäntöön alueellaan toisen jäsenvaltion rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä antaman jäädyttämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen.
2. Tämä asetus ei muuta velvoitetta noudattaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa taattuja perusoikeuksia ja oikeudellisia perusperiaatteita.
3. Päätöksen antavien viranomaisten on varmistettava jäädyttämispäätöstä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä antaessaan, että tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudatetaan.
4. Tätä asetusta ei sovelleta sellaisiin jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin, jotka on annettu yksityisoikeudellisissa tai hallinnollisissa menettelyissä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'jäädyttämispäätöksellä' päätöksen antavan viranomaisen antamaa tai vahvistamaa päätöstä, jonka tarkoituksena on estää omaisuuden tuhoaminen, muuntaminen, liikuttaminen, siirtäminen tai luovuttaminen sen mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten;
- 2) 'menetetyksi tuomitsemista koskevalla päätöksellä' tai 'päätöksellä menetetyksi tuomitsemisesta' tuomioistuimen oikeudenkäynnissä rikoksen perusteella määräämää lopullista seuraamusta tai toimenpidettä, jonka tuloksena omaisuus otetaan lopullisesti pois luonnolliselta henkilöltä tai oikeushenkilöltä;
- 3) 'omaisuudella' kaikkea aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta ja oikeudellisia asiakirjoja ja välineitä, joilla todistetaan omistusoikeus tai muu oikeus tällaiseen omaisuuteen, joka päätöksen antavan viranomaisen mukaan
 - a) on rikoshyötyä tai tällaisen hyödyn arvoa joko kokonaan tai osittain vastaavaa omaisuutta,
 - b) muodostaa tällaisen rikoksen tekovälineen tai vastaa tällaisen tekovälineen arvoa,
 - c) on tuomittava menetetyksi, koska päätöksen antavassa jäsenvaltiossa sovelletaan direktiivissä 2014/42/EU tarkoitettuja menetetyksi tuomitsemista koskevia valtuuksia, tai
 - d) on tuomittava rikokseen liittyvien menettelyjen seurauksena menetetyksi päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaisten, menetetyksi tuomitsemista koskeviin valtuuksiin liittyvien muiden säännösten, ilman lopullista tuomiota tapahtuva menetetyksi tuomitseminen mukaan lukien, nojalla;
- 4) 'rikoshyödyllä' rikoksen välittömästi tai välillisesti tuottamaa taloudellista etua, joka muodostuu mistä tahansa omaisuudesta ja johon kuuluvat minkä tahansa rikoksen välittömästi tuottaman hyödyn myöhempi uudelleensijoittaminen tai muuntaminen ja mitkä tahansa taloudellista arvoa omaavat edut;
- 5) 'rikosentekovälineillä' omaisuutta, jota on käytetty tai aiotaan käyttää kokonaan tai osittain rikoksen tekemiseen millä tavalla tahansa;
- 6) 'päätöksen antavalla valtiolla' jäsenvaltiota, jossa jäädyttämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu;
- 7) 'täytäntöönpanovaltiolla' jäsenvaltiota, jolle jäädyttämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös lähetetään tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten;
- 8) 'päätöksen antavalla viranomaisella'
 - a) jäädyttämispäätöksen osalta
 - i) kyseessä olevassa asiassa toimivaltaista tuomaria, tuomioistuinta tai yleistä syyttäjää; tai

- ii) muuta päätöksen antavan valtion nimeämää toimivaltaista viranomaista, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti rikosasioissa toimivalta antaa päätös omaisuuden jäädyttämisestä tai panna jäädyttäispäätös täytäntöön. Lisäksi ennen kuin jäädyttäispäätös toimitetaan täytäntöönpanoviranomaiselle, pyynnön antavan valtion tuomarin, tuomioistuimen tai yleisen syyttäjän on vahvistettava se tutkittuaan, vastaako se tämän asetuksen mukaisia päätöksen antamista koskevia edellytyksiä. Jos tuomari, tuomioistuin, yleinen syyttäjä tai muu toimivaltainen viranomainen on vahvistanut päätöksen, tuota viranomaista voidaan pitää päätöksen lähettämistä varten myös päätöksen antavana viranomaisena;
- b) menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen osalta päätöksen antavan valtion nimeämää toimivaltaista viranomaista, jolla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti rikosasioissa toimivalta panna täytäntöön tuomioistuimen antama menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös;
- 9) 'täytäntöönpanoviranomaisella' viranomaista, jolla on toimivalta tunnustaa jäädyttäispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös ja varmistaa sen täytäntöönpano tämän asetuksen ja kansallisen lainsäädännön nojalla sovellettavien, omaisuuden jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien menettelyjen mukaisesti; jos näissä menettelyissä edellytetään, että tuomioistuin kirjaa päätöksen ja antaa luvan sen täytäntöönpanoon, täytäntöönpanoviranomaisella tarkoitetaan myös viranomaista, jolla on toimivalta pyytää, että päätös kirjataan ja sen täytäntöönpanoon annetaan lupa;
- 10) 'henkilöllä, jota asia koskee' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jota vastaan jäädyttäispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös annetaan, tai luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka omistaa päätöksen kohteena olevan omaisuuden, sekä kaikkia kolmansia osapuolia, joiden kyseiseen omaisuuteen liittyviä oikeuksia päätös suoraan rajoittaa täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti.

3 artikla

Rikokset

1. Jäädyttäispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantava täytäntöön ilman teon kaksoisrangaistavuuden tutkimista, jos teosta, joka johti tällaiseen päätökseen, voidaan päätöksen antavassa valtiossa määrätä vapausrangaistus, joka on enimmillään vähintään kolme vuotta, ja jos teko muodostaa jonkin tai joitakin seuraavista rikoksista päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaan määriteltynä:

- 1) rikollisjärjestykseen osallistuminen;
- 2) terrorismi;
- 3) ihmiskauppa;
- 4) lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia;
- 5) huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laiton kauppa;
- 6) aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laiton kauppa;
- 7) lahjonta;
- 8) petokset, mukaan lukien petokset ja muut unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvat rikokset, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1371⁽¹⁾;
- 9) rahanpesu;
- 10) rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen;
- 11) tietoverkkorikollisuus;
- 12) ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien laiton kauppa ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laiton kauppa;
- 13) laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen;
- 14) tahallinen henkirikos, vakava pahoinpitely tai vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen;
- 15) ihmisen elinten ja kudosten laiton kauppa;
- 16) ihmisryöstö, vapaudenriisto tai panttivangiksi ottaminen;
- 17) rasismi ja muukalaisviha;
- 18) järjestäytynyt varkausrikollisuus tai aseellinen ryöstö;
- 19) kulttuuriomaisuuden, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden, laiton kauppa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29).

- 20) petollinen menettely;
- 21) ryöstön tapainen kiristys ja kiristys;
- 22) tuotteiden väärentäminen ja laitton jäljentäminen;
- 23) hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti väärennöksillä;
- 24) maksuvälineisiin liittyvät väärennökset;
- 25) hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laitton kauppa;
- 26) ydin- ja radioaktiivisten aineiden laitton kauppa;
- 27) varastettujen ajoneuvojen kauppa;
- 28) raiskaus;
- 29) murhapoltto;
- 30) kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat rikokset;
- 31) ilma-aluksen tai aluksen kaappaus;
- 32) tuhotyö.

2. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen rikosten osalta täytäntöönpanovaltio voi asettaa jäädyttämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisen ja täytäntöönpanon edellytykseksi, että teko, joka johti jäädyttämispäätökseen tai menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen, on määritelty rikokseksi täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä, riippumatta rikoksen tunnusmerkistöstä tai luokittelusta päätöksen antavan valtion lainsäädännössä.

II LUKU

JÄÄDYTTÄMISPÄÄTÖSTEN LÄHETTÄMINEN, TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

4 artikla

Jäädyttämispäätösten lähettäminen

1. Jäädyttämispäätös lähetetään jäädyttämistodistuksen avulla. Jäädyttämispäätöksen antava viranomainen lähettää 6 artiklassa säädetyn jäädyttämistodistuksen suoraan täytäntöönpanoviranomaiselle tai tarvittaessa 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle keskusviranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste niin, että täytäntöönpanoviranomainen voi todeta jäädyttämistodistuksen aitouden.
2. Jäsenvaltiot voivat antaa ilmoituksen, jossa todetaan, että kun niille lähetetään jäädyttämistodistus jäädyttämispäätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten, päätöksen antavan viranomaisen on toimitettava alkuperäinen jäädyttämispäätös tai sen oikeaksi todistettu jäljennös jäädyttämistodistuksen mukana. Ainoastaan jäädyttämistodistus on käännettävä 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
3. Jäsenvaltiot voivat antaa 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ennen tämän asetuksen soveltamispäivää tai myöhemmin. Jäsenvaltiot voivat milloin tahansa peruuttaa tällaisen ilmoituksen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kun ne antavat tai peruuttavat tällaisen ilmoituksen. Komission on asetettava tällaiset tiedot kaikkien jäsenvaltioiden ja Euroopan oikeudellisen verkoston saataville.
4. Jos kyseessä on rahamäärän jäädyttämistä koskeva päätös ja päätöksen antavalla viranomaisella on perusteltua syytä olettaa, että henkilöllä, jota vastaan päätös on tehty, on omaisuutta tai tuloja jäsenvaltiossa, sen on lähetettävä jäädyttämistodistus kyseiseen jäsenvaltioon.
5. Jos kyseessä on tietyn omaisuuden jäädyttämistä koskeva päätös ja jos päätöksen antavalla viranomaisella on perusteltua syytä olettaa, että tällaista omaisuutta on jäsenvaltiossa, sen on lähetettävä jäädyttämistodistus kyseiseen jäsenvaltioon.
6. Jäädyttämistodistukseen on:
 - a) liitettävä 14 artiklan mukaisesti lähetettävä menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus; tai
 - b) sisällytettävä ohjeet siitä, että kyseinen omaisuus on pidettävä jäädytettynä täytäntöönpanovaltiossa, kunnes menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on lähetetty ja pantu täytäntöön 14 artiklan mukaisesti. Tällöin päätöksen antavan viranomaisen on ilmoitettava arvio lähettämisaikankohdasta jäädyttämistodistuksessa.

7. Päätöksen antavan viranomaisen on ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle kaikista tiedossaan olevista henkilöistä, joita asia koskee. Päätöksen antaneen viranomaisen on pyynnöstä annettava täytäntöönpanoviranomaiselle myös kaikki tiedot, jotka liittyvät vaateisiin, joita henkilöillä, joita asia koskee, voi olla omaisuuteen nähden, myös kyseisen henkilön tunnistamiseen liittyvät tiedot.

8. Jos 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti saataville annetuista tiedoista huolimatta toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen ei ole päätöksen antavan viranomaisen tiedossa, päätöksen antava viranomainen tekee kaikki tarvittavat tiedustelut, myös Euroopan oikeudellisen verkoston yhteyspisteiden kautta, määrittääkseen, millä viranomaisella on toimivalta tunnustaa ja panna täytäntöön jäädyttämispäätös.

9. Jos jäädyttämispäätöksen vastaanottavalla täytäntöönpanovaltion viranomaisella ei ole toimivaltaa tunnustaa jäädyttämispäätöstä tai toteuttaa sen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä, sen on välittömästi lähetettävä jäädyttämistodistus viranomaiselle, jolla on toimivalta panna se täytäntöön jäsenvaltiossaan, ja ilmoitettava siitä päätöksen antaneelle viranomaiselle.

5 artikla

Jäädyttämispäätöksen lähettäminen yhteen tai useampaan täytäntöönpanovaltioon

1. Jäädyttämistodistus lähetetään 4 artiklan mukaisesti vain yhteen täytäntöönpanovaltioon kerrallaan, jollei tämän artiklan 2 tai 3 kohdasta muuta johdu.
2. Jos jäädyttämispäätös koskee tiettyä omaisuutta, jäädyttämistodistus voidaan lähettää useampaan täytäntöönpanovaltioon samanaikaisesti, jos
 - a) päätöksen antavalla viranomaisella on perustellut syyt olettaa, että jäädyttämispäätöksen kohteena olevaa omaisuutta on eri täytäntöönpanovaltioissa; tai
 - b) jäädyttämispäätöksen kohteena olevan tietyn omaisuuden jäädyttäminen edellyttää toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa.
3. Jos jäädyttämispäätös koskee rahamäärää, jäädyttämistodistus voidaan lähettää samanaikaisesti useampaan täytäntöönpanovaltioon, jos päätöksen antava viranomainen katsoo, että siihen on erityinen tarve, erityisesti jos päätöksen antavassa valtiossa ja missä tahansa yhdessä täytäntöönpanovaltiossa olevan jäädytettävän omaisuuden arvioitu arvo ei todennäköisesti riitä koko jäädyttämispäätöksen kohteena olevan rahamäärän jäädyttämiseen.

6 artikla

Vakiomuotoinen jäädyttämistodistus

1. Jäädyttämismääräyksen lähettämiseksi päätöksen antavan viranomaisen on täytettävä liitteessä I esitetty jäädyttämistodistus, allekirjoitettava se ja todistettava sen sisältö oikeaksi ja asianmukaiseksi.
2. Päätöksen antavan viranomaisen on annettava täytäntöönpanoviranomaiselle käänös jäädyttämistodistuksesta jollakin täytäntöönpanovaltion virallisella kielellä tai jollakin muulla kielellä, jonka täytäntöönpanovaltio hyväksyy 3 kohdan mukaisesti.
3. Mikä tahansa jäsenvaltio voi milloin tahansa ilmoittaa komissiolle toimitettavalla ilmoituksella, että se hyväksyy käännökset jäädyttämistodistuksista yhdellä tai usealla muulla unionin virallisella kielellä kuin kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä. Komissio asettaa ilmoitukset kaikkien jäsenvaltioiden ja Euroopan oikeudellisen verkoston saataville.

7 artikla

Jäädyttämispäätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Täytäntöönpanoviranomaisen on tunnustettava 4 artiklan mukaisesti lähetetty jäädyttämispäätös ja toteutettava tarvittavat toimet sen panemiseksi täytäntöön samalla tavoin kuin täytäntöönpanovaltion viranomaisen antaman kansallisen jäädyttämispäätöksen osalta, paitsi jos kyseinen täytäntöönpanoviranomainen vetoaa johonkin 8 artiklassa säädettyyn perusteeseen olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön päätöstä tai johonkin 10 artiklassa säädettyyn perusteeseen lykätä sen täytäntöönpanoa.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava päätöksen antaneelle viranomaiselle jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanosta ja esitettävä kuvaus jäädytetystä omaisuudesta ja jos mahdollista annettava arvio sen arvosta. Ilmoittamiseen käytetään mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste, ja se on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun täytäntöönpanoviranomaiselle on ilmoitettu, että jäädyttämispäätös on pantu täytäntöön.

8 artikla

Perusteet olla tunnustamatta ja panematta täytäntöön jäädyttämispäätöksiä

1. Täytäntöönpanoviranomainen voi päättää olla tunnustamatta tai panematta jäädyttämispäätöstä täytäntöön vain, jos
 - a) jäädyttämispäätöksen täytäntöönpano olisi vastoin *ne bis in idem* -periaatetta;
 - b) on olemassa täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen erioikeus tai koskemattomuus, joka estäisi kyseisen omaisuuden jäädyttämisen, tai rikosoikeudellisen vastuun määrittämisestä tai rajoittamisesta on olemassa sääntöjä, jotka liittyvät lehdistönvapauteen ja ilmaisuvapauteen muissa tiedotusvälineissä ja jotka estävät jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon;
 - c) jäädyttämistodistus on epätäydellinen tai ilmeisen virheellinen eikä sitä ei ole täydennetty 2 kohdassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen;
 - d) jäädyttämispäätös liittyy rikokseen, joka on tehty kokonaan tai osittain päätöksen antaneen valtion alueen ulkopuolella ja kokonaan tai osittain täytäntöönpanovaltion alueella, ja teko, johon liittyen jäädyttämispäätös oli annettu, ei ole täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan rikos;
 - e) jossakin 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa jäädyttämispäätöksen perusteena oleva teko ei ole rikos täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan; jäädyttämispäätöksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta ei kuitenkaan voida kieltäytyä tapauksissa, joissa on kyse vero-, tulli- ja valuuttasäännöksistä, sillä perusteella, että täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä ei määrätä samantyyppisiä veroja tai ettei siinä säädetä veroja, tulleja tai valuuttatoimia koskevia samantyyppisiä sääntöjä kuin päätöksen antaneen valtion lainsäädännössä;
 - f) poikkeustilanteissa on olemassa perusteltu syy katsoa erityisten ja objektiivisten todisteiden pohjalta, että jäädyttämispäätöksen täytäntöönpano olisi tapauksen erityiset olosuhteet huomioon ottaen ilmeisessä ristiriidassa perusoikeuskirjassa vahvistetun asiaan liittyvän perusoikeuden, erityisesti tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden, oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden tai puolustautumisoikeuden, kanssa.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on missä tahansa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ennen kuin se päättää olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön jäädyttämispäätöstä joko kokonaisuudessaan tai osittain, kuultava päätöksen antanutta viranomaisesta jollakin tarkoitukseen soveltuvalla tavalla ja tarvittaessa pyydettävä päätöksen antanutta viranomaisesta toimittamaan tarvittavat tiedot viipymättä.
3. Päätös kieltäytyä jäädyttämispäätöksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta on tehtävä viipymättä, ja siitä on ilmoitettava välittömästi päätöksen antaneelle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.
4. Jos täytäntöönpanoviranomainen on tunnustanut jäädyttämispäätöksen, mutta se saa täytäntöönpanon aikana tietoonsa, että jotakin tunnustamatta jättämisen tai täytäntöön panematta jättämisen perustetta sovelletaan, sen on välittömästi oltava yhteydessä päätöksen antaneeseen viranomaiseen jollakin tarkoitukseen soveltuvalla tavalla keskustellakseen asianmukaisista toimenpiteistä. Päätöksen antanut viranomainen voi tämän perusteella päättää vetää jäädyttämispäätöksen takaisin. Jos näiden keskustelujen jälkeen ei ole löydetty ratkaisua, täytäntöönpanoviranomainen voi päättää lopettaa jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon.

9 artikla

Jäädyttämispäätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon määräajat

1. Täytäntöönpanoviranomaisen on tehtävä jäädyttämispäätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva päätös ja pantava tämä päätös täytäntöön viipymättä ja yhtä ripeästi ja ensisijaisesti kuin samanlaisessa kansallisessa tapauksessa sen jälkeen, kun täytäntöönpanoviranomainen on saanut jäädyttämistodistuksen.
2. Jos päätöksen antanut viranomainen on ilmoittanut todistuksessa, että jäädyttämispäätöksen täytäntöönpano on toteutettava tietyssä ajankohtana, täytäntöönpanoviranomaisen on otettava tämä mahdollisimman tarkoin huomioon. Jos päätöksen antanut viranomainen on ilmoittanut, että asianomaisten jäsenvaltioiden välinen koordinointi on tarpeen, täytäntöönpanoviranomaisen ja päätöksen antaneen viranomaisen on huolehdittava keskenään koordinoinnista sopiakseen jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanopäivästä. Jos sopimukseen ei päästä, täytäntöönpanoviranomaisen on päätettävä jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanopäivästä ottaen päätöksen antaneen viranomaisen intressit huomioon mahdollisimman tarkoin.
3. Jos päätöksen antanut viranomainen on ilmoittanut jäädyttämistodistuksessa, että jäädyttäminen on toteutettava välittömästi, koska on perusteltu syy olettaa, että kyseinen omaisuus siirretään tai tuhoetaan pian tai koska päätöksen antaneessa valtiossa on tutkintaan tai menettelyihin liittyviä tarpeita, täytäntöönpanoviranomaisen on tehtävä päätös jäädyttämispäätöksen tunnustamisesta viimeistään 48 tunnin kuluttua sen vastaanottamisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 kohdan soveltamista. Täytäntöönpanoviranomaisen on toteutettava tarvittavat konkreettiset toimet päätöksen panemiseksi täytäntöön viimeistään 48 tunnin kuluttua jäädyttämispäätöksen tekemisestä.

4. Täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava jäädyttämispäätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevasta päätöksestään päätöksen antaneelle viranomaiselle viipymättä käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.
5. Jos täytäntöönpanoviranomainen ei tietyssä tapauksessa pysty noudattamaan 3 kohdassa säädettyjä määräaikoja, sen on ilmoitettava tästä viipymättä päätöksen antavalle viranomaiselle millä tahansa tavalla ilmoittaen syyt siihen, miksi määräajan noudattaminen ei ollut mahdollista, ja kuultava päätöksen antavaa viranomaista jäädyttämispäätöksen tunnustamisen tai täytäntöönpanon asianmukaisesta ajankohdasta.
6. Edellä 3 kohdassa asetettujen määräaikojen päättymisen ei vapauta täytäntöönpanoviranomaista sitä koskevasta velvoitteesta tehdä viipymättä jäädyttämispäätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva päätös eikä velvoitteesta panna päätös viipymättä täytäntöön.

10 artikla

Jäädyttämispäätösten täytäntöönpanon lykkääminen

1. Täytäntöönpanoviranomainen voi lykätä 4 artiklan mukaisesti lähetetyn jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa, jos
 - a) päätöksen täytäntöönpano saattaisi haitata parhaillaan suoritettavaa rikostutkintaa; tällöin jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa voidaan lykätä siihen saakka, kun täytäntöönpanoviranomainen katsoo tämän olevan asianmukaista;
 - b) kyseisen omaisuuden jäädyttämisestä on jo tehty päätös; tällöin jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa voidaan lykätä siihen saakka, että tämä olemassa oleva päätös perutaan; tai
 - c) kyseisestä omaisuudesta on jo tehty päätös täytäntöönpanovaltiossa toteutetuissa muissa menettelyissä; tällöin jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa voidaan lykätä siihen saakka, että tämä olemassa oleva päätös perutaan; tätä kohtaa sovelletaan kuitenkin vain, jos tällaisella päätöksellä olisi etusija kansallisen lainsäädännön nojalla myöhempiin kansallisen lainsäädännön mukaisiin rikosasioissa annettaviin jäädyttämispäätöksiin nähden.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on välittömästi ilmoitettava päätöksen antaneelle viranomaiselle jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä ja täsmennettävä lykkäämisen perusteet ja mahdollisuuksien mukaan lykkäämisen arvioitu kesto käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.
3. Kun perustetta lykkäämiselle ei enää ole, täytäntöönpanoviranomaisen on välittömästi toteutettava tarvittavat toimenpiteet jäädyttämispäätöksen panemiseksi täytäntöön ja ilmoitettava siitä päätöksen antaneelle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

11 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Päätöksen antavan viranomaisen ja täytäntöönpanoviranomaisen on otettava jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon aikana asianmukaisella tavalla huomioon sen tutkinnan edellyttämä luottamuksellisuus, jonka yhteydessä jäädyttämispäätös annettiin.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on lainsäädäntönsä mukaisesti taattava jäädyttämispäätöksen tietojen ja sisällön luottamuksellisuus, paitsi siltä osin kuin on välttämätöntä sen täytäntöön panemista varten. Kun jäädyttämispäätös on pantu täytäntöön, täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava henkilöille, joita asia koskee, siitä 32 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 3 kohdan soveltamista.
3. Päätöksen antava viranomainen voi meneillään olevan tutkinnan turvaamiseksi pyytää täytäntöönpanoviranomaista lykkäämään jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanosta henkilöille, joita asia koskee, 32 artiklan nojalla annettavaa ilmoitusta. Kun kyseisille henkilöille ilmoittamista ei enää ole tarpeen lykätä meneillään olevien tutkintatoimien turvaamiseksi, päätöksen antavan viranomaisen on ilmoitettava siitä täytäntöönpanoviranomaiselle, jotta täytäntöönpanoviranomainen voi ilmoittaa kyseisille henkilöille jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanosta 32 artiklan mukaisesti.
4. Jos täytäntöönpanoviranomainen ei pysty noudattamaan tämän artiklan mukaisia luottamuksellisuutta koskevia velvoitteita, sen on ilmoitettava siitä päätöksen antaneelle viranomaiselle viipymättä ja mahdollisuuksien mukaan ennen jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa.

12 artikla

Jäädyttämispäätösten voimassaolo

1. Jäädyttämispäätöksen kohteena oleva omaisuus pysyy jäädytettynä täytäntöönpanovaltiossa siihen asti, että kyseisen valtion toimivaltainen viranomainen antaa lopullisen vastauksen 14 artiklan mukaisesti lähetettyyn menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen tai että päätöksen antava viranomainen ilmoittaa täytäntöönpanoviranomaiselle päätöksestä tai toimenpiteestä, jonka vuoksi päätös lakkaa olemasta täytäntöönpanokelpoinen tai se on vedettävä takaisin 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Täytäntöönpanoviranomainen voi asiaan liittyvät olosuhteet huomioon ottaen esittää päätöksen antaneelle viranomaiselle perustellun pyynnön omaisuuden jäädyttämisaajan rajoittamiseksi. Tällainen pyyntö, johon on liitetty kaikki olennaiset lisätiedot, lähetetään käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste, niin että päätöksen antava viranomainen voi todeta pyynnön aitouden. Tutkiessaan tällaista pyyntöä päätöksen antavan viranomaisen on otettava huomioon kaikki intressit, myös täytäntöönpanoviranomaisen intressit. Päätöksen antavan viranomaisen on vastattava pyyntöön mahdollisimman nopeasti. Jos päätöksen antava viranomainen ei suostu tällaiseen rajoitukseen, sen on ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle syynsä siihen. Tällöin omaisuus pysyy jäädytettynä 1 kohdan mukaisesti. Jos päätöksen antava viranomainen ei vastaa kuuden viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, täytäntöönpanoviranomaisella ei enää ole velvoitetta panna jäädyttämispäätöstä täytäntöön.

13 artikla

Jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon mahdottomuus

1. Jos täytäntöönpanoviranomainen katsoo, että jäädyttämispäätöksen täytäntöönpano on mahdotonta, sen on ilmoitettava siitä viipymättä päätöksen antaneelle viranomaiselle.
2. Ennen kuin täytäntöönpanoviranomainen antaa 1 kohdan mukaisesti ilmoituksen päätöksen antaneelle viranomaiselle, sen on tarvittaessa neuvoteltava päätöksen antaneen viranomaisen kanssa.
3. Jäädyttämispäätöksen täytäntöön panematta jättäminen tämän artiklan mukaisesti voi olla perusteltua vain, jos omaisuus
 - a) on jo tuomittu menetetyksi;
 - b) on kadonnut;
 - c) on tuhoutunut;
 - d) sitä ei löydy jäädyttämistodistuksessa ilmoitetusta paikasta; tai
 - e) sitä ei löydy, koska sen sijaintipaikkaa ei ole ilmoitettu riittävän tarkasti 2 kohdassa tarkoitetuista neuvotteluista huolimatta.
4. Kun on kyse 3 kohdan b, d ja e alakohdassa tarkoitetuista tilanteista, jos täytäntöönpanoviranomainen saa myöhemmin tietoa, jonka perusteella omaisuus voidaan paikantaa, täytäntöönpanoviranomainen voi panna jäädyttämispäätöksen täytäntöön ilman uuden jäädyttämistodistuksen lähettämistä edellyttäen, että täytäntöönpanoviranomainen on ennen jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanoa tarkistanut päätöksen antaneen viranomaisen kanssa, että jäädyttämispäätös on edelleen voimassa.
5. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, jos päätöksen antanut viranomainen on ilmoittanut, että samanarvoinen omaisuus voidaan jäädyttää, täytäntöönpanoviranomaisen ei edellytetä panevan täytäntöön jäädyttämispäätöstä, jos yksi 3 kohdassa esitetyistä tilanteista on olemassa eikä ole olemassa samanarvoista omaisuutta, joka voitaisiin tuomita jäädytetyksi.

III LUKU

MENETETYKSI TUOMITSEMISTA KOSKEVIEN PÄÄTÖSTEN LÄHETTÄMINEN, TUNNUSTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

14 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lähettäminen

1. Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös lähetetään menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen avulla. Päätöksen antava viranomainen lähettää 17 artiklassa tarkoitetun menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen suoraan täytäntöönpanoviranomaiselle tai tarvittaessa 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle keskusviranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste niin, että täytäntöönpanoviranomainen voi todeta menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen aitouden.
2. Jäsenvaltiot voivat antaa ilmoituksen, jossa todetaan, että kun niille lähetetään todistus menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten, päätöksen antavan viranomaisen on toimitettava alkuperäinen menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös tai sen oikeaksi todistettu jäljennös menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen mukana. Ainoastaan menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus on kuitenkin käännettävä 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
3. Jäsenvaltiot voivat antaa 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen ennen tämän asetuksen soveltamispäivää tai myöhemmin. Jäsenvaltiot voivat milloin tahansa peruuttaa tällaisen ilmoituksen. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kun ne antavat tai peruuttavat tällaisen ilmoituksen. Komissio asettaa tällaiset tiedot kaikkien jäsenvaltioiden ja Euroopan oikeudellisen verkoston saataville.
4. Jos kyseessä on rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös ja päätöksen antavalla viranomaisella on perusteltua syytä olettaa, että henkilöllä, jota vastaan päätös on tehty, on omaisuutta tai tuloja jäsenvaltiossa, sen on lähetettävä menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus kyseiseen jäsenvaltioon.

5. Jos kyseessä on tietyn omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös ja päätöksen antavalla viranomaisella on perusteltua syytä olettaa, että tällaista omaisuutta on jäsenvaltiossa, sen on lähetettävä menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus kyseiseen jäsenvaltioon.

6. Päätöksen antavan viranomaisen on ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle kaikista tiedossaan olevista henkilöistä, joita asia koskee. Päätöksen antavan viranomaisen on pyynnöstä ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle myös kaikki tiedot, jotka liittyvät vaateisiin, joita henkilöillä, joita asia koskee, voi olla omaisuuteen nähden, myös kyseisen henkilön tunnistamiseen liittyvät tiedot.

7. Jos 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti saataville annetuista tiedoista huolimatta toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen ei ole päätöksen antavan viranomaisen tiedossa, päätöksen antava viranomainen tekee kaikki tarvittavat tiedustelut, myös Euroopan oikeudellisen verkoston yhteyspisteiden kautta tiedon määrittääkseen, millä viranomaisella on toimivalta tunnustaa ja panna täytäntöön menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös.

8. Jos menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen vastaanottavalla täytäntöönpanovaltion viranomaisella ei ole toimivaltaa tunnustaa päätöstä tai toteuttaa sen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä, sen on välittömästi lähetettävä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös jäsenvaltionsa viranomaiselle, joka on toimivaltainen panemaan sen täytäntöön, ja ilmoitettava siitä päätöksen antaneelle viranomaiselle.

15 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettäminen yhteen tai useampaan täytäntöönpanovaltioon

1. Menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus lähetetään 14 artiklan mukaisesti vain yhteen täytäntöönpanovaltioon kerrallaan, jollei tämän artiklan 2 tai 3 kohdasta muuta johdu.

2. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee tiettyä omaisuutta, menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus voidaan lähettää useampaan täytäntöönpanovaltioon samanaikaisesti, jos

- a) päätöksen antavalla viranomaisella on perustellut syyt olettaa, että menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevaa omaisuutta on eri täytäntöönpanovaltioissa, tai
- b) tietyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevan omaisuuden tuomitseminen menetetyksi edellyttäisi toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa.

3. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee rahamäärää, menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus voidaan lähettää samanaikaisesti useampaan täytäntöönpanovaltioon, jos päätöksen antava viranomainen katsoo, että siihen on erityinen tarve, esimerkiksi, jos

- a) kyseistä omaisuutta ei ole jäädytetty tämän asetuksen mukaisesti, tai
- b) sen omaisuuden arvioitu arvo, joka voidaan saada menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta päätöksen tehneessä valtiossa ja jossakin täytäntöönpanovaltiossa, ei todennäköisesti riitä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen koko määrän menetetyksi tuomitsemiseen.

16 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettämisen seuraukset

1. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettäminen 14 ja 15 artiklan mukaisesti ei rajoita päätöksen antavan valtion oikeutta panna päätös täytäntöön.

2. Rahamäärää koskevan menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatavan omaisuuden kokonaisarvo ei saa ylittää menetetyksi tuomitsemista koskevassa päätöksessä määrättyä enimmäismäärää huolimatta siitä, onko päätös rahamäärän menetetyksi tuomitsemisesta on lähetetty yhteen tai useampaan täytäntöönpanovaltioon.

3. Päätöksen antaneen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste, jos

- a) se katsoo erityisesti täytäntöönpanovaltion sille 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimittaman tiedon perusteella, että menetetyksi tuomitseminen on vaarassa ylittää enimmäismäärän;
- b) menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantu kokonaan tai osittain täytäntöön päätöksen antaneessa valtiossa tai muussa täytäntöönpanovaltiossa, jolloin sen on täsmennettävä määrä, jonka osalta menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä ei ole vielä pantu täytäntöön; tai
- c) päätöksen antaneen valtion viranomainen ottaa vastaan, sen jälkeen kun menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus on lähetetty 14 artiklan mukaisesti, rahasumman, joka on maksettu menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen osalta.

Kun sovelletaan ensimmäisen alakohdan a alakohdtaa, päätöksen antaneen viranomaisen on ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle mahdollisimman nopeasti, jos kyseisessä alakohdassa tarkoitettu riski lakkaa.

17 artikla

Vakiomuotoinen menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus

1. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen antavan viranomaisen on täytettävä liitteessä II esitetty menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus, allekirjoitettava se ja todistettava sen sisältö oikeaksi ja asianmukaiseksi.
2. Päätöksen antavan viranomaisen on annettava täytäntöönpanoviranomaiselle käännös menetetyksi tuomitsemista koskevasta todistuksesta jollakin täytäntöönpanovaltion virallisella kielellä tai jollekin jollakin muulla kielellä, jonka täytäntöönpanovaltio hyväksyy 3 kohdan mukaisesti.
3. Mikä tahansa jäsenvaltio voi milloin tahansa ilmoittaa komissiolle toimitettavalla ilmoituksella, että se hyväksyy käännökset menetetyksi tuomitsemista koskevista todistuksista yhdellä tai usealla muulla unionin virallisella kielellä kuin kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä. Komissio asettaa ilmoitukset kaikkien jäsenvaltioiden ja Euroopan oikeudellisen verkoston saataville.

18 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Täytäntöönpanoviranomaisen on tunnustettava 14 artiklan mukaisesti lähetetty menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös ja toteutettava tarvittavat toimet sen panemiseksi täytäntöön samalla tavoin kuin täytäntöönpanovaltion viranomaisen antaman menetetyksi tuomitsemista koskevan kansallisen päätöksen osalta, paitsi jos kyseinen täytäntöönpanoviranomainen vetoaa johonkin 19 artiklassa säädettyyn perusteeseen olla tunnustamatta päätöstä tai olla panematta sitä täytäntöön tai johonkin 21 artiklassa säädettyyn perusteeseen lykätä sen täytäntöönpanoa.
2. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee tiettyä omaisuutta, päätöksen antavat viranomaiset ja täytäntöönpanoviranomaiset voivat, jos se on päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaista, sopia, että menetetyksi tuomitseminen voidaan täytäntöönpanovaltiossa panna täytäntöön määräämällä maksettavaksi menetetyksi tuomitun omaisuuden arvoa vastaava rahamäärä.
3. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee rahamäärää ja jos täytäntöönpanoviranomainen ei saa kyseistä rahamäärää vastaavaa maksua, se panee menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön 1 kohdan mukaisesti kohdistamalla täytäntöönpanon mihin tahansa kyseiseen tarkoitukseen saatavilla olevaan omaisuuteen. Täytäntöönpanoviranomainen muuntaa tarvittaessa menetetyksi tuomitun määrän täytäntöönpanovaltion valuutaksi menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tekemispäivää koskevaa, *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistua euron päivittäistä valuuttakurssia käyttäen.
4. Mikäli osa rahamäärästä peritään menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen mukaisesti muussa kuin täytäntöönpanovaltiossa, tämä määrä on kokonaisuudessaan vähennettävä täytäntöönpanovaltiossa menetetyksi tuomitusta määrästä.
5. Jos päätöksen antava viranomainen on antanut menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen mutta ei jäädyttämispäätöstä, täytäntöönpanoviranomainen voi osana 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä päättää jäädyttää kyseisen omaisuuden omasta aloitteestaan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen myöhempää täytäntöönpanoa varten. Tällaisessa tapauksessa täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava siitä päätöksen antaneelle viranomaiselle viipymättä, mahdollisuuksien mukaan ennen kyseisen omaisuuden jäädyttämistä.
6. Kun menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano on saatu päätökseen, täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava täytäntöönpanon tuloksista päätöksen antaneelle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

19 artikla

Perusteet olla tunnustamatta ja panematta täytäntöön menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä

1. Täytäntöönpanoviranomainen voi päättää olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä vain, jos
 - a) päätöksen täytäntöönpano olisi vastoin *ne bis in idem* -periaatetta;
 - b) on olemassa täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen erioikeus tai koskemattomuus, joka estäisi kyseistä omaisuutta koskevan menetetyksi tuomitsemista koskevan kansallisen päätöksen täytäntöönpanon, tai rikosoikeudellisen vastuun määrittämisestä tai rajoittamisesta on olemassa sääntöjä, jotka liittyvät lehdistönvapauteen tai ilmaisuvapauteen muissa tiedotusvälineissä ja jotka estävät menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon;
 - c) menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus on epätäydellinen tai ilmeisen virheellinen eikä sitä ole täydennetty tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen;

- d) menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös liittyy rikokseen, joka on tehty kokonaan tai osittain päätöksen antaneen valtion alueen ulkopuolella ja kokonaan tai osittain täytäntöönpanovaltion alueella, ja teko, johon liittyen menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös oli annettu, ei ole täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan rikos;
- e) täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaiset henkilöiden, joita asia koskee, oikeudet tekevät menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön panemisen mahdottomaksi, myös kun tämä johtuu 33 artiklan mukaisten oikeussuojakeinojen käyttämisestä;
- f) jossakin 3 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvassa tapauksessa päätöksen perusteena oleva teko ei ole rikos täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan; menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta ei kuitenkaan voida kieltäytyä tapauksissa, joissa on kyse vero-, tulli- ja valuuttasäännöksistä, sillä perusteella, että täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä ei määrätä samantyyppisiä veroja tai ettei siinä säädetä veroja, tulleja tai valuuttatoimia koskevia samantyyppisiä sääntöjä kuin päätöksen antaneen valtion lainsäädännössä;
- g) menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen mukaan henkilö, jota vastaan menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu, ei ollut henkilökohtaisesti läsnä oikeudenkäynnissä, jonka tuloksena lopulliseen tuomioon liittyvä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös annettiin, ellei menetetyksi tuomitsemista koskevassa todistuksessa ilmoiteta päätöksen antaneen valtion lainsäädännössä määriteltyjen täydentävien menettelyvaatimusten mukaisesti, että henkilö
- i) on saanut haasteen hyvissä ajoin henkilökohtaisesti tiedoksi ja siten saanut tiedon menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtaneen oikeudenkäynnin ajankohdasta ja paikasta tai oli tosiasiallisesti saanut virallisen tiedon kyseisen oikeudenkäynnin ajankohdasta ja paikasta muilla keinoin siten, että voidaan kiistattomasti todeta, että kyseinen henkilö oli tietoinen oikeudenkäynnistä, ja hänelle oli ajoissa ilmoitettu, että tällainen menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan tehdä, vaikka hän jää pois oikeudenkäynnistä;
- ii) oli oikeudenkäynnistä tietoisena valtuuttanut lakimiehen, jonka joko kyseinen henkilö tai valtio oli nimennyt puolustamaan häntä oikeudenkäynnissä, ja tämä lakimies oli tosiasiallisesti puolustanut häntä oikeudenkäynnissä, tai
- iii) sen jälkeen, kun menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös oli annettu asianomaiselle henkilölle tiedoksi ja hänelle oli nimenomaisesti ilmoitettu hänen oikeudestaan uudelleenkäsittelyyn tai muutoksenhakuun, johon henkilöllä on oikeus osallistua ja joka antaa mahdollisuuden asian ratkaisuperusteiden uudelleentutkimiseen, mukaan lukien uusien todisteiden tutkiminen, ja joka voi johtaa alkuperäisen menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kumoamiseen, on nimenomaisesti ilmoittanut, ettei hän ole riitauttanut menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä, tai ei ole pyytänyt uudelleenkäsittelyä tai hakenut muutosta määräajassa;
- h) poikkeustilanteissa on olemassa perusteltu syy katsoa erityisten ja objektiivisten todisteiden pohjalta, että menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano olisi tapauksen erityiset olosuhteet huomioon ottaen ilmeisessä ristiriidassa perusoikeuskirjassa vahvistetun asiaan liittyvän perusoikeuden, erityisesti tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden, oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan oikeuden tai puolustautumisoikeuden, kanssa.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on missä tahansa 1 kohdassa tarkoitetuista tapauksista, ennen kuin se päättää olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä joko kokonaisuudessaan tai osittain, kuultava päätöksen antanutta viranomaista jollakin tarkoitukseen soveltuvalla tavalla ja tarvittaessa pyydettävä päätöksen antanutta viranomaista toimittamaan tarvittavat tiedot viipymättä.
3. Päätös kieltäytyä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta on tehtävä viipymättä, ja siitä on ilmoitettava välittömästi päätöksen antaneelle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

20 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tunnustamisen ja täytäntöönpanon määräajat

1. Täytäntöönpanoviranomaisen on annettava menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva päätös viipymättä ja viimeistään 45 päivän kuluessa siitä, kun täytäntöönpanoviranomainen on vastaanottanut menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.
2. Täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevasta päätöksestään päätöksen antaneelle viranomaiselle viipymättä käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.
3. Jollei 21 artiklan mukaisia lykkäämisperusteita ole, täytäntöönpanoviranomaisen on toteutettava menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön panemiseksi tarpeelliset konkreettiset toimenpiteet viipymättä ja vähintään yhtä ripeästi ja ensisijaisesti kuin samanlaisessa kansallisessa tapauksessa.
4. Jos täytäntöönpanoviranomainen ei tietyssä tapauksessa pysty noudattamaan 1 kohdassa säädettyjä määräaikoja, sen on ilmoitettava siitä viipymättä päätöksen antaneelle viranomaiselle ilmoittaen viivästyksen syyt ja kuultava päätöksen antanutta viranomaista menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisen ja täytäntöönpanon asianmukaisesta ajankohdasta.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen päättymisen ei vapauta täytäntöönpanoviranomaista sitä koskevasta velvoitteesta tehdä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva päätös eikä velvoitteesta panna päätös viipymättä täytäntöön.

21 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten täytäntöönpanon lykkääminen

1. Täytäntöönpanoviranomainen voi lykätä 14 artiklan mukaisesti lähetetyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista tai täytäntöönpanoa, jos
 - a) sen täytäntöönpano saattaisi haitata parhaallaan suoritettavaa rikostutkintaa; tällöin menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa voidaan lykätä siihen saakka, kun täytäntöönpanoviranomainen katsoo tämän olevan kohtuullista;
 - b) täytäntöönpanoviranomainen katsoo rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen osalta, että kyseisen menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatavan omaisuuden kokonaisarvo on vaarassa merkittävästi ylittää menetetyksi tuomitsemista koskevassa päätöksessä määrätyn määrän sen vuoksi, että päätös menetetyksi tuomitsemisesta pannaan samanaikaisesti täytäntöön useammassa jäsenvaltiossa;
 - c) omaisuus on jo meneillään olevan menetetyksi tuomitsemista koskevan menettelyn kohteena täytäntöönpanovaltiossa; tai
 - d) tapauksissa, joissa on vedottu 33 artiklassa tarkoitettuihin oikeussuojakeinoihin.
2. Sen estämättä, mitä 18 artiklan 5 kohdassa säädetään, täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon lykkäyksen aikana kaikki toimenpiteet, jotka se toteuttaisi samanlaisessa kansallisessa tapauksessa sen estämiseksi, ettei omaisuus olisikaan enää saatavilla menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa varten.
3. Täytäntöönpanoviranomaisen on viipymättä ilmoitettava päätöksen antaneelle viranomaiselle päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä ja täsmennettävä lykkäämisen perusteet ja mahdollisuuksien mukaan lykkäämisen arvioitu kesto käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.
4. Kun lykkäämisen peruste on lakannut, täytäntöönpanoviranomaisen on toteutettava viipymättä tarvittavat toimenpiteet päätöksen panemiseksi täytäntöön ja ilmoitettava siitä päätöksen antaneelle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

22 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon mahdottomuus

1. Jos täytäntöönpanoviranomainen katsoo, että menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano on mahdotonta, sen on ilmoitettava siitä viipymättä päätöksen antaneelle viranomaiselle.
2. Ennen kuin täytäntöönpanoviranomainen antaa 1 kohdan mukaisesti ilmoituksen päätöksen antaneelle viranomaiselle, sen on tarvittaessa kuultava päätöksen antanutta viranomaista ottaen huomioon myös 18 artiklan 2 tai 3 kohdassa säädetty mahdollisuudet.
3. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön panematta jättäminen tämän artiklan mukaisesti voi olla perusteltua vain, jos omaisuus
 - a) on jo tuomittu menetetyksi;
 - b) on kadonnut;
 - c) on tuhoutunut;
 - d) sitä ei löydy menetetyksi tuomitsemista koskevassa todistuksessa ilmoitetusta paikasta; tai
 - e) sitä ei löydy, koska sen sijaintipaikkaa ei ole ilmoitettu riittävän tarkasti 2 kohdassa tarkoitetuista neuvotteluista huolimatta.
4. Kun on kyse 3 kohdan b, d ja e alakohdassa tarkoitetuista tilanteista, jos täytäntöönpanoviranomainen saa myöhemmin tietoa, jonka perusteella omaisuus voidaan paikantaa, täytäntöönpanoviranomainen voi panna menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön ilman uuden menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen lähettämistä edellyttäen, että täytäntöönpanoviranomainen on ennen menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa tarkistanut päätöksen antaneen viranomaisen kanssa, että menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on edelleen voimassa.
5. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, jos päätöksen antanut viranomainen on ilmoittanut, että samanarvoinen omaisuus voidaan tuomita menetetyksi, tämän artiklan nojalla tapahtuva menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön panematta jättäminen voi olla perusteltua, jos yksi 3 kohdassa esitetystä tilanteista on olemassa eikä ole olemassa samanarvoista omaisuutta, joka voitaisiin tuomita menetetyksi.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

23 artikla

Valvontaa koskeva lainsäädäntö

1. Jäädättämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoon sovelletaan täytäntöönpanovaltion lainsäädäntöä, ja tämän valtion viranomaisilla on yksin toimivalta päättää täytäntöönpanomenettelyistä ja määrätä kaikista niihin liittyvistä toimenpiteistä.
2. Oikeushenkilöä vastaan annettu jäädättämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantava täytäntöön, vaikka täytäntöönpanovaltio ei tunnustaisi oikeushenkilöiden rikosoikeudellisen vastuun periaatetta.
3. Sen estämättä, mitä 18 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, täytäntöönpanovaltio ei voi määrätä 4 artiklan mukaisesti lähetetyn jäädättämispäätöksen tai 14 artiklan mukaisesti lähetetyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen vaihtoehtona toimenpiteitä ilman päätöksen antaneen valtion suostumusta.

24 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten määrittäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2020, mitkä 2 artiklan 8 ja 9 kohdassa tarkoitetut viranomaiset ovat sen lainsäädännön mukaan toimivaltaisia silloin, kun kyseinen jäsenvaltio on päätöksen antava valtio tai täytäntöönpanovaltio.
2. Kukin jäsenvaltio voi, jos sen sisäisen oikeusjärjestelmän rakenne sitä edellyttää, nimetä yhden tai useamman keskusviranomaisen vastaamaan jäädättämistodistusten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien todistusten hallinnollisesta lähettämisestä ja vastaanottamisesta ja toimivaltaisten viranomaisten avustamisesta. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kaikki näin nimeämänsä viranomaiset.
3. Komissio asettaa tämän artiklan mukaisesti saamansa tiedot kaikkien jäsenvaltioiden ja Euroopan oikeudellisen verkoston saataville.

25 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Päätöksen antavan viranomaisen ja täytäntöönpanoviranomaisen on tarvittaessa viipymättä kuultava toisiaan millä tahansa soveltuvalla yhteydenpitotavalla varmistaakseen tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen.
2. Kaikenlainen yhteydenpito, myös silloin kun tarkoituksena on ratkaista jäädättämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon edellyttämien asiakirjojen toimittamiseen tai aitouteen liittyvät ongelmat, on hoidettava suoraan päätöksen antavan viranomaisen ja täytäntöönpanoviranomaisen välillä, ja jos jäsenvaltio on nimennyt keskusviranomaisen 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ottamalla siihen tarvittaessa mukaan kyseinen keskusviranomainen.

26 artikla

Useampi kuin yksi päätös

1. Jos täytäntöönpanoviranomainen saa eri jäsenvaltioista vähintään kaksi jäädättämispäätöstä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä, jotka on annettu samaa henkilöä vastaan, eikä kyseisellä henkilöllä ole täytäntöönpanovaltiossa riittävästi omaisuutta niiden kaikkien täytäntöönpanoon, tai jos täytäntöönpanoviranomainen saa vähintään kaksi jäädättämispäätöstä tai menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä saman tietyn omaisuuden osalta, täytäntöönpanoviranomaisen on päätettävä täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti, mitkä päätöksistä pannaan täytäntöön, tämän rajoittamatta mahdollisuutta lykätä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa 21 artiklan mukaisesti.
2. Päätöksiä tehdessään täytäntöönpanoviranomaisen on mahdollisuuksien mukaan asetettava etusijalle uhrien etu. Sen on myös otettava huomioon kaikki muut merkitykselliset olosuhteet, mukaan lukien seuraavat:
 - a) se, onko varat jo jäädetty;
 - b) asianomaisten päätösten päivämäärät ja lähetyspäivämäärät;

- c) kyseisen rikoksen vakavuus; ja
- d) rikoksen tekopaikka.

27 artikla

Jäädättämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon lopettaminen

1. Jos jäädättämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös ei enää ole täytäntöönpanokelpoinen tai voimassa, päätöksen antaneen viranomaisen on viipymättä vedettävä takaisin jäädättämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös.
2. Päätöksen antaneen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava täytäntöönpanoviranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste, jäädättämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen takaisin vetämisestä ja ratkaisusta tai toimenpiteestä, jonka seurauksena jäädättämispäätös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on vedettävä takaisin.
3. Täytäntöönpanoviranomaisen on lopetettava jäädättämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano siltä osin kuin täytäntöönpanoa ei vielä ole saatu päätökseen heti, kun päätöksen antanut viranomainen on ilmoittanut sille takaisin vetämisestä 2 kohdan mukaisesti. Täytäntöönpanoviranomaisen on viipymättä lähetettävä vahvistus täytäntöönpanon lopettamisesta päätöksen antaneelle valtiolle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

28 artikla

Jäädätetyn ja menetetyksi tuomitun omaisuuden hallinnointi ja luovuttaminen

1. Jäädätetyn ja menetetyksi tuomitun omaisuuden hallinnointiin sovelletaan täytäntöönpanovaltion lainsäädäntöä.
2. Täytäntöönpanovaltio hallinnoi jäädätettyä tai menetetyksi tuomittua omaisuutta, jotta voidaan välttää sen arvon aleneminen. Tätä varten täytäntöönpanovaltion on voitava myydä tai siirtää jäädätettyä omaisuutta direktiivin 2014/42/EU 10 artikla huomioon ottaen.
3. Jäädätetty omaisuus ja rahamäärä, joka on saatu tällaisen omaisuuden 2 kohdan mukaisesta myynnistä, jää täytäntöönpanovaltioon siihen saakka, että menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus on toimitettu ja menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantu täytäntöön, tämän rajoittamatta mahdollisuutta palauttaa omaisuus 29 artiklan mukaisesti.
4. Täytäntöönpanovaltion ei edellytetä myyvän tai palauttavan tiettyjä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevia esineitä, jos nämä esineet ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/60/EU ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä kulttuuriesineitä. Tämä asetus ei vaikuta velvoitteeseen palauttaa kulttuuriesineet kyseisen direktiivin mukaisesti.

29 artikla

Jäädätetyn omaisuuden palauttaminen uhrille

1. Jos päätöksen antanut viranomainen tai päätöksen antaneen valtion muu toimivaltainen viranomainen on antanut kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti päätöksen jäädätetyn omaisuuden palauttamisesta uhrille, päätöksen antavan viranomaisen on sisällytettävä tietä tästä päätöksestä jäädättämistodistukseen tai välitettävä myöhemmin tietä tällaisesta päätöksestä täytäntöönpanoviranomaiselle.
2. Jos täytäntöönpanoviranomainen on saanut tiedon 1 kohdassa tarkoitusta päätöksestä jäädätetyn omaisuuden palauttamisesta uhrille, sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos kyseinen omaisuus on jäädätetty, se palautetaan uhrille mahdollisimman pian täytäntöönpanovaltion menettelysääntöjen mukaisesti, tarvittaessa päätöksen antaneen valtion välityksellä, edellyttäen, että
 - a) uhrin omistusoikeutta omaisuuteen ei ole kiistetty;
 - b) omaisuutta ei ole vaadittu todisteeksi rikosoikeudenkäyntiin täytäntöönpanovaltiossa; ja
 - c) henkilöiden, joita asia koskee, oikeuksia ei loukata.

Jos omaisuus siirretään suoraan uhrille, täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava siitä päätöksen antaneelle viranomaiselle.

3. Jos täytäntöönpanoviranomainen katsoo, että 2 kohdan edellytykset eivät täyty, sen on neuvoteltava päätöksen antavan viranomaisen kanssa viipymättä ja jollakin tarkoitukseen soveltuvalla tavalla ratkaisun löytämiseksi. Jos ratkaisua ei löydetä, täytäntöönpanoviranomainen voi päättää olla palauttamatta jäädätettyä omaisuutta uhrille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/60/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 1).

30 artikla

Menetetyksi tuomitun omaisuuden tai tällaisen omaisuuden myynnistä saadun rahan luovuttaminen

1. Jos päätöksen antanut viranomainen tai päätöksen antaneen valtion muu toimivaltainen viranomainen on antanut kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti päätöksen joko menetetyksi tuomitun omaisuuden palauttamisesta uhrille tai uhrille suoritettavasta korvauksesta, päätöksen antavan viranomaisen on sisällytettävä tuesta päätöksestä menetetyksi tuomitsemista koskevaan todistukseen tai välitettävä myöhemmin tieto tästä päätöksestä täytäntöönpanoviranomaiselle.
2. Jos täytäntöönpanoviranomainen on saanut tiedon 1 kohdassa tarkoitetusta päätöksestä menetetyksi tuomitun omaisuuden palauttamisesta uhrille, sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos kyseinen omaisuus on tuomittu menetetyksi, se palautetaan uhrille mahdollisimman pian, tarvittaessa päätöksen antaneen valtion välityksellä. Jos omaisuus siirretään suoraan uhrille, täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava siitä päätöksen antaneelle viranomaiselle.
3. Jos täytäntöönpanoviranomaisen ei ole mahdollista palauttaa omaisuutta uhrille 2 kohdan mukaisesti, mutta kyseistä omaisuutta koskevan menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta on saatu rahaa, vastaava rahamäärä siirretään uhrille sen palauttamiseksi, tarvittaessa päätöksen antaneen valtion välityksellä. Jos raha siirretään suoraan uhrille, täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava siitä päätöksen antaneelle viranomaiselle. Mahdollisen jäljelle jäävän omaisuuden suhteen menetellään 7 kohdan mukaisesti.
4. Jos täytäntöönpanoviranomainen on saanut tiedon 1 kohdassa tarkoitetusta päätöksestä uhrille suoritettavasta korvauksesta ja menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta on saatu rahaa, vastaava rahamäärä, siltä osin kuin se ei ylitä todistuksessa ilmoitettua määrää, siirretään uhrille korvauksen suorittamiseksi, tarvittaessa päätöksen antaneen valtion välityksellä. Jos raha siirretään suoraan uhrille, täytäntöönpanoviranomaisen on ilmoitettava siitä päätöksen antaneelle viranomaiselle. Mahdollisen jäljelle jäävän omaisuuden suhteen menetellään 7 kohdan mukaisesti.
5. Jos päätöksen antavassa valtiossa on käynnissä omaisuuden palauttamiseen tai uhrille suoritettavaan korvaukseen liittyvä menettely, päätöksen antavan viranomaisen on annettava tästä tieto täytäntöönpanoviranomaiselle. Täytäntöönpanovaltion on pidäyttyvä menetetyksi tuomitun omaisuuden luovuttamisesta siihen asti, että päätös omaisuuden palauttamisesta tai uhrille suoritettavasta korvauksesta on annettu tiedoksi täytäntöönpanoviranomaiselle, vaikka menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on jo pantu täytäntöön.
6. Tämän rajoittamatta 1–5 kohdan soveltamista, menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saadun muun omaisuuden kuin rahan suhteen on meneteltävä seuraavien sääntöjen mukaisesti:
 - a) omaisuus voidaan myydä, jolloin myynnin tuoton suhteen menetellään 7 kohdan mukaisesti;
 - b) omaisuus voidaan siirtää päätöksen antaneelle valtiolle edellyttäen, että jos päätös menetetyksi tuomitsemisesta koskee rahamäärää, päätöksen antava viranomainen on antanut suostumuksensa omaisuuden siirtämiseen päätöksen antavalle valtiolle;
 - c) jollei d alakohdasta muutu johdu, jos ei voida soveltaa a tai b alakohtaa, omaisuuden suhteen voidaan menetellä jollain muulla tavalla täytäntöönpanovaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti
 - d) omaisuus voidaan käyttää yleisen edun mukaisiin tai sosiaalisiin tarkoituksiin täytäntöönpanovaltiossa sen lainsäädännön mukaisesti, jos päätöksen antanut valtio suostuu tähän.
7. Ellei menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen mukana ole päätöstä omaisuuden palauttamisesta uhrille tai kyseiselle henkilölle suoritettavasta korvauksesta 1–5 kohdan mukaisesti tai elleivät asianomaiset jäsenvaltiot sovi muuta, täytäntöönpanovaltion on meneteltävä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatujen rahamäärien suhteen seuraavasti:
 - a) jos menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatu määrä on enintään 10 000 euroa, se kuuluu täytäntöönpanovaltiolle; tai
 - b) jos menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatu määrä on yli 10 000 euroa, täytäntöönpanovaltio siirtää siitä 50 prosenttia päätöksen antaneelle valtiolle.

31 artikla

Kustannukset

1. Kukin jäsenvaltio vastaa tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvista omista kustannuksistaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 28 artiklassa säädettyjen, menetetyksi tuomitun omaisuuden luovuttamista koskevien säännösten soveltamista.
2. Täytäntöönpanoviranomainen voi esittää päätöksen antaneelle viranomaiselle ehdotuksen kustannusten jakamisesta, jos joko ennen jäädyttämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa tai sen jälkeen käy ilmi, että päätöksen täytäntöönpano aiheuttaisi suuria tai poikkeuksellisia kustannuksia.

Tällaiseen ehdotukseen on liitettävä täytäntöönpanoviranomaisen laatima tarkka eritelmä aiheutuneista kustannuksista. Päätöksen antaneen viranomaisen ja täytäntöönpanoviranomaisen on kuultava toisiaan ehdotuksen johdosta. Eurojust voi tarvittaessa avustaa näissä kuulemisissa.

Kuulemiset tai ainakin niiden tulos tallennetaan käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

32 artikla

Velvoite ilmoittaa henkilöille, joita asia koskee

1. Täytäntöönpanoviranomaisen on jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanon tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan päätöksen jälkeen mahdollisuuksien mukaan annettava kyseinen täytäntöönpano ja päätös kansallisen lainsäädäntönsä mukaisia menettelyjä noudattaen viipymättä tiedoksi tiedossaan oleville henkilöille, joita asia koskee, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan soveltamista.
2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisessa tiedoksiannossa on täsmennettävä päätöksen antaneen viranomaisen nimi ja täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan käytettävissä olevat oikeussuojakeinot. Tiedoksiannossa on täsmennettävä myös ainakin lyhyesti päätöksen syyt.
3. Täytäntöönpanoviranomainen voi tarvittaessa pyytää päätöksen antanutta viranomaista suorittamaan 1 kohdassa tarkoitetut tehtävät.

33 artikla

Oikeussuojakeinot jäädyttämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa vastaan täytäntöönpanovaltiossa

1. Henkilöillä, joita asia koskee, on oltava käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot täytäntöönpanovaltiossa 7 artiklan mukaista jäädyttämispäätöksen ja 18 artiklan menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevaa päätöstä vastaan. Oikeutta oikeussuojakeinoihin on käytettävä täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti. Menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten osalta oikeussuojakeinoihin vetoamisella voi olla lykkäävä vaikutus, jos täytäntöönpanovaltion lainsäädännössä näin säädetään.
2. Jäädyttämispäätöksen tai menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen antamisen aineellisia perusteita ei voida riitauttaa täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa.
3. Päätöksen antavan valtion toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava kaikista oikeussuojakeinoista, joihin on vedottu 1 kohdan mukaisesti.
4. Tämä artikla ei rajoita päätöksen antavassa valtiossa direktiivin 2014/42/EU 8 artiklan mukaisesti sovellettavien suojatoimien ja oikeussuojakeinojen soveltamista.

34 artikla

Korvaukset

1. Jos täytäntöönpanovaltio on lainsäädäntönsä nojalla vastuussa vahingosta, jonka sille 4 artiklan mukaisesti toimitetun jäädyttämispäätöksen tai ja 14 artiklan mukaisesti toimitetun menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano on aiheuttanut jollekin henkilölle, joita asia koskee, päätöksen antavan valtion on korvattava täytäntöönpanovaltiolle vahingonkorvaukset, jotka on maksettu kyseiselle henkilölle. Jos päätöksen antava valtio kuitenkin pystyy osoittamaan täytäntöönpanovaltiolle, että vahinko tai sen osa on aiheutunut yksinomaan täytäntöönpanovaltion menettelystä, päätöksen antavan valtion ja täytäntöönpanovaltion on sovittava keskenään korvattavasta määrästä.
2. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden vahingonkorvausvaatimuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamista.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Tilastointi

1. Jäsenvaltioiden on säännöllisesti kerättävä asiaa käsitteleviltä viranomaisilta saatuja kattavia tilastotietoja. Niiden on pidettävä näitä tilastotietoja yllä ja lähetettävä ne komissiolle vuosittain. Tilastotiedoissa on oltava direktiivin 2014/42/EU 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jäsenvaltion toisilta jäsenvaltioilta vastaanottamien sellaisten jäädyttämispäätösten tai menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lukumäärä, jotka on tunnustettu ja pantu täytäntöön ja joiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta on kieltäydytty.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain myös seuraavat tilastot, jos ne ovat keskitetysti saatavilla kyseisessä jäsenvaltiossa:

- a) sellaisten tapausten lukumäärä, joissa uhrille on suoritettu korvaus tai palautettu omaisuus, joka on saatu menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tämän asetuksen mukaisesti toteutetun täytäntöönpanon seurauksena; ja
- b) jäädyttämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten tämän asetuksen mukaisesti toteutetun täytäntöönpanon keskimääräinen kesto.

36 artikla

Todistuksen ja lomakkeen muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa liitteissä I ja II esitettyjen todistusten muuttamista varten delegoituja säädöksiä 37 artiklan mukaisesti. Näiden muutosten on oltava tämän asetuksen mukaisia, eivätkä ne saa vaikuttaa siihen.

37 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 19 päivästä joulukuuta 2020 määräämättömäksi ajaksi 36 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 36 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempana, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyys.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä 36 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

38 artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle viimeistään 20 päivänä joulukuuta 2025 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta, mukaan lukien

- a) jäsenvaltioiden mahdollisuudesta antaa tai peruuttaa 4 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan 2 kohdan mukaisia ilmoituksia;
- b) perusoikeuksien kunnioittamisen sekä jäädyttämispäätösten ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisen tunnustamisen vuorovaikutuksesta;
- c) jäädytetyn tai menetetyksi tuomitun omaisuuden hallintaa ja luovuttamista sekä uhreille suoritettavia korvauksia ja omaisuuden palauttamista uhreille koskevien 28, 29 ja 30 artiklan soveltamisesta.

39 artikla

Korvattavat säädökset

Tällä asetuksella korvataan puitepäätös 2003/577/YOS siltä osin kuin on kyse omaisuuden jäädyttämisestä niiden jäsenvaltioiden kesken, joita tämä asetus sitoo, 19 päivästä joulukuuta 2020.

Tällä asetuksella korvataan puitepäättös 2006/783/YOS niiden jäsenvaltioiden kesken, joita tämä asetus sitoo, 19 päivästä joulukuuta 2020.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä asetus sitoo, viittauksia puitepäättökseen 2003/577/YOS, siltä osin kuin on kyse omaisuuden jäädyttämisestä, ja viittauksia puitepäättökseen 2006/783/YOS pidetään viittauksina tähän asetukseen.

40 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan jäädyttämistodistuksiin ja menetetyksi tuomitsemista koskeviin todistuksiin, jotka on toimitettu 19 päivänä joulukuuta 2020 tai sen jälkeen.
2. Jäädyttämistodistuksiin ja menetetyksi tuomitsemista koskeviin todistuksiin, jotka on toimitettu ennen 19 päivää joulukuuta 2020, sovelletaan kyseisen päivän jälkeen edelleen puitepäättöksiä 2003/577/YOS ja 2006/783/YOS niiden jäsenvaltioiden kesken, joita tämä asetus sitoo, siihen saakka, että jäädyttämispäättös tai menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantu lopullisesti täytäntöön.

41 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 19 päivästä joulukuuta 2020.

Tämän asetuksen 24 artiklaa sovelletaan kuitenkin 18 päivästä joulukuuta 2018 lähtien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä marraskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

LIITE I

JÄÄDYTTÄMISTODISTUS

A OSA:

Päätöksen antava valtio:

Päätöksen antava viranomainen:

Mahdollinen vahvistava viranomainen:

Täytäntöönpanovaltio:

Täytäntöönpanoviranomainen (jos tiedossa):

B OSA: Täytäntöönpanon kiireellisyys ja/tai pyydetty täytäntöönpanopäivä

1. Syy, miksi asia on kiireellinen:

- ☐ On perustellut syyt uskoa, että kyseistä omaisuutta siirretään tai tuhotaan pian:

.....

- ☐ Tutkintaan tai menettelyihin liittyvät tarpeet päätöksen tehneessä valtiossa:

.....

2. Täytäntöönpanopäivä:

- ☐ On pyydetty tiettyä päivää:

- ☐ Jäsenvaltioiden välistä koordinoitua tarvitaan

Pyynnön perustelu:

.....

C OSA: Henkilö, jota asia koskee (henkilöt, joita asiat koskevat)

Tiedot henkilöstä, jota (henkilöistä, joita) vastaan jäädymispäätös on annettu, tai henkilöstä, jonka (henkilöistä, joiden) omaisuutta jäädymispäätös koskee (jos asia koskee useampaa henkilöä, annetaan tiedot kaikista):

1. Tunnistetiedot

i) Luonnollinen henkilö tai luonnolliset henkilöt

Nimi:

Etunimi (etunimet):

Muu mahdollinen nimi (muut mahdolliset nimet):

Mahdolliset peitenimet:

Sukupuoli:

Kansalaisuus:

Henkilötunnus tai sosiaaliturvatunnus, jos saatavilla:

Henkilöllisyysasiakirjan (-kirjojen) tyyppi ja numero (henkilötodistus tai passi), jos saatavilla:

.....

Syntymäaika:

Syntymäpaikka:

Asuinpaikka ja/tai tunnettu osoite (jos osoite ei ole tiedossa, viimeisin tunnettu osoite):

.....

Kieli tai kielet, joita henkilö, jota asia koskee, ymmärtää:

Asianomaisen henkilön asema menettelyssä:

- ☐ henkilö, jota vastaan jäädymispäätös on annettu

- ☐ henkilö, jonka omaisuutta jäädymispäätös koskee

ii) Oikeushenkilö tai oikeushenkilöt

Nimi:

Oikeudellinen muoto:

Mahdollinen lyhytnimi, yleensä käytetty nimi tai kauppanimi:

Sääntömääräinen kotipaikka:

Rekisterinumero:

Osoite:

Edustajan nimi:

Asianomaisen henkilön asema menettelyssä:

☐ henkilö, jota vastaan jäädyttämispäätös on annettu☐ henkilö, jonka omaisuutta jäädyttämispäätös koskee

2. Jos jäädyttämispäätös on pantava täytäntöön muualla kuin edellä mainitussa osoitteessa, ilmoitetaan tämä osoite:

.....

3. Kolmannet osapuolet, joiden omaisuuteen, jota jäädyttämispäätös koskee, liittyviä oikeuksia päätös suoraan rajoittaa (henkilöllisyys ja syyt):

.....

.....

4. Muut mahdolliset tiedot, joista on apua jäädyttämispäätöksen täytäntöönpanossa:

.....

D OSA: Tiedot päätöksen kohteena olevasta omaisuudesta

1. Päätös koskee (rasti ruutuun):

☐ rahamäärää☐ tiettyä omaisuutta (aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää)☐ samanarvoista muuta omaisuutta (arvomääräisen jäädyttämisen yhteydessä)

2. Jos päätös koskee rahamäärää tai rahamäärän kanssa samanarvoista omaisuutta:

— Täytäntöönpanovaltiossa täytäntöön pantavana oleva määrä numeroin ja kirjoitettuna (täsmennetään valuutta):

.....

— Päätöksessä mainittu kokonaismäärä numeroin ja kirjoitettuna (täsmennetään valuutta):

.....

Lisätietoja:

— Syyt, joiden vuoksi oletetaan, että henkilöllä, jota asia koskee, on omaisuutta tai tuloja täytäntöönpanovaltiossa:

.....

— Henkilön, jota asia koskee, omaisuuden tai tulolähteen kuvaus (jos mahdollista):

.....

— Henkilön, jota asia koskee, omaisuuden tai tulolähteen sijaintipaikka (jos ei tiedossa, viimeinen tunnettu sijaintipaikka):

.....

— Henkilön, jota asia koskee, pankkitili (jos tiedossa):

.....

3. Jos päätös koskee tiettyä omaisuutta tai tällaisen omaisuuden kanssa samanarvoista omaisuutta:

Perusteet päätöksen lähettämiseksi täytäntöönpanovaltioon:

☐ tietty omaisuus sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa☐ tietty omaisuus on rekisteröity täytäntöönpanovaltiossa

- ☐ päätöksen antavalla viranomaisella on perustellut syyt olettaa, että tietty päätöksen kohteena oleva omaisuus tai osa siitä sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa.

Lisätietoja:

- Syyt, joiden vuoksi oletetaan, että tietty omaisuus sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa:

.....

- Omaisuuden kuvaus:

.....

- Omaisuuden sijaintipaikka (jos ei tiedossa, viimeisin tiedossa oleva sijaintipaikka):

.....

- Muut tiedot (esim. selvittäjän määrääminen):

.....

E OSA: Perusteet jäädyttämispäätöksen antamiselle

1. Tiivistelmä tosiseikoista

Syyt, joiden vuoksi jäädyttämispäätös on annettu, mukaan lukien

- yhteenvedo tosiseikoista ja kuvaus rikoksista:

.....

- saavutettu tutkinnan vaihe:

.....

- jäädyttämisen syyt:

.....

- muut tiedot:

.....

2. Sen rikoksen tai niiden rikosten luonne ja oikeudellinen luokittelu, jonka tai joiden johdosta jäädyttämispäätös annettiin, sekä sovellettava säännös tai sovellettavat säännökset:

.....

3. Voiko jäädyttämispäätöksen perusteena olevasta rikoksesta seurata päätöksen antavassa valtiossa enimmillään vähintään kolmen vuoden pituinen, vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus, ja sisältyykö se jäljempänä olevaan rikosten luetteloon? (rasti ruutuun) Jos jäädyttämispäätös koskee useita rikoksia, alla olevaan luetteloon merkitään vastaava numero (edellä kohdissa 1 ja 2 kuvailtuja rikoksia vastaavat numerot).

- ☐ rikollisjärjestykseen osallistuminen

- ☐ terrorismi

- ☐ ihmiskauppa

- ☐ lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia

- ☐ huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laiton kauppa

- ☐ aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laiton kauppa

- ☐ lahjonta

- ☐ petokset, mukaan lukien petokset ja muut unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvat rikokset, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1371

- ☐ rahanpesu

- ☐ rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen

- ☐ tietoverkkorikollisuus

- ☐ ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laiton kauppa
- ☐ laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen
- ☐ tahallinen henkirikos, vakava pahoinpitely tai vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen
- ☐ ihmisen elinten ja kudosten laiton kauppa
- ☐ ihmisryöstö, vapaudenriisto tai panttivangiksi ottaminen
- ☐ rasismi ja muukalaisviha
- ☐ järjestäytynyt varkausrikollisuus tai aseellinen ryöstö
- ☐ kulttuuriomaisuuden, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden, laiton kauppa
- ☐ petollinen menettely
- ☐ ryöstötapainen kiristys ja kiristys
- ☐ tuotteiden väärentäminen ja laitton jäljentäminen
- ☐ hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti väärennöksillä
- ☐ maksuvälineisiin liittyvät väärennökset
- ☐ hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laiton kauppa
- ☐ ydin- ja radioaktiivisten aineiden laiton kauppa
- ☐ varastettujen ajoneuvojen kauppa
- ☐ raiskaus
- ☐ murhapoltto
- ☐ kansainvälisen rikostuomioistuimen toimivaltaan kuuluvat rikokset
- ☐ ilma-aluksen tai aluksen kaappaus
- ☐ tuhotyö

4. Muut tiedot (esim. omaisuuden ja rikoksen välinen yhteys):

.....

F OSA: Päätöksen luottamuksellisuus ja/tai pyyntö noudattaa tiettyjä muodollisuuksia

- ☐ Päätöksen sisältämät tiedot ovat luottamuksellisia täytäntöönpanon jälkeen:

.....

- ☐ Täytäntöönpanossa on noudatettava tiettyjä muodollisuuksia:

.....

G OSA: Jos jäädyttämistodistus on lähetetty useampaan kuin yhteen täytäntöönpanovaltioon, annetaan seuraavat tiedot:

1. Jäädyttämistodistus on lähetetty seuraaviin muihin täytäntöönpanovaltioihin (valtio ja viranomainen):

.....

.....

2. Jäädyttämistodistus on lähetetty useampaan kuin yhteen täytäntöönpanovaltioon seuraavista syistä:

Jos kyseessä on tietyn omaisuuden jäädyttämistä koskeva päätös:

- ☐ Päätöksen kohteena olevaa omaisuutta oletetaan olevan eri täytäntöönpanovaltioissa
- ☐ Jäädyttäminen edellyttää tietyn omaisuuden osalta toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa

Jos kyseessä on rahamäärän jäädyttämistä koskeva päätös:

- ☐ Sen omaisuuden arvioitu arvo, joka voidaan jäädyttää päätöksen antavassa valtiossa ja jossakin täytäntöönpanovaltiossa, ei todennäköisesti riitä koko päätöksessä mainitun määrän jäädyttämiseen
- ☐ Muut erityistarpeet:

.....

3. Kussakin täytäntöönpanovaltiossa olevien varojen arvo, jos se on tiedossa:

.....

4. Jos jäädyttäminen edellyttää tietyn omaisuuden osalta toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa, kuvaus täytäntöönpanovaltiossa vaadittavista toimista:

.....

H OSA: Suhde aiempaan jäädyttämispäätökseen ja/tai muihin päätöksiin tai pyyntöihin

Liittyykö tämä jäädyttämispäätös aiempaan päätökseen tai pyyntöön (esim. jäädyttämispäätökseen, eurooppalaiseen tutkintamääräykseen, eurooppalaiseen pidätysmääräykseen tai keskinäistä oikeusapua koskevaan pyyntöön)? Jos liittyy, annetaan seuraavat tiedot, joiden avulla aiempi päätös tai pyyntö voidaan tunnistaa:

— päätöksen tai pyynnön tyyppi

.....

— antamispäivä

.....

— viranomainen, jolle päätös tai pyyntö lähetettiin

.....

— päätöksen antavan viranomaisen antama viitenumero

.....

— täytäntöönpanoviranomais(t)en antama(t) viitenumero(t):

.....

I OSA: Menetetyksi tuomitseminen

Valitaan oikea vaihtoehto:

☐ tämän jäädyttämistodistuksen mukana on menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus päätöksen antavan valtion antaman päätöksen panemiseksi täytäntöön (menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen numero):

.....

☐ omaisuus jää jäädytettyä täytäntöönpanovaltioon siihen asti, että menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös lähetetään ja pannaan täytäntöön (menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen arvioitu esittämisajankohta, jos mahdollista):

.....

J OSA: Vaihtoehtoiset toimenpiteet

1. Salliiko päätöksen antava valtio sen, että täytäntöönpanovaltio soveltaa vaihtoehtoisia toimenpiteitä siinä tapauksessa, että jäädyttämispäätöstä ei voida panna täytäntöön lainkaan tai osittain?

☐ Kyllä

☐ Ei

2. Jos sallii, mitä toimenpiteitä voidaan soveltaa:

.....

K OSA: Jäädytetyn omaisuuden palauttaminen

1. Onko jäädytetyn omaisuuden palauttamisesta uhrille annettu päätös:

☐ Kyllä

☐ Ei

Jos on, tiedot jäädytetyn omaisuuden palauttamista koskevasta päätöksestä:

Päätöksen tehnyt viranomainen (virallinen nimi):

.....

Päätöksen päivämäärä:

.....

Päätöksen viitenumero (jos saatavilla):

Palautettavan omaisuuden kuvaus:

Uhrin nimi:

Uhrin osoite:

Lisätiedot siinä tapauksessa, että uhrin omistusoikeus on kiistetty (kuka kiistää omistusoikeuden, perusteet jne.):

.....

Lisätiedot siinä tapauksessa, että henkilöiden, joita asia koskee, oikeuksia voitaisiin loukata palauttamisen seurauksena (kenen oikeuksia ja mitä oikeuksia loukattaisiin, perusteet jne.):

.....

.....

2. Onko päätöksen antavassa jäsenvaltiossa vireillä pyyntö jäädytetyn omaisuuden palauttamisesta uhrille?

☐ Ei

☐ On, ratkaisusta ilmoitetaan täytäntöönpanoviranomaiselle

Päätöksen antavalle viranomaiselle ilmoitetaan, jos omaisuutta siirretään suoraan uhrille.

L OSA: Oikeussuojakeinot

Päätöksen antavan valtion viranomainen, joka voi antaa lisätietoja oikeussuojakeinojen käyttämiseen liittyvistä menettelyistä päätöksen antavassa valtiossa sekä siitä, onko saatavilla oikeusapua sekä tulkkaus- ja käännöspalveluja:

☐ Päätöksen antava viranomainen (ks. M OSA)

☐ Päätöksen vahvistava viranomainen (ks. N OSA)

☐ Muu:

.....

M OSA: Päätöksen antavan viranomaisen tiedot

Päätöksen antavan viranomaisen tyyppi:

☐ tuomari, tuomioistuin, yleinen syyttäjä

☐ muu päätöksen antavan valtion lainsäädännössä määritelty toimivaltainen viranomainen

Viranomaisen nimi:

Yhteyshenkilön nimi:

Tehtävä (virkanimike tai -asema):

Asiakirjan numero:

Osoite:

Puhelinnumero (maannumero) (suuntanumero):

Faksinumero (maannumero) (suuntanumero):

Sähköposti:

Kieli tai kielet, jota tai joita voidaan käyttää yhteydenpidossa päätöksen antavan viranomaisen kanssa:

Sellaisen yhteyshenkilön (jos muu kuin edellä) yhteystiedot, johon voidaan olla yhteydessä, jos tarvitaan lisätietoja tai on tehtävä käytännön järjestelyjä päätöksen täytäntöönpanoa varten:

Nimi/Virkanimike/Organisaatio:

Osoite:

Sähköpostiosoite / Puhelinnumero:

Päätöksen antavan viranomaisen ja/tai sen edustajan allekirjoitus, jolla todistetaan jäädyttämistodistuksen sisällön oikeellisuus ja asianmukaisuus:

Nimi:

Tehtävä (virkanimike tai -asema):

Päivämäärä:

Virallinen leima (jos käytössä):

N OSA: Jäädättämispäätöksen vahvistavan viranomaisen tiedot

Jäädättämispäätöksen pätevyyden vahvistavan viranomaisen tyyppi (tarvittaessa):

- ☐ tuomari tai tuomioistuin
- ☐ yleinen syyttäjä

Viranomaisen nimi:

Yhteyshenkilön nimi:

Tehtävä (virkanimike tai -asema):

Asiakirjan numero:

Osoite:

Puhelinnumero (maannumero) (suuntanumero):

Faksinumero (maannumero) (suuntanumero):

Sähköposti:

Kieli tai kielet, jota tai joita voidaan käyttää yhteydenpidossa vahvistavan viranomaisen kanssa:

Täytäntöönpanoviranomaisen pääasiallinen yhteyspiste:

- ☐ päätöksen antava viranomainen
- ☐ päätöksen vahvistava viranomainen

Vahvistavan viranomaisen ja /tai sen edustajan allekirjoitus ja muut tiedot

Nimi:

Tehtävä (virkanimike tai -asema):

Päivämäärä:

Virallinen leima (jos käytössä):

O OSA: Keskusviranomainen

Jos päätöksen antavassa valtiossa on nimetty keskusviranomainen vastaamaan jäädättämistodistusten hallinnollisesta lähettämisestä ja vastaanottamisesta:

Keskusviranomaisen nimi:

Yhteyshenkilön nimi:

Tehtävä (virkanimike tai -asema):

Asiakirjan numero:

Osoite:

Puhelinnumero (maannumero) (suuntanumero):

Faksinumero (maannumero) (suuntanumero):

Sähköposti:

P OSA: Liitteet

Todistuksen mahdolliset liitteet:

LIITE II

MENETETYKSI TUOMITSEMISTA KOSKEVA TODISTUS

A OSA:

Päätöksen antava valtio:

Päätöksen antava viranomainen:

Täytäntöönpanovaltio:

Täytäntöönpanoviranomainen (jos tiedossa):

B OSA: Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös

1. Tuomioistuim, joka on antanut päätöksen menetetyksi tuomitsemisesta (virallinen nimi):

.....

2. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen viitenumero (jos saatavilla):

.....

3. Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös annettiin (päivämäärä):

.....

4. Menetetyksi tuomitsemista koskevasta päätöksestä tuli lainvoimainen (päivämäärä):

.....

C OSA: Henkilö, jota asia koskee (henkilöt, joita asia koskee)

Tiedot henkilöstä tai henkilöistä, jota tai joita vastaan menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu, tai henkilöstä tai henkilöistä, jonka tai joiden omaisuutta menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee (jos asia koskee useampaa henkilöä, annetaan tiedot kaikista):

1. Tunnistetiedot

i) Luonnollinen henkilö tai luonnolliset henkilöt

Nimi:

Etunimi (etunimet):

Muu mahdollinen nimi (muut mahdolliset nimet):

Mahdolliset peitenimet:

Sukupuoli:

Kansalaisuus:

Henkilötunnus tai sosiaaliturvatunnus, jos saatavilla:

Henkilöllisyysasiakirjan (-kirjojen) tyyppi ja numero (henkilötodistus, passi), jos saatavilla:

.....

Syntymäaika:

Syntymäpaikka:

Asuinpaikka ja/tai tiedossa oleva osoite (jos osoite ei ole tiedossa, viimeinen tiedossa oleva osoite):

.....

Kieli tai kielet, joita henkilö, jota asia koskee, ymmärtää:

Asianomaisen henkilön asema menettelyssä:

☐ henkilö, jota vastaan menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu☐ henkilö, jonka omaisuutta menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee

ii) Oikeushenkilö tai oikeushenkilöt

Nimi:

Oikeudellinen muoto:

Mahdollinen lyhytnimi, yleensä käytetty nimi tai kaupp nimi:

Sääntömääräinen kotipaikka:

Rekisterinumero:

Osoite:

Edustajan nimi:

Asianomaisen henkilön asema menettelyssä:

- ☐ henkilö, jota vastaan menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu
- ☐ henkilö, jonka omaisuutta menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee

2. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantava täytäntöön muualla kuin edellä mainitussa osoitteessa, ilmoitetaan tämä osoite:

.....

3. Kolmannet osapuolet, joiden omaisuuteen, jota jäädyttämispäätös koskee, liittyviä oikeuksia päätös suoraan rajoittaa (henkilöllisyys ja syyt):

.....

.....

4. Muut mahdolliset tiedot, joista on apua menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanossa:

.....

D OSA: Tiedot päätöksen kohteena olevasta omaisuudesta

1. Tuomioistuim on päättänyt, että omaisuus:

- ☐ on rikoshyötyä tai tällaisen hyödyn arvoa joko kokonaan tai osittain vastaavaa omaisuutta
- ☐ muodostaa tällaisen rikoksen tekovälineen tai vastaa tällaisen tekovälineen arvoa
- ☐ on tuomittava menetetyksi, koska päätöksen antavassa jäsenvaltiossa sovelletaan direktiivissä 2014/42/EU tarkoitettuja menetetyksi tuomitsemista koskevia valtuuksia (laajennettu menetetyksi tuomitseminen mukaan lukien)
- ☐ on tuomittava rikokseen liittyvien menettelyjen seurauksena menetetyksi sellaisten päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaisten muiden säännösten, menetetyksi tuomitseminen mukaan lukien, nojalla, jotka liittyvät ilman lopullista tuomiota tapahtuvaa menetetyksi tuomitsemista koskeviin valtuuksiin

2. Päätös koskee:

- ☐ rahamäärää
- ☐ tiettyä omaisuutta (aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää)
- ☐ samanarvoista omaisuutta (arvomääräisen menettämisseuraamuksen yhteydessä)

3. Jos päätös koskee rahamäärää tai rahamäärän kanssa samanarvoista omaisuutta:

— Täytäntöönpanovaltiossa täytäntöön pantavana oleva määrä numeroin ja kirjoitettuna (täsmennetään valuutta):

.....

— Päätöksessä mainittu kokonaismäärä numeroin ja kirjoitettuna (täsmennetään valuutta):

.....

Lisätietoja:

— Syyt, joiden vuoksi oletetaan, että henkilöllä, jota asia koskee, on omaisuutta tai tuloja täytäntöönpanovaltiossa:

.....

— Henkilön, jota asia koskee, omaisuuden tai tulolähteen kuvaus (jos mahdollista):

.....

— Henkilön, jota asia koskee, omaisuuden tai tulolähteen sijaintipaikka (jos ei tiedossa, viimeinen tunnettu sijaintipaikka):

.....

— Henkilön, jota asia koskee, pankkitili (jos tiedossa):

.....

4. Jos päätös koskee tiettyä omaisuutta tai tällaisen omaisuuden kanssa samanarvoista omaisuutta:

Perusteet päätöksen lähettämiseksi täytäntöönpanovaltioon:

- ☐ tietty omaisuus sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa
- ☐ tietty omaisuus on rekisteröity täytäntöönpanovaltiossa
- ☐ päätöksen antavalla viranomaisella on perustellut syyt olettaa, että tietty päätöksen kohteena oleva omaisuus tai osa siitä sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa.

Lisätietoja:

- Syyt, joiden vuoksi oletetaan, että tietty omaisuus sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa:

.....

- Omaisuuden kuvaus:

.....

- Omaisuuden sijaintipaikka (jos ei tiedossa, viimeisin tiedossa oleva sijaintipaikka):

.....

- Muut tiedot (esim. selvittäjän määrääminen):

.....

5. Omaisuuden muuntaminen ja siirtäminen

Jos päätös koskee tiettyä omaisuutta, säädetäänkö päätöksen antavan valtion lainsäädännössä, että menetetyksi tuomitseminen voidaan täytäntöönpanovaltiossa panna täytäntöön määräämällä menetetyksi rahamäärä, joka vastaa menetetyksi määrätyn omaisuuden arvoa?

- ☐ Kyllä
- ☐ Ei

E OSA: Jäädättämispäätös

Valitaan oikea vaihtoehto:

- ☐ menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen mukana on päätöksen antavan valtion antama jäädättämispäätös (jäädättämistodistuksen viitenumero):
.....
- ☐ omaisuus on jäädätetty täytäntöönpanovaltiolle toimitetun aiemman jäädättämispäätöksen mukaisesti
- jäädättämispäätöksen antamispäivä:
- jäädättämispäätöksen lähettämispäivä:
- viranomainen, jolle se lähetettiin:
- päätöksen antavan viranomaisen antama viitenumero:
- täytäntöönpanoviranomaisten antama viitenumero:

F OSA: Perusteet menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen antamiselle

1. Yhteenveto tosiseikoista ja syyt, joiden vuoksi menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu, sekä kuvaus asiaan liittyvistä rikoksista ja muut asiaan liittyvät tiedot:
.....
2. Sen rikoksen tai niiden rikosten luonne ja oikeudellinen luokittelu, jonka tai joiden johdosta menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös annettiin, sekä sovellettava säännös tai sovellettavat säännökset:
.....

3. Voiko menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen perusteena olevasta rikoksesta seurata päätöksen antavan valtion lainsäädännön mukaan enimmillään vähintään kolmen vuoden pituinen, vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus ja sisältyykö se jäljempänä olevaan rikosten luetteloon? (rasti ruutuun) Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee useita rikoksia, alla olevaan luetteloon merkitään vastaavat numerot (edellä kohdissa 1 ja 2 kuvailtuja rikoksia vastaavat numerot):

- ☐ rikollisjärjestöön osallistuminen
- ☐ terrorismi
- ☐ ihmiskauppa
- ☐ lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia
- ☐ huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laiton kauppa
- ☐ aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laiton kauppa
- ☐ lahjonta
- ☐ petokset, mukaan lukien petokset ja muut unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvat rikokset, sellaisina kuin ne määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2017/1371
- ☐ rahanpesu
- ☐ rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen
- ☐ tietoverkkorikollisuus
- ☐ ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laiton kauppa
- ☐ laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen
- ☐ tahallinen henkirikos, vakava pahoinpitely tai vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen
- ☐ ihmisen elinten ja kudosten laiton kauppa
- ☐ ihmisryöstö tai vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen
- ☐ rasismi ja muukalaisviha
- ☐ järjestäytynyt varkausrikollisuus tai aseellinen ryöstö
- ☐ kulttuuriomaisuuden, mukaan lukien antiikki- ja taide-esineiden, laiton kauppa
- ☐ petollinen menettely
- ☐ ryöstöntapainen kiristys ja kiristys
- ☐ tuotteiden laiton väärentäminen ja laitton jäljentäminen
- ☐ hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti väärennöksillä
- ☐ maksuvälineisiin liittyvät väärennökset
- ☐ hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laiton kauppa
- ☐ ydin- ja radioaktiivisten aineiden laiton kauppa
- ☐ varastettujen ajoneuvojen kauppa
- ☐ raiskaus
- ☐ murhapoltto
- ☐ kansainvälisen rikostuomioistuimen toimivaltaan kuuluvat rikokset
- ☐ ilma-aluksen tai aluksen kaappaus
- ☐ tuhotyö

4. Muut tiedot (esim. omaisuuden ja rikoksen suhde):

.....

G OSA: Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus on lähetetty useampaan kuin yhteen täytäntöönpanovaltioon, annetaan seuraavat tiedot:

1. Menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus on lähetetty seuraaviin muihin täytäntöönpanovaltioihin (valtio ja viranomainen):

.....

.....

2. Menetetyksi tuomitsemista koskeva todistus on lähetetty useampaan kuin yhteen täytäntöönpanovaltioon seuraavista syistä:

Jos kyseessä on tietyn omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös:

- ☐ Päätöksen kohteena olevaa omaisuutta oletetaan olevan eri täytäntöönpanovaltioissa
- ☐ Täytäntöönpano edellyttää tietyn omaisuuden osalta toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa

Jos kyseessä on rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös:

- ☐ Asianomaista omaisuutta ei ole jäädytetty asetuksen (EU) 2018/1805 nojalla
- ☐ Omaisuuden, joka voidaan tuomita menetetyksi päätöksen antavassa valtiossa ja jossakin täytäntöönpanovaltiossa, arvioitu arvo ei todennäköisesti riitä koko päätöksessä mainitun määrän tuomitsemiseen menetetyksi
- ☐ Muut erityistarpeet:
-

3. Kussakin täytäntöönpanovaltiossa olevien varojen arvo, jos se on tiedossa:
-
-

4. Jos menetetyksi tuomitseminen edellyttää tietyn omaisuuden osalta toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa, kuvaus vaadittavista toimista:
-

H OSA: Menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtanut oikeudenkäynti

Oliko henkilö, jota vastaan menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on annettu, läsnä oikeudenkäynnissä, jonka seurauksena lopulliseen tuomioon liittyvä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös annettiin?

1. ☐ Kyllä, hän oli läsnä oikeudenkäynnissä.
2. ☐ Ei, hän ei ollut läsnä oikeudenkäynnissä.
3. ☐ Ei, suullisia käsittelyjä ei järjestetty kansallisten menettelysääntöjen mukaisesti.
4. Jos on valittu kohta 2, vahvistetaan jokin seuraavista vaihtoehdoista:

- 4.1 a ☐ haaste oli annettu tiedoksi asianomaiselle henkilölle ... (päivä/kuukausi/vuosi) henkilökohtaisesti ja hänelle oli siten ilmoitettu menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtaneen oikeudenkäynnin ajankohta ja paikka ja hänelle oli ilmoitettu, että asiassa voitaisiin tehdä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös, vaikka hän jää pois oikeudenkäynnistä

TAI

- 4.1 b ☐ henkilö ei saanut haastetta henkilökohtaisesti tiedoksi mutta oli muilla keinoin saanut virallisen tiedon päätökseen johtaneen oikeudenkäynnin suunnitellusta ajankohdasta ja paikasta siten, että voidaan kiistattomasti todeta, että hän oli tietoinen oikeudenkäynnistä, ja hänelle oli ilmoitettu, että tällainen menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan tehdä, vaikka hän jää pois oikeudenkäynnistä

TAI

- 4.2 ☐ henkilö oli oikeudenkäynnistä tietoisena valtuuttanut lakimiehen, jonka joko hän itse tai valtio oli nimenmynyt puolustamaan häntä oikeudenkäynnissä, ja tämä lakimies oli tosiasiallisesti puolustanut häntä oikeudenkäynnissä

TAI

- 4.3 ☐ menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös oli annettu asianomaiselle henkilölle tiedoksi ... (päivä/kuukausi/vuosi) ja hänelle oli nimenomaisesti ilmoitettu hänen oikeudestaan uudelleen käsittelyyn tai muutoksenhakuun, johon henkilöllä oli oikeus osallistua ja joka antoi mahdollisuuden asian ratkaisuperusteiden uudelleen tutkimiseen, mukaan lukien uusien todisteiden tutkimiseen, ja joka voi johtaa alkuperäisen menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kumoamiseen, ja

- ☐ henkilö nimenomaisesti ilmoitti, ettei hän riitautta menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä

TAI

- ☐ henkilö ei pyytänyt uudelleen käsittelyä tai hakenut muutosta määräajassa.

5. Jos on valittu jokin kohdista 4.1 b, 4.2 tai 4.3, ilmoitetaan, miten kyseinen edellytys on täyttynyt:

I OSA: Vaihtoehtoiset toimenpiteet, mukaan lukien vapausrangaistukset

1. Salliiko päätöksen antava valtio sen, että täytäntöönpanovaltio soveltaa vaihtoehtoisia toimenpiteitä siinä tapauksessa, että menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä ei voida panna täytäntöön lainkaan tai osittain?

☐ Kyllä

☐ Ei

2. Jos sallii, ilmoitetaan ja täsmennetään, mitä seuraamuksia voidaan soveltaa:

☐ Vankeus (enimmäisaika):

.....

☐ Yhdyskuntapalvelu (tai vastaava) (enimmäisaika):

.....

☐ Muut toimenpiteet (niiden kuvaus):

.....

J OSA: Päätös uhrille palautettavasta omaisuudesta tai suoritettavasta korvauksesta

1. Valitaan oikea vaihtoehto:

☐ Päätöksen antavan valtion päätöksen antava viranomainen tai muu toimivaltainen viranomainen on antanut uhrille suoritettavaa korvausta tai omaisuuden palauttamista koskevan päätöksen, jonka nojalla uhrille maksetaan seuraava rahasumma:

.....

☐ Päätöksen antavan valtion päätöksen antava viranomainen tai muu toimivaltainen on antanut päätöksen, jonka nojalla uhrille palautetaan muuta omaisuutta kuin rahaa:

.....

☐ Päätöksen antavassa valtiossa on vireillä uhrille palautettavaa omaisuutta tai suoritettavaa korvausta koskeva menettely, jonka tulos ilmoitetaan täytäntöönpanoviranomaiselle

2. Menetetyksi tuomitun omaisuuden palauttamista uhrille tai uhrille suoritettavaa korvausta koskevan päätöksen tiedot:

Päätöksen antanut viranomainen (virallinen nimi):

Päätös on annettu (päivämäärä):

Päätöksestä tuli lainvoimainen (päivämäärä):

Päätöksen viitenumero (jos saatavilla):

Palautettavan omaisuuden kuvaus:

Uhrin nimi:

Uhrin osoite:

Päätöksen antavalle viranomaiselle ilmoitetaan, jos omaisuutta siirretään suoraan uhrille.

K OSA: Päätöksen antavan viranomaisen tiedot

Viranomaisen nimi:

Yhteyshenkilön nimi:

Tehtävä (virkanimike tai -asema):

Asiakirjan numero:

Osoite:

Puhelinnumero (maannumero) (suuntanumero):

Faksinumero (maannumero) (suuntanumero):

Sähköposti:

Kieli tai kielet, jota tai joita voidaan käyttää yhteydenpidossa päätöksen antavan viranomaisen kanssa:

Sellaisen yhteyshenkilön (jos muu kuin edellä) yhteystiedot, johon voidaan olla yhteydessä, jos tarvitaan lisätietoja tai on tehtävä käytännön järjestelyjä päätöksen täytäntöönpanoa tai omaisuuden siirtoa varten:

Nimi/Virkanimike/Organisaatio:

Osoite:

Sähköpostiosoite / Puhelinnumero:

Päätöksen antavan viranomaisen ja/tai sen edustajan allekirjoitus, jolla todistetaan menetetyksi tuomitsemista koskevan todistuksen sisällön oikeellisuus ja asianmukaisuus:

Nimi:

Tehtävä (virkanimike tai -asema):

Päivämäärä:

Virallinen leima (jos käytössä):

L OSA: Keskusviranomainen

Jos päätöksen antavassa valtiossa on nimetty keskusviranomainen vastaamaan menetetyksi tuomitsemista koskevien todistusten hallinnollisesta lähettämisestä ja vastaanottamisesta, ilmoitetaan:

Keskusviranomaisen nimi:

Yhteyshenkilön nimi:

Tehtävä (virkanimike tai -asema):

Asiakirjan numero:

Osoite:

Puhelinnumero (maannumero) (suuntanumero):

Faksinumero (maannumero) (suuntanumero):

Sähköposti:

M OSA: Päätöksen antavan valtion maksutiedot

Kansainvälinen tilinumero (IBAN):

BIC-koodi:

Tilinhaltijan nimi:

N OSA: Liitteet

Todistuksen mahdolliset liitteet:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/1806,**annettu 14 päivänä marraskuuta 2018,****luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske****(kodifikaatio)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 539/2001 ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ⁽³⁾. Mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava.
- (2) Tällä asetuksella säädetään täydellisestä yhdenmukaistamisesta, joka koskee niitä kolmansia maita, joiden kansalaisilla on oltava viisumi jäsenvaltioiden ulkorajoja ylittäessään, jäljempänä myös 'viisumipakko', ja niitä kolmansia maita, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske.
- (3) Ne kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi, sekä ne maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, olisi määritettävä erilaisin kriteerein harkitun tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Tämä arviointi olisi suoritettava määrääjien, ja se saattaa johtaa tämän asetuksen liitteen I, jossa luetellaan kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, ja liitteen II, jossa luetellaan kolmannet maat, joiden kansalaisia viisumipakko ei koske näiden ylittäessä jäsenvaltion ulkorajat, kun kyse on kokonaisuutensa enintään 90 päivän oleskelusta minkä tahansa 180 päivän jakson aikana, muuttamista koskeviin sääntöehdotuksiin, sanotun kuitenkin estämättä mahdollisuutta näiden liitteiden maakohtaiseen muuttamiseen erityistapauksissa esimerkiksi viisumipakon poistamisprosessin tuloksena tai viisumivapauden tilapäisen keskeyttämisen lopullisena seurauksena.
- (4) Liitteissä I ja II olevien kolmansien maiden luetteloiden sisällön olisi oltava tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden mukainen ja pysyttävä sellaisena. Viittaukset kolmansiin maihin, joiden tilanne on muuttunut näiden perusteiden osalta, olisi siirrettävä liitteestä toiseen.
- (5) Liitteissä I ja II olisi otettava huomioon kansainvälisen oikeuden kehitys, joka ilmenee tiettyjen valtioiden tai alueiden oikeusaseman tai nimityksen muuttumisena.
- (6) Koska Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa ⁽⁴⁾ vapautetaan viisumipakosta Islannin, Liechtensteinin ja Norjan kansalaiset, näitä maita ei pitäisi mainita liitteessä II olevassa luettelossa.
- (7) Koska Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välillä tehdyssä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevassa sopimuksessa ⁽⁵⁾ määrätään Sveitsin ja jäsenvaltioiden kansalaisten viisumivapaudesta, Sveitsiä ei pitäisi mainita liitteessä II olevassa luettelossa.
- (8) Pakolaisaseman saaneiden ja kansalaisuudettomien henkilöiden viisumipakko tai viisumivapaus on määriteltävä sen kolmannen maan mukaan, jossa he oleskelevat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, tämän

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 2. lokakuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. marraskuuta 2018.

⁽²⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 539/2001, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2001, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Katso liite III.

⁽⁴⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 114, 30.4.2002, s. 6.

kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden allekirjoittamista kansainvälisistä sopimuksista ja erityisesti Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta, Euroopan neuvoston pakolaisten viisumivelvollisuuden poistamista koskevasta eurooppalaisesta sopimuksesta johtuvia velvoitteita. Koska pakolaisaseman saaneisiin ja kansalaisuudettomiin henkilöihin sovellettavan kansallisen lainsäädännön välillä on eroavuuksia, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava määrittää, olisiko viisumivapauden koskettava näitä henkilöryhmiä, jos kolmas maa, jossa nämä henkilöt oleskelevat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, kuuluu niihin kolmansiin maihin, joiden kansalaisia viisumipakko ei koske.

- (9) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1931/2006 ⁽¹⁾ mukaisesti paikallista rajaliikennettä varten myönnetyn luvan haltijoille olisi vahvistettava viisumivapaus.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää viisumivapaus eräiden muiden kuin tavallisten passien haltijoille.
- (11) Yksittäistapauksissa, joissa viisumien myöntämiseen on perusteltua soveltaa erityisjärjestelmää, jäsenvaltioiden olisi voitava kansainvälisen oikeuden tai vakiintuneen tavan mukaisesti joko vapauttaa tiettyjä henkilöryhmiä viisumipakosta tai vaatia heiltä viisumi.
- (12) Jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää viisumivapaus pakolaisaseman saaneille henkilöille, kaikille kansalaisuudettomille henkilöille, mukaan lukien sekä ne, joihin sovelletaan 28 päivänä syyskuuta 1954 tehtyä valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevaa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta, että ne, joihin sitä ei sovelleta, sekä koulun järjestämälle matkalle osallistuville koululaisille, jos näihin henkilöryhmiin kuuluvat henkilöt asuvat kolmannessa maassa, joka on mainittu tämän asetuksen liitteessä II olevassa luettelossa.
- (13) Viisumivapautta koskevien järjestelyjen olisi täysin heijastettava käytännön todellisuutta. Eräät jäsenvaltiot myöntävät viisumivapauden niiden kolmansien maiden kansalaisille, jotka sisältyvät luetteloon kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, jos nämä henkilöt kuuluvat asevoimiin ja matkustavat Pohjois-Atlantin liiton (Naton) tai rauhankumppanuusohjelman puitteissa. Oikeusvarmuuden vuoksi tällaisiin viisumivapausjärjestelyihin, jotka perustuvat unionin lainsäädännön ulkopuolisiin kansainvälisiin velvoitteisiin, olisi viitattava tässä asetuksessa.
- (14) Unionin olisi suhteissaan kolmansiin maihin pyrittävä aktiivisesti täysin vastavuoroisen viisumikohtelun tavoitteeseen ja siten osaltaan parannettava unionin ulkopoliittikan uskottavuutta ja johdonmukaisuutta kansainvälisesti.
- (15) On aiheellista perustaa unionin mekanismi vastavuoroisuuden periaatteen täytäntöönpanoa varten, jos jokin liitteessä II olevassa luettelossa mainituista kolmansista maista päättää vaatia viisumin yhden tai useamman jäsenvaltion kansalaisilta. Mekanismin olisi toimittava unionin solidaarisuuden ilmauksena, jos kyseinen kolmas maa soveltaa viisumipakkoa vähintään yhden jäsenvaltion kansalaisiin.
- (16) Saatuaan ilmoituksen jäsenvaltiolta siitä, että kolmas maa, joka on mainittu liitteessä II olevassa luettelossa, soveltaa kyseisen jäsenvaltion kansalaisia koskevaa viisumipakkoa, kaikkien jäsenvaltioiden olisi reagoitava yhdessä, jolloin muodostuisi unionin vastaus tilanteeseen, joka vaikuttaa koko unioniin ja aiheuttaa sen kansalaisten eriarvoista kohtelua.
- (17) Jotta voidaan varmistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asianmukainen osallistuminen vastavuoroisuusmekanismin toiseen soveltamisvaiheeseen ottaen huomioon erityinen poliittinen arkaluonteisuus, joka liittyy viisumivapauden keskeyttämiseen liitteessä II olevassa luettelossa mainitun kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta, sekä kyseisen keskeyttämisen horisontaaliset vaikutukset jäsenvaltioihin, Schengen-alueeseen kuuluviin maihin ja unioniin itseensä, erityisesti niiden ulkosuhteiden ja Schengen-alueen yleisen toimivuuden kannalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklan mukaisesti tiettyjen vastavuoroisuusmekanismin osien osalta. Tällaisen vallan siirtämisessä komissiolle otetaan huomioon unionin viisumipoliittikkaa Schengen-alueella koskevan poliittisen keskustelun tarve. Se kuvastaa myös tarvetta varmistaa riittävä avoimuus ja oikeusvarmuus vastavuoroisuusmekanismin soveltamisessa asianomaisen kolmannen maan kaikkiin kansalaisiin, erityisesti tämän asetuksen liitteeseen II tehtävän vastaavan tilapäisen muutoksen avulla. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1931/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta (EUVL L 405, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (18) Tässä asetuksessa olisi säädettävä mekanismista viisumivapauden keskeyttämiseksi tilapäisesti liitteessä II olevassa luettelossa mainitun kolmannen maan osalta, jäljempänä 'keskeyttämismekanismi', hätätilanteessa, jossa on toteutettava kiireellisiä toimia vähintään yhden jäsenvaltion kohtaamien vaikeuksien ratkaisemiseksi ottaen huomioon hätätilanteen yleinen vaikutus koko unioniin.
- (19) Keskeyttämismekanismiin ja tiettyjen vastavuoroisuusmekanismia koskevien säännösten tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi ja erityisesti kaikkien kyseisten mekanismien soveltamiseen liittyvien asiaankuuluvien tekijöiden ja mahdollisten vaikutusten ottamiseksi riittävällä tavalla huomioon komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa kolmansien maiden sellaisten kansalaisten ryhmien, joihin olisi sovellettava tilapäistä viisumivapauden keskeyttämistä vastavuoroisuusmekanismiin puitteissa, ja kyseisen keskeyttämisen keston määrittämiseksi sekä keskeyttämismekanismiin osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti. Näiden täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi sovellettava tarkastelumenettelyä.
- (20) On tarpeen välttää ja torjua sellaisia väärinkäytöksiä, jotka ovat seurausta viisumivapauden myöntämisestä lyhytaikaista oleskelua varten tietyn kolmannen maan kansalaisille, jos nämä muodostavat uhkan kyseessä olevan jäsenvaltion yleiselle järjestykselle ("ordre public") ja sisäiselle turvallisuudelle.
- (21) Keskeyttämismekanismiin olisi tehtävä mahdolliseksi jäsenvaltioille ilmoittaa olosuhteista, jotka johtavat mahdolliseen viisumivapauden keskeyttämiseen, ja komissiolle ottaa keskeyttämismekanismi käyttöön omasta aloitteestaan.
- (22) Keskeyttämismekanismiin käyttö olisi tehtävä helpommaksi erityisesti lyhyillä viiteajanjaksoilla ja määräajoilla, mikä nopeuttaisi menettelyä, ja mahdollisiin viisumivapauden keskeyttämisen syihin olisi sisällytettävä takaisinottoa koskevan yhteistyön väheneminen sekä jäsenvaltioiden yleiseen järjestykseen tai sisäiseen turvallisuuteen kohdistuvien riskien merkittävä kasvu. Kyseisen yhteistyön vähenemisen olisi katettava takaisinottopyyntöjen hylkäämisasteen merkittävä kasvu, mukaan lukien asianomaisen kolmannen maan kautta kulkeneiden kolmansien maiden kansalaisten osalta, jos unionin tai jonkin jäsenvaltion ja asianomaisen kolmannen maan välillä tehdystä takaisinottosopimuksessa määrätään tällaisesta takaisinottovelvollisuudesta. Komission olisi voitava käynnistää keskeyttämismekanismi myös siinä tapauksessa, että kolmas maa ei tee yhteistyötä takaisinotossa, erityisesti kun asianomaisen kolmannen maan ja unionin välillä on tehty takaisinottosopimus.
- (23) Keskeyttämismekanismia sovellettaessa merkittävä kasvu tarkoittaa 50 prosentin kynnysarvon ylittävää kasvua. Se voisi tarkoittaa myös vähäisempää kasvua, jos komissio on katsonut, että se on otettava huomioon yksittäisessä tilanteessa, josta kyseessä oleva jäsenvaltio on ilmoittanut.
- (24) Keskeyttämismekanismia sovellettaessa alhainen hyväksymisaste tarkoittaa hyväksytyjen turvapaikkahakemusten määrää, joka on noin 3 tai 4 prosenttia kaikista hakemuksista. Se voisi tarkoittaa myös korkeampaa hyväksymisastetta, jos komissio on katsonut, että se on otettava huomioon yksittäisessä tilanteessa, josta kyseessä oleva jäsenvaltio on ilmoittanut.
- (25) Viisumivapauteen liittyviä väärinkäytöksiä on tarpeen välttää ja torjua, jos ne johtavat muuttopaineen lisääntymiseen esimerkiksi perusteettomien turvapaikkahakemusten määrän kasvaessa, ja myös silloin, kun ne johtavat perusteettomiin oleskelulupahakemuksiin.
- (26) Jotta edelleenkin täytettäisiin viisumivapautta koskevan vuoropuhelun tuloksena myönnetyn viisumivapauden asianmukaisuuden arvioimiseen käytetyt erityiset vaatimukset, komission olisi seurattava tilannetta asianomaisissa kolmansissa maissa. Komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ihmisoikeustilanteeseen asianomaisissa kolmansissa maissa.
- (27) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus säännöllisesti vähintään kerran vuodessa seitsemän vuoden ajan kyseisen kolmannen maan viisumivapauden tultua voimaan ja sen jälkeen, jos komissio katsoo sen tarpeelliseksi, taikka Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä.
- (28) Komission olisi ennen kolmannen maan kansalaisten viisumivapauden tilapäistä keskeyttämistä koskevien päätösten tekemistä otettava huomioon kyseisen kolmannen maan ihmisoikeustilanne ja sitä koskevat viisumivapauden keskeyttämisen mahdolliset seuraukset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (29) Täytäntöönpanosäädöksellä toteutetun viisumivapauden keskeyttämisen olisi koskettava asianomaisten kolmannen maan tiettyjä kansalaisten ryhmiä, ja siinä olisi mainittava asiaankuuluvat matkustusasiakirjojen tyypit ja tarvittaessa lisäkritereitä, kuten ensimmäistä kertaa jäsenvaltioiden alueelle matkustavat henkilöt. Täytäntöönpanosäädöksellä olisi määriteltävä kansalaisten ryhmät, joihin keskeyttämistä olisi sovellettava, ottaen huomioon yhden tai useamman jäsenvaltion ilmoittamat tai komission raportoimat erityiset olosuhteet ja suhteellisuusperiaate.
- (30) Jotta voidaan varmistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asianmukainen osallistuminen keskeyttämismekanismin täytäntöönpanoon, kun otetaan huomioon poliittinen arkaluonteisuus, joka liittyy viisumivapauden keskeyttämiseen tämän asetuksen liitteessä II olevassa luettelossa mainitun kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta, sekä kyseisen keskeyttämisen horisontaaliset vaikutukset jäsenvaltioihin ja unioniin itseensä, erityisesti niiden ulkosuhteiden ja Schengen-alueen yleisen toimivuuden kannalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat viisumivapauden tilapäistä keskeyttämistä asianomaisten kolmansien maiden kansalaisten osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (31) Viisumijärjestelmän avoimuuden ja asianomaisille henkilöille annettavan tiedotuksen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille toimenpiteistä, joita ne toteuttavat tämän asetuksen nojalla. Nämä tiedot on samoista syistä myös julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (32) Jäsenvaltioiden alueelle tulemista tai viisumien myöntämistä koskevien edellytysten ei pitäisi vaikuttaa matkustusiakirjojen pätevyyden tunnustamista koskeviin sääntöihin.
- (33) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on yhteisen viisumipolitiikan toimivuuden varmistamiseksi tarpeen ja aiheellista antaa asetus luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske.
- (34) Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa sellaisten Euroopan yhteisön ennen asetuksen (EY) N:o 539/2001 voimaantuloa tekemien kansainvälisten sopimusten soveltamiseen, joiden vuoksi on tarpeen poiketa yhteisestä viisumipolitiikasta, ottaen huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö.
- (35) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY ⁽²⁾ 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan.
- (36) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽³⁾ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B ja C kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY ⁽⁴⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (37) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa

⁽¹⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B ja C kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU ⁽²⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

- (38) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY ⁽³⁾ mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- (39) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa määritetään ne kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi, sekä ne kolmannet maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, arvioimalla tapauskohtaisesti eri perusteita, jotka liittyvät muun muassa laittomaan maahanmuuttoon, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen, taloudellisiin etuihin erityisesti matkailun ja ulkomaankaupan kannalta sekä unionin ulkosuhteisiin näiden kolmansien maiden kanssa erityisesti ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin liittyvien seikkojen sekä alueelliseen yhtenäisyyteen ja vastavuoraisuuteen liittyvien seikkojen osalta.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'viisumilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009 ⁽⁵⁾ 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan määritelmän mukaista viisumia.

3 artikla

1. Tämän asetuksen liitteessä I lueteltujen kolmansien maiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat.
2. Pakolaisaseman saaneilla ja kansalaisuudettomilla henkilöillä on oltava viisumi heidän ylittäessään jäsenvaltion ulkorajan, mikäli kolmas maa, jossa he asuvat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, on liitteessä I mainittu kolmas maa, sanotun kuitenkin rajoittamatta vaatimuksia, jotka johtuvat Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta Euroopan neuvoston pakolaisten viisumivollisuuden poistamista koskevasta eurooppalaisesta sopimuksesta.

4 artikla

1. Liitteessä II lueteltujen kolmansien maiden kansalaiset vapautetaan 3 artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, kun kyse on kokonaiskestoltaan enintään 90 päivän oleskelusta minkä tahansa 180 päivän jakson aikana.
2. Viisumipakko ei koske myöskään seuraavia henkilöitä:
 - a) tämän asetuksen liitteessä I tarkoitettuja kolmansien maiden kansalaisia, joilla on jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1931/2006 nojalla myöntämä paikallinen rajaliikennelupa, kyseisten luvanhaltijoiden käyttäessä oikeuttaan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn puitteissa;

⁽¹⁾ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2000/365/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 810/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön viisumisäännösten laatimisesta (viisumisäännöstö) (EUVL L 243, 15.9.2009, s. 1).

- b) koululaisia, jotka ovat tämän asetuksen liitteessä I mainitun kolmannen maan kansalaisia ja oleskelevat neuvoston päätöstä 94/795/YOS⁽¹⁾ soveltavassa jäsenvaltiossa, silloin kun he osallistuvat koulun järjestämään matkaan koululaisryhmän jäsenenä ja kun ryhmän valvojana toimii koulun opettaja;
- c) pakolaisaseman saaneita ja kansalaisuudettomia henkilöitä sekä muita henkilöitä, joilla ei ole minkään maan kansalaisuutta, jotka oleskelevat jäsenvaltiossa ja joilla on kyseisen jäsenvaltion myöntämä matkustusasiakirja.

5 artikla

Niiden uusien kolmansien maiden kansalaisiin, jotka ovat syntyneet liitteissä I ja II luetelluissa kolmansissa maissa, sovelletaan 3 ja 4 artiklaa, kunnes neuvosto asiaa koskevien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten mukaista menettelyä noudattaen päättää toisin.

6 artikla

1. Jäsenvaltio voi säätää poikkeuksia 3 artiklassa säädetystä viisumipakosta tai 4 artiklassa säädetystä viisumivapaudesta seuraavien henkilöiden osalta:
 - a) diplomaattipassien, virkapassien/virkamatkapassien tai erityispassien haltijat;
 - b) alusten ja ilma-alusten siviilimiehistö sen hoitaessa tehtäviään;
 - c) alusten siviilimiehistön maissa käyvät jäsenet, joilla on Kansainvälisen työjärjestön 13 päivänä toukokuuta 1958 tehdyn yleissopimuksen nro 108 tai 19 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyn yleissopimuksen nro 185 tai kansainvälisen meriliikenteen helpottamisesta 9 päivänä huhtikuuta 1965 tehdyn Kansainvälisen merenkulkujärjestön IMO:n yleissopimuksen mukaisesti myönnetty merenkulkijan henkilöllisyystodistus;
 - d) katastrofi- ja onnettomuustapauksissa toimiva avustus- tai pelastustehtävien miehistö ja henkilöstö;
 - e) kansainvälisillä sisävesillä liikennöivien alusten siviilimiehistö;
 - f) kansainvälisten hallitustenvälisten järjestöjen, joissa vähintään yksi jäsenvaltio on jäsenenä, tai muiden yhteisöjen, joiden asianomainen jäsenvaltio on tunnustanut kuuluvan kansainvälisen oikeuden piiriin, virkamiehilleen myöntämien matkustusasiakirjojen haltijat.
2. Jäsenvaltio voi vapauttaa 3 artiklassa säädetystä viisumipakosta
 - a) koululaiset, jotka ovat liitteessä I mainitun kolmannen maan kansalaisia ja oleskelevat liitteessä II mainitussa kolmannessa maassa tai Sveitsissä tai Liechtensteinissä, silloin kun he osallistuvat koulun järjestämään matkaan koululaisryhmän jäsenenä ja kun ryhmän valvojana toimii koulun opettaja;
 - b) pakolaisaseman saaneet ja kansalaisuudettomat henkilöt, mikäli kolmas maa, jossa he oleskelevat ja joka on myöntänyt heille matkustusasiakirjan, on jokin liitteessä II mainituista kolmansista maista;
 - c) Naton tai rauhankumppanuusohjelman puitteissa matkustavat asevoimien jäsenet, joilla on Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välillä 19 päivänä kesäkuuta 1951 niiden joukkojen asemasta tehdyn sopimuksen mukainen henkilöllisyystodistus ja matkustusasiakirja;
 - d) pakolaisaseman saaneet ja kansalaisuudettomat henkilöt sekä muut henkilöt, joilla ei ole minkään maan kansalaisuutta, jotka asuvat Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Irlannissa ja joilla on Yhdistyneen kuningaskunnan tai Irlannin myöntämä ja asianomaisen jäsenvaltion tunnustama matkustusasiakirja, sanotun kuitenkin rajoittamatta vaatimuksia, jotka johtuvat Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta Euroopan neuvoston pakolaisten viisumivollisuuden poistamista koskevasta eurooppalaisesta sopimuksesta.
3. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista 4 artiklassa säädettyyn viisumivapauteen sellaisten henkilöiden osalta, jotka työskentelevät korvausta vastaan oleskelunsa aikana.

7 artikla

Jos jokin liitteessä II mainittu kolmas maa soveltaa vähintään yhden jäsenvaltion kansalaisiin viisumipakkoa, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) 30 päivän kuluessa siitä, kun kyseinen kolmas maa on ottanut käyttöön viisumipakon, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta kirjallisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 94/795/YOS, tehty 30 päivänä marraskuuta 1994, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan b alakohtaan perustuvasta yhteisestä toiminnasta jäsenvaltiossa oleskelevien kolmansista maista kotoisin olevien koululaisten matkustusmahdollisuuksista (EYVL L 327, 19.12.1994, s. 1).

Kyseisessä ilmoituksessa on:

- i) mainittava viisumipakon täytäntöönpanopäivämäärä sekä niiden matkustusasiakirjojen ja viisumien tyypit, joita se koskee;
- ii) oltava yksityiskohtainen selvitys alustavista toimenpiteistä, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut viisumivapauden varmistamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa sekä kaikki asiaankuuluvat tiedot.

Komissio julkaisee kyseisen ilmoituksen viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja mainitsee viisumipakon täytäntöönpanopäivämäärän sekä niiden matkustusasiakirjojen ja viisumien tyypit, joita se koskee.

Jos kolmas maa päättää poistaa viisumipakon ennen tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä, ilmoitusta ei tehdä tai se perutaan, eikä tietoja julkaista;

- b) välittömästi a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen julkaisemispäivän jälkeen komissio ryhtyy asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan toimenpiteisiin kyseisen kolmannen maan viranomaisiin nähden erityisesti politiikan, talouden ja kaupan alalla viisumivapauden palauttamiseksi tai käyttöönottamiseksi ja tiedottaa näistä toimista viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle;
- c) jos kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa 90 päivän kuluessa a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä ja kaikista b alakohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä huolimatta, asianomainen jäsenvaltio voi pyytää komissiota keskeyttämään asianomaisen kolmannen maan tiettyjä kansalaisten ryhmiä koskevan viisumivapauden. Jos jäsenvaltio tekee tällaisen pyynnön, sen on tiedotettava asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle;
- d) komissio ottaa e, f tai h alakohdan mukaisia jatkotoimia harkitessaan huomioon niiden toimenpiteiden tulokset, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut viisumivapauden varmistamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa, b alakohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet ja viisumivapauden keskeyttämisen seuraukset unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä kyseisen kolmannen maan ulkosuhteiden kannalta;
- e) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa, viimeistään kuuden kuukauden kuluessa a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä ja sen jälkeen enimmillään kuuden kuukauden välein sellaisen kokonaiskauden puitteissa, joka ei voi jatkua yli päivämäärän, jona f alakohdassa tarkoitettu delegoitu säädös tulee voimaan tai jona sitä vastustetaan, komissio
- i) hyväksyy asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan täytäntöönpanosäädöksen, jolla asianomaisen kolmannen maan tiettyihin kansalaisten ryhmiin sovellettu viisumivapaus keskeytetään tilapäisesti enintään kuudeksi kuukaudeksi. Tässä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan päivämäärä, joka on ajanjaksolla 90 päivää sen voimaantulosta ja jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan, ottaen huomioon jäsenvaltioiden konsulaateissa käytettävissä olevat resurssit. Komissio voi seuraavia täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyessään jatkaa tätä keskeyttämiskautta enintään kuuden kuukauden pituisilla lisäkausilla ja muuttaa kyseisen kolmannen maan kansalaisten ryhmiä, joiden osalta viisumivapaus keskeytetään.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Keskeyttämiskausien aikana täytäntöönpanosäädöksessä tarkoitetun kolmannen maan kaikilla kansalaisten ryhmillä on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista; tai

- ii) antaa 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle kertomuksen, jossa arvioidaan tilannetta ja ilmoitetaan syyt, miksi se päätti olla keskeyttämättä viisumivapautta, ja ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Kertomuksessa otetaan huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät, kuten d alakohdassa tarkoitetut tekijät. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat käydä poliittisen keskustelun kertomuksen perusteella;

- f) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa 24 kuukauden kuluessa a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä, komissio hyväksyy 10 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla keskeytetään tilapäisesti 12 kuukauden ajaksi viisumivapaus asianomaisen kolmannen maan kansalaisten osalta. Delegoidussa säädöksessä vahvistetaan päivämäärä, joka on ajanjaksolla 90 päivää sen voimaantulosta ja jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan, ottaen huomioon jäsenvaltioiden konsulaateissa käytettävissä olevat resurssit, ja muutetaan liitettä II vastaavasti. Tämä muutos tehdään lisäämällä asianomaisen kolmannen maan nimen kohdalle alaviite, jossa ilmoitetaan, että kyseistä kolmatta maata koskeva viisumivapaus keskeytetään, ja täsmennetään keskeyttämiskausi.

Siitä päivästä lukien, jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan asianomaisten kolmannen maan kansalaisten suhteen tai jona delegoidun säädöksen vastustamisesta on ilmoitettu 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti, tätä kolmatta maata koskevat tämän artiklan e alakohdan nojalla hyväksytyt täytäntöönpanosäädökset lakkaavat olemasta voimassa. Jos komissio tekee h alakohdassa tarkoitetun säädösehdotuksen, tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viisumivapauden keskeyttämiskautta jatketaan kuudella kuukaudella. Mainituissa alakohdassa tarkoitettua alaviitettä muutetaan vastaavasti.

Näiden keskeyttämiskausien aikana sen kolmannen maan kaikilla kansalaisilla, joita delegoitu säädös koskee, on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan soveltamista;

- g) kaikki myöhemmät ilmoitukset, joita jokin toinen jäsenvaltio tekee a alakohdan nojalla saman kolmannen maan osalta e tai f alakohdan nojalla vahvistettujen, kyseistä kolmatta maata koskevien toimenpiteiden soveltamiskaudella, on yhdistettävä näihin käynnissä oleviin menettelyihin pidentämättä mainituissa alakohdissa säädettyjä määräaikoja tai kausia;
- h) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa kuuden kuukauden kuluessa f alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulosta, komissio voi tehdä säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta kyseistä kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I;
- i) edellä e, f ja h alakohdassa tarkoitetut menettelyt eivät vaikuta komission oikeuteen esittää milloin tahansa säädösehdotus tämän asetuksen muuttamisesta asianomaista kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I;
- j) jos kyseinen kolmas maa poistaa viisumipakon, asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä välittömästi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Komissio julkaisee ilmoituksen viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asianomaista kolmatta maata koskevan, e tai f alakohdan nojalla hyväksytyn täytäntöönpanosäädöksen tai delegoidun säädöksen voimassaolo päättyy seitsemän päivän kuluttua tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta julkaisemisesta. Jos asianomainen kolmas maa on alkanut soveltaa viisumipakkoa kahden tai useamman jäsenvaltion kansalaisiin, kyseistä kolmatta maata koskevan täytäntöönpanosäädöksen tai delegoidun säädöksen voimassaolo päättyy seitsemän päivän kuluttua viimeistä jäsenvaltiota, jonka kansalaisiin kyseinen kolmas maa sovelsi viisumipakkoa, koskevan ilmoituksen julkaisemisesta. Edellä olevan f alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu alaviite poistetaan asianomaisten delegoidun säädöksen voimassaolon päättyessä. Komissio julkaisee kyseistä voimassaolon päättymistä koskevan ilmoituksen viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Jos asianomainen kolmas maa poistaa viisumipakon ilman, että asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa siitä tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, komissio toteuttaa omasta aloitteestaan viipymättä kyseisessä alakohdassa tarkoitetun julkaisemisen, ja tämän alakohdan toista alakohtaa sovelletaan.

8 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 4 artiklassa säädetään, liitteessä II mainittujen kolmansien maiden kansalaisten viisumivapaus keskeytetään tilapäisesti asiaankuuluvien ja objektiivisten tietojen perusteella tämän artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltio voi ilmoittaa komissiolle, jos se kohtaa kahden kuukauden aikana, kun tätä verrataan edeltävän vuoden samaan ajanjaksoon tai viimeiseen kahteen kuukauteen ennen liitteessä II mainitun kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden täytäntöönpanoa, yhden tai useamman seuraavista olosuhteista:
 - a) kyseisen kolmannen maan kansalaisten, joilta on eväty maahantulo tai joiden todetaan oleskelevan ilman oikeutta jäsenvaltion alueella, lukumäärän merkittävä kasvu;
 - b) kyseisen kolmannen maan kansalaisten tekemien turvapaikkahakemusten, joiden hyväksymisaste on alhainen, lukumäärän merkittävä kasvu;
 - c) kyseisen kolmannen maan kanssa tehtävän takaisinottoa koskevan yhteistyön väheneminen, joka näytetään toteen riittävien tietojen, erityisesti jäsenvaltion kyseiselle kolmannelle maalle esittämien, kyseisen kolmannen maan omia kansalaisia koskevien tai jos unionin tai kyseisen jäsenvaltion ja kyseisen kolmannen maan välillä tehdyssä takaisinot-tosopimuksessa niin määrätään, kyseisen kolmannen maan kautta kulkeneita kolmannen maan kansalaisia koskevien takaisinottoopyyntöjen hylkäämisasteen merkittävä kasvu;
 - d) jäsenvaltioiden yleiseen järjestykseen tai sisäiseen turvallisuuteen kohdistuvien riskien tai välittömän uhkan kasvu, erityisesti kyseisen kolmannen maan kansalaisiin liittyvien vakavien rikosten merkittävä kasvu, joka näytetään toteen toimivaltaisten viranomaisten toimittamin objektiivisin, konkreettisin ja asiaankuuluvien tietojen.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä perustelut, ja siinä on annettava asiaankuuluvat tiedot ja tilastot sekä yksityiskohtainen selvitys alustavista toimenpiteistä, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut tilanteen korjaamiseksi. Asianomainen jäsenvaltio voi ilmoituksessaan tämentää, mistä asianomaisen kolmannen maan kansalaisten ryhmistä on määrä antaa 6 kohdan a alakohdan mukaisesti täytäntöönpanosäädös, ja esittää tälle yksityiskohtaiset perustelut. Komissio tiedottaa tällaisesta ilmoituksesta välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Jos komissiolla asiaa koskevat tiedot, kertomukset ja tilastot huomioon ottaen on konkreettista ja luotettavaa tietoa siitä, että 2 kohdan a, b, c tai d alakohdassa mainittuja olosuhteita esiintyy yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, tai siitä, että kolmas maa ei tee takaisinottoa koskevaa yhteistyötä, erityisesti silloin kun kyseisen kolmannen maan ja unionin välillä on tehty takaisinottosopimus, komissio tiedottaa analyysistään viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja sovelletaan 6 kohdan säännöksiä.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa voi takaisinottoa koskevan yhteistyön puuttumiseen kuulua esimerkiksi:

- takaisinottopyyntöjen hylkääminen tai se, ettei niitä käsitellä ajoissa;
- se, ettei matkustusasiakirjoja myönnetä ajoissa takaisinottosopimuksessa asetetuissa määräajoissa tapahtuvaa paluuta varten, tai kieltäytyminen hyväksymästä eurooppalaisia matkustusasiakirjoja, jotka on myönnetty takaisinottosopimuksessa asetettujen määräaikaisten umpeuduttua;
- takaisinottosopimuksen soveltamisen lopettaminen tai keskeyttäminen.

4. Komissio valvoo sitä, että ne kolmannet maat, joiden kansalaiset on unionin ja kyseisen kolmannen maan kesken käydyn viisumivapautta koskevan vuoropuhelun seurauksena vapautettu viisumipakosta heidän matkustaessaan jäsenvaltioiden alueelle, noudattavat jatkuvasti 1 artiklaan perustuvia erityisiä vaatimuksia, joita on käytetty viisumivapauden asianmukaisuuden arvioimiseen.

Lisäksi komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen säännöllisesti vähintään kerran vuodessa seitsemän vuoden ajan kyseisen kolmannen maan viisumivapauden voimaantulopäivästä, ja sen jälkeen, jos komissio katsoo sen tarpeelliseksi, tai Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä. Kertomuksessa keskitytään niihin kolmansiin maihin, joista komissio katsoo konkreettisen ja luotettavan tiedon pohjalta, etteivät ne enää noudata tiettyjä vaatimuksia.

Sovelletaan 6 kohtaa, jos komission kertomuksesta käy ilmi, että yhtä tai useampaa erityistä vaatimusta ei enää noudateta tietyn kolmannen maan osalta.

5. Komissio tarkastelee 2 kohdan mukaisesti tehtyjä ilmoituksia ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a) sen, onko jokin 2 kohdassa tarkoitettu olosuhde olemassa;
- b) niiden jäsenvaltioiden lukumäärän, joihin jokin 2 kohdassa tarkoitetuista olosuhteista vaikuttaa;
- c) edellä 2 kohdassa tarkoitettujen olosuhteiden kokonaisvaikutuksen unionin maahanmuuttotilanteeseen, sellaisena kuin se ilmenee jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista tai komission käytettävissä olevista tiedoista;
- d) eurooppalaisen raja- ja merivartioston, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston tai Euroopan unionin lainvalvontayhteistyöviraston (Europol) taikka unionin muiden toimielinten, elinten, virastojen tai laitosten tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen laatimat raportit, jos tapauksen olosuhteet sitä edellyttävät;
- e) tiedot, jotka asianomainen jäsenvaltio on saattanut ilmoituksessaan tehdä mahdollisista 6 kohdan a alakohdan mukaisista toimenpiteistä;
- f) yleisen järjestyksen ja sisäisen turvallisuuden yleensä, asianomaista jäsenvaltiota kuullen.

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkastelun tuloksista.

6. Jos komissio päättää, että toimien toteuttaminen on tarpeen 3 kohdassa tarkoitettujen analyysien, 4 kohdassa tarkoitettujen kertomusten tai 5 kohdassa tarkoitettujen tarkastelujen perusteella ja ottaen huomioon viisumivapauden keskeyttämisen seuraukset unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä asianomaisen kolmannen maan välisten ulkosuhteiden kannalta ja toimien tiiviissä yhteistyössä kyseisen kolmannen maan kanssa vaihtoehtoisten pitkän aikavälin ratkaisujen löytämiseksi, tai jos jäsenvaltioiden yksinkertainen enemmistö on ilmoittanut komissiolle 2 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen olosuhteiden olemassaolosta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen asianomaisen kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden tilapäisestä keskeyttämisestä yhdeksäksi kuukaudeksi. Keskeyttämistä sovelletaan asianomaisen kolmannen maan

tiettyihin kansalaisten ryhmiin, viitaten asiaankuuluviin matkustusasiakirjojen tyypeihin ja tarvittaessa lisäkritereihin. Päätätessään, mihin ryhmiin keskeyttämistä on sovellettava, komissio sisällyttää käytettävissä olevien tietojen perusteella säädöksen ryhmiä, jotka ovat riittävän suuria, jotta ne edistäisivät tehokkaasti 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen olosuhteiden korjaamista kyseisessä tapauksessa, suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen yhden kuukauden kuluessa ajankohdasta, jona

- i) se on saanut 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen;
- ii) sille on ilmoitettu 3 kohdassa tarkoitetuista tiedoista;
- iii) se on antanut 4 kohdassa tarkoitetun kertomuksen; tai
- iv) se on saanut jäsenvaltioiden yksinkertaiselta enemmistöltä ilmoituksen 2 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen olosuhteiden olemassaolosta.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan päivä, jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan.

Keskeyttämiskauden aikana komissio aloittaa asianomaisen kolmannen maan kanssa tehostetun vuoropuhelun kyseisten olosuhteiden korjaamiseksi.

- b) Jos tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut olosuhteet jatkuvat, komissio hyväksyy viimeistään kaksi kuukautta ennen tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun yhdeksän kuukauden jakson päättymistä 10 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla keskeytetään tilapäisesti 18 kuukauden ajaksi liitteen II soveltaminen asianomaisen kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta. Delegoitu säädös tulee voimaan tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen päättymispäivästä, ja sillä muutetaan liitettä II vastaavasti. Tämä muutos tehdään lisäämällä asianomaisen kolmannen maan nimen kohdalle alaviite, jossa ilmoitetaan, että kyseistä kolmatta maata koskeva viisumivapaus keskeytetään, ja täsmennetään keskeyttämiskausi.

Jos komissio on antanut säädösehdotuksen 7 kohdan nojalla, delegoidussa säädöksessä säädettyä viisumivapauden keskeyttämiskautta jatketaan kuudella kuukaudella. Alaviitettä muutetaan vastaavasti.

Keskeyttämiskauden aikana asianomaisen kolmannen maan kansalaisilla on oltava viisumi jäsenvaltioiden ulkorajoja ylittäessään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista.

Jäsenvaltion, joka 6 artiklan mukaisesti säätää uusista poikkeuksista viisumipakkoon sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, joita koskee viisumivapauden keskeyttämisestä annettu säädös, on ilmoitettava kyseiset toimenpiteet 12 artiklan mukaisesti.

7. Ennen 6 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyn delegoidun säädöksen voimassaoloajan päättymistä komissio antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen voidaan liittää säädösehdotus tämän asetuksen muuttamisesta asianomaista kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I.

8. Jos komissio on antanut säädösehdotuksen 7 kohdan nojalla, se voi jatkaa tämän artiklan 6 kohdan a alakohdan nojalla hyväksytyn täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloa enintään 12 kuukauden ajanjaksoksi. Päätös jatkaa täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloa hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Komissio antaa viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 7 artiklassa säädetyn vastavuoroisuusmekanismin tehokkuutta, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät ehdotuksesta tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

2. Komissio antaa viimeistään 29 päivänä maaliskuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 8 artiklassa säädetyn keskeyttämismekanismin tehokkuutta, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät ehdotuksesta tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

10 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 9 päivästä tammikuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 7 artiklan f alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Siirretään komissiolle 28 päivästä maaliskuuta 2017 viiden vuoden ajaksi 8 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan f alakohdassa ja 8 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
5. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
6. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
7. Edellä olevan 7 artiklan f alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole neljän kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.
8. Edellä olevan 8 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä.

11 artikla

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle 6 artiklan nojalla toteuttamistaan toimenpiteistä viiden työpäivän kuluessa kyseisten toimenpiteiden hyväksymisestä.
2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitettut ilmoitukset *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan tunnustaa valtioita ja alueita sekä näiden viranomaisten myöntämiä passeja ja matkustus- ja henkilöasiakirjoja.

14 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 539/2001.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

15 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä marraskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

LIITE I

**LUETTELO KOLMANSISTA MAISTA, JOIDEN KANSALAISILLA ON OLTAVA VIISUMI YLITTÄESSÄÄN
JÄSENVALTIOIDEN ULKORAJAT**

1. VALTIOT

Afganistan
Armenia
Angola
Azerbaidžan
Bangladesh
Burkina Faso
Bahrain
Burundi
Benin
Bolivia
Bhutan
Botswana
Valko-Venäjä
Belize
Kongon demokraattinen tasavalta
Keski-Afrikan tasavalta
Kongo
Norsunluurannikko
Kamerun
Kiina
Kuuba
Kap Verde
Djibouti
Dominikaaninen tasavalta
Algeria
Ecuador
Egypti
Eritrea
Eswatini
Etiopia
Fidži
Gabon
Ghana
Gambia
Guinea
Päiväntasaajan Guinea

Guinea-Bissau
Guyana
Haiti
Indonesia
Intia
Irak
Iran
Jamaika
Jordania
Kenia
Kirgisiala
Kambodža
Komorit
Pohjois-Korea
Kuwait
Kazakstan
Laos
Libanon
Sri Lanka
Liberia
Lesotho
Libya
Marokko
Madagaskar
Mali
Myanmar/Burma
Mongolia
Mauritania
Malediivit
Malawi
Mosambik
Namibia
Niger
Nigeria
Nepal
Oman
Papua-Uusi-Guinea
Filippiinit
Pakistan
Qatar
Venäjä
Ruanda

Saudi-Arabia
Sudan
Sierra Leone
Senegal
Somalia
Suriname
Etelä-Sudan
São Tomé ja Príncipe
Syyria
Tšad
Togo
Thaimaa
Tadžikistan
Turkmenistan
Tunisia
Turkki
Tansania
Uganda
Uzbekistan
Vietnam
Jemen
Etelä-Afrikka
Sambia
Zimbabwe

2. YHTEISÖT JA ALUEELLISET VIRANOMAISET, JOITA VÄHINTÄÄN YKSI JÄSENVALTIO EI TUNNUSTA VALTIOIKSI

- Kosovo sellaisena kuin se määritellään Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston 10 päivänä kesäkuuta 1999 hyväksymässä päätöslauselmassa 1244
 - Palestiinalaishallinto
-

LIITE II

LUETTELO KOLMANSISTA MAISTA, JOIDEN KANSALAISIA VIISUMIPAKKO EI KOSKE NÄIDEN YLITTÄESSÄ JÄSENVALTION ULKORAJAT, KUN KYSE ON KOKONAISKESTOLTAAAN ENINTÄÄN 90 PÄIVÄN OLESKELUSTA MINKÄ TAHANSA 180 PÄIVÄN JAKSON AIKANA

1. VALTIOT

Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia ⁽¹⁾

Andorra

Yhdistyneet arabiemiirikunnat ⁽²⁾

Antigua ja Barbuda

Albania ⁽¹⁾

Argentiina

Australia

Bosnia ja Hertsegovina ⁽¹⁾

Barbados

Brunei

Brasilia

Bahama

Kanada

Chile

Kolumbia

Costa Rica

Dominica ⁽²⁾

Mikronesia ⁽²⁾

Grenada ⁽²⁾

Georgia ⁽³⁾

Guatemala

Honduras

Israel

Japani

Kiribati ⁽²⁾

Saint Kitts ja Nevis

Etelä-Korea

Saint Lucia ⁽²⁾

⁽¹⁾ Viisumivapaus koskee ainoastaan biometrysten passien haltijoita.

⁽²⁾ Viisumivapautta sovelletaan Euroopan unionin kanssa tehtävän viisumivapautta koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä.

⁽³⁾ Viisumivapaus on rajoitettu henkilöihin, joilla on Georgian myöntämä kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) standardien mukainen biometrinen passi.

Monaco

Moldova ⁽¹⁾

Montenegro ⁽²⁾

Marshallinsaaret ⁽³⁾

Mauritius

Meksiko

Malesia

Nicaragua

Nauru ⁽³⁾

Uusi-Seelanti

Panama

Peru ⁽³⁾

Palau ⁽³⁾

Paraguay

Serbia (lukuun ottamatta niitä Serbian passin haltijoita, joiden passin on myöntänyt Serbian koordinoituyksikkö (serbiaksi Koordinaciona uprava)) ⁽²⁾

Salomonsaaret

Seychellit

Singapore

San Marino

El Salvador

Itä-Timor ⁽³⁾

Tonga ⁽³⁾

Trinidad ja Tobago

Tuvalu ⁽³⁾

Ukraina ⁽⁴⁾

Yhdysvallat

Uruguay

Pyhä istuin

Saint Vincent ja Grenadiinit ⁽³⁾

Venezuela

Vanuatu ⁽³⁾

Samoa

⁽¹⁾ Viisumivapaus on rajoitettu henkilöihin, joilla on Moldovan myöntämä kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) standardien mukainen biometrinen passi.

⁽²⁾ Viisumivapaus koskee ainoastaan biometrinen passien haltijoita.

⁽³⁾ Viisumivapautta sovelletaan Euroopan unionin kanssa tehtävän viisumivapautta koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä.

⁽⁴⁾ Viisumivapaus on rajoitettu henkilöihin, joilla on Ukrainan myöntämä kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) standardien mukainen biometrinen passi.

2. KIINAN KANSANTASAVALLAN ERITYISHALLINTOALUEET

Hongkongin erityishallintoalue ⁽¹⁾

Macaon erityishallintoalue ⁽²⁾

3. BRITTLÄISEN KANSALAIKUUDEN OMAAVAT HENKILÖT, JOTKA EIVÄT OLE UNIONIN LAINSÄÄDÄNNÖSSÄ TARKOITETTUA ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN KANSALAIKIA

British nationals (Overseas)

British overseas territories citizens (BOTC)

British overseas citizens (BOC)

British protected persons (BPP)

British subjects (BS)

4. YHTEISÖT JA ALUEELLISET VIRANOMAISET, JOITA VÄHINTÄÄN YKSI JÄSENVALTIO EI TUNNUSTA VALTIOIKSI

Taiwan ⁽³⁾

⁽¹⁾ Viisumivapaus koskee ainoastaan henkilöitä, joilla on Hong Kong Special Administrative Region -passi.

⁽²⁾ Viisumivapaus koskee ainoastaan henkilöitä, joilla on Região Administrativa Especial de Macau -passi.

⁽³⁾ Viisumivapaus koskee ainoastaan henkilöitä, joilla on Taiwanin myöntämä passi, jossa on henkilökortin numero.

LIITE III

KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA

Neuvoston asetus (EY) N:o 539/2001
(EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 2414/2001
(EYVL L 327, 12.12.2001, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 453/2003
(EUVL L 69, 13.3.2003, s. 10)

Vuoden 2003 liittymisasiakirja, liite II, 18 kohdan B alakohta

Neuvoston asetus (EY) N:o 851/2005
(EUVL L 141, 4.6.2005, s. 3)

Neuvoston asetus (EY) N:o 1791/2006
(EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1)

Asetuksen (EY) N:o 539/2001 osalta ainoastaan 1 artiklan 1 kohdan yhdestoista luetelmakohta ja liitteessä olevan 11 kohdan B alakohdan 3 alakohta

Neuvoston asetus (EY) N:o 1932/2006
(EUVL L 405, 30.12.2006, s. 23)

Neuvoston asetus (EY) N:o 1244/2009
(EUVL L 336, 18.12.2009, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1091/2010
(EUVL L 329, 14.12.2010, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1211/2010
(EUVL L 339, 22.12.2010, s. 6)

Neuvoston asetus (EU) N:o 517/2013
(EUVL L 158, 10.6.2013, s. 1)

Ainoastaan 1 artiklan 1 kohdan k alakohdan neljäs luetelmakohta ja liitteessä olevan 13 kohdan B alakohdan 2 alakohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 610/2013
(EUVL L 182, 29.6.2013, s. 1)

Ainoastaan 4 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1289/2013
(EUVL L 347, 20.12.2013, s. 74)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 259/2014
(EUVL L 105, 8.4.2014, s. 9)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 509/2014
(EUVL L 149, 20.5.2014, s. 67)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/371
(EUVL L 61, 8.3.2017, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/372
(EUVL L 61, 8.3.2017, s. 7)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/850
(EUVL L 133, 22.5.2017, s. 1)

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 539/2001	Tämä aset
– 1 artikla	1 artikla
1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	3 artiklan 1 kohta
1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, johdantokappale	4 artiklan 2 kohta, johdantokappale
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, ensimmäinen luetelmakohta	4 artiklan 2 kohdan a alakohta
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, toinen luetelmakohta	4 artiklan 2 kohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, kolmas luetelmakohta	4 artiklan 2 kohdan c alakohta
1 artiklan 3 kohta	5 artikla
1 artiklan 4 kohta	7 artikla
1 a artiklan 1 ja 2 kohta	8 artiklan 1 ja 2 kohta
1 a artiklan 2 a kohta	8 artiklan 3 kohta
1 a artiklan 2 b kohta	8 artiklan 4 kohta
1 a artiklan 3 kohta	8 artiklan 5 kohta
1 a artiklan 4 kohta	8 artiklan 6 kohta
1 a artiklan 5 kohta	8 artiklan 7 kohta
1 a artiklan 6 kohta	8 artiklan 8 kohta
1 b artikla	9 artiklan 1 kohta
1 c artikla	9 artiklan 2 kohta
2 artikla	2 artikla
4 artikla	6 artikla
4 a artikla	11 artikla
4 b artiklan 1 ja 2 kohta	10 artiklan 1 ja 2 kohta
4 b artiklan 2 a kohta	10 artiklan 3 kohta
4 b artiklan 3 kohta	10 artiklan 4 kohta
4 b artiklan 3 a kohta	10 artiklan 5 kohta
4 b artiklan 4 kohta	10 artiklan 6 kohta
4 b artiklan 5 kohta	10 artiklan 7 kohta
4 b artiklan 6 kohta	10 artiklan 8 kohta
5 artikla	12 artikla
6 artikla	13 artikla
7 artikla	14 artikla
8 artikla	15 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
—	Liite III
—	Liite IV

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/1807,
annettu 14 päivänä marraskuuta 2018,
muiden kuin henkilötietojen vapaan liikkuvuuden kehyksestä Euroopan unionissa
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Talouden digitalisoituminen kiihtyy. Tieto- ja viestintätekniikka ei ole enää erillinen toimiala vaan kaikkien nykyaikaisten innovatiivisten talousjärjestelmien ja yhteiskuntien perusta. Kyseisten järjestelmien keskiössä on sähköinen tieto, joka analysoituna tai palveluihin ja tuotteisiin yhdistettynä voi olla erittäin arvokasta. Samaan aikaan datatalouden ja uusien teknologioiden, esimerkiksi tekoälyn, esineiden internetin tuotteiden ja palvelujen, autonomisten järjestelmien ja 5G:n, nopea kehitys nostaa esiin uusia oikeudellisia kysymyksiä, jotka liittyvät tietojen saatavuuteen ja niiden uudelleenkäyttöön, vastuuseen, etiikkaan ja yhteisvastuuseen. Vastuukysymysten osalta olisi harkittava toimia erityisesti panemalla täytäntöön itsesääntelyyn perustuvia käytäntöjä ja muita parhaita käytäntöjä, ja tässä olisi otettava huomioon tietojenkäsittelyn koko arvoketjussa ilman ihmisen toimintaa tehtävät suositukset, päätökset ja toimet. Tällaisiin toimiin voisi kuulua myös sopivat mekanismit, jotka koskevat vastuun määrittämistä, vastuun siirtämistä yhteistyötä tekevien yksiköiden välillä, vakuutusta ja tarkastusta.
- (2) Tiedon arvoketjut perustuvat erilaisiin datatoimintoihin: tietojen luominen ja kerääminen, tietojen yhdistäminen ja järjestely, tietojen käsittely, tietojen analysointi, markkinointi ja jakelu, tietojen käyttö ja uudelleenkäyttö. Tietojen käsittelyn tehokkuus ja toimivuus on keskeinen osatekijä kaikissa tiedon arvoketjuissa. Tietojen käsittelyn tehokkuutta ja toimivuutta sekä datatalouden kehittämistä unionissa haittaavat kuitenkin erityisesti kahdenlaiset tietojen liikkuvuuden ja sisämarkkinoiden esteet: jäsenvaltion viranomaisien asettamat tietojen sijaintia koskevat vaatimukset ja yksityisen sektorin käytänteet, joissa on kyse riippuvuussuhteen syntymisestä tarjoajaan.
- (3) Tietojenkäsittelypalveluihin sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaista sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta. Kyseisten palvelujen tarjoamista kuitenkin haittaavat tai toisinaan sen estävät kansalliset, alueelliset tai paikalliset vaatimukset, joiden mukaan tiedot on säilytettävä tietyllä alueella.
- (4) Tällaiset tietojenkäsittelypalvelujen vapaan liikkuvuuden ja palveluntarjoajien sijoittautumisoikeuden esteet johtuvat jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen vaatimuksista, joiden mukaan tietoja on säilytettävä tietyllä maantieteellisellä alueella tietojen käsittelyä varten. Muilla säännöillä tai hallinnollisilla käytännöillä on vastaava vaikutus, kun niissä asetetaan erityisvaatimuksia, jotka vaikeuttavat tietojenkäsittelyä tietyn maantieteellisen alueen ulkopuolella unionissa, kuten vaatimuksia käyttää teknisiä välineitä, jotka ovat sertifioituja tai hyväksytyjä tietyssä jäsenvaltiossa. Oikeudellinen epävarmuus tietojen sijaintia koskevien laillisten ja laittomien vaatimusten laajuudesta rajoittaa vielä lisää markkinatoimijoiden ja julkisen sektorin valinnanvaraa tietojenkäsittelyn sijaintipaikan suhteen. Tällä asetuksella ei rajoiteta millään tavalla yritysten vapautta tehdä sopimuksia siitä, missä tietoja säilytetään. Tällä asetuksella on tarkoitus ainoastaan suojata kyseistä vapautta varmistamalla, että säilytyspaikaksi voidaan sopia mikä tahansa paikka unionissa.

⁽¹⁾ EUVL C 227, 28.6.2018, s. 78.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 4. lokakuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. marraskuuta 2018.

- (5) Tietojen liikkuvuutta unionissa estävät samaan aikaan myös yksityiset rajoitukset: oikeudelliset, sopimukselliset ja tekniset epävarmuustekijät ovat haittana tai esteenä silloin, kun tietojenkäsittelypalvelujen käyttäjät siirtävät tietojaan palveluntarjoajalta toiselle tai takaisin omaan tietotekniseen järjestelmäänsä, etenkin kun niiden sopimus palveluntarjoajan kanssa päättyy.
- (6) Kyseiset esteet yhdessä ovat johtaneet pilvipalvelujen tarjoajien välisen kilpailun puutteeseen unionissa, ongelmiin, jotka liittyvät riippuvuussuhteen syntymiseen tarjoajaan, ja tietojen huomattavan vähäiseen liikkuvuuteen. Lisäksi tietojen sijaintia koskevat menettelytavat ovat heikentäneet tutkimus- ja kehittämisyritysten mahdollisuuksia edistää yritysten, yliopistojen ja muiden tutkimuslaitosten välistä yhteistyötä innovoinnin vauhdittamiseksi.
- (7) Oikeusvarmuuden vuoksi ja koska on tarpeen luoda tasapuoliset toimintaedellytykset unionissa, yhdenmukaiset säännöt kaikille markkinatoimijoille ovat keskeinen tekijä sisämarkkinoiden toiminnalle. Jotta voidaan poistaa kaupan esteet ja kilpailun vääristymät, jotka johtuvat kansallisten lainsäädäntöjen eroista, sekä estää muiden todennäköisten kaupan esteiden ja merkittävien kilpailun vääristymien ilmaantuminen, on tarpeen vahvistaa kaikissa jäsenvaltioissa sovellettavat yhdenmukaiset säännöt.
- (8) Tämä asetus ei vaikuta luonnollisten henkilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä sekä yksityiselämän kunnioittamista ja henkilötietojen suojaa sähköisessä viestinnässä koskeviin oikeudellisiin puitteisiin, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveihin (EU) 2016/680 ⁽²⁾ ja 2002/58/EY ⁽³⁾.
- (9) Laajeneva esineiden internet, tekoäly ja koneoppiminen tuottavat merkittävän määrän muita kuin henkilötietoja esimerkiksi siksi, että niitä käytetään automatisoiduissa teollisuuden tuotantoprosesseissa. Muita kuin henkilötietoja saadaan esimerkiksi massadata-analyysiin käytettävistä yhdistetyistä ja anonymisoiduista tietojoukoista, täsmäviljelyssä torjunta-aineiden ja veden käytön valvomiseksi ja optimoimiseksi käytettävistä tiedoista tai teollisuuden koneiden kunnossapitotarpeita koskevista tiedoista. Jos tekniikan kehitys mahdollistaa anonymisoitujen tietojen muuttamisen henkilötiedoiksi, tällaisia tietoja on kohdeltava henkilötietoina, ja asetusta (EU) 2016/679 on sovellettava vastaavasti.
- (10) Asetuksen (EU) 2016/679 mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi rajoittaa eivätkä kieltää henkilötietojen vapaata liikkuvuutta unionin sisällä syistä, jotka liittyvät luonnollisten henkilöiden suojeluun henkilötietojen käsittelyssä. Tässä asetuksessa vahvistetaan sama vapaan liikkuvuuden periaate unionissa muiden kuin henkilötietojen osalta lukuun ottamatta tapauksia, joissa rajoitus tai kieltä on perusteltu yleistä turvallisuutta koskevista syistä. Asetuksessa (EU) 2016/679 ja tässä asetuksessa vahvistetaan yhtenäiset säännöt, jotka mahdollistavat erityyppisten tietojen vapaan liikkuvuuden. Tällä asetuksella ei myöskään velvoiteta tallentamaan erityyppisiä tietoja erikseen.
- (11) Jotta voidaan luoda kehys muiden kuin henkilötietojen vapaalle liikkuvuudelle unionissa ja perusta datatalouden kehitykselle ja unionin tuotannonalan kilpailukyvyyn parantamiselle, on tarpeen vahvistaa selkeä, kattava ja ennustettava oikeudellinen kehys muiden kuin henkilötietojen käsittelylle sisämarkkinoilla. Periaatteisiin pohjautuvalla toimintatavalla, jossa säädetään jäsenvaltioiden yhteistyöstä ja itsesääntelystä, olisi varmistettava riittävän joustava kehys, jossa voidaan ottaa huomioon käyttäjien, palveluntarjoajien ja kansallisten viranomaisten muuttuvat tarpeet unionissa. Jotta vältetään riski päällekkäisyydestä nykyisten järjestelyiden kanssa ja näin sekä jäsenvaltioille että yrityksille aiheutuvan rasituksen lisääminen, ei pitäisi vahvistaa yksityiskohtaisia teknisiä sääntöjä.
- (12) Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa tietojenkäsittelyyn, jos se toteutetaan osana toimintaa, joka ei kuulu unionin oikeuden soveltamisalaan. On todettava, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan mukaisesti erityisesti kansallinen turvallisuus säilyy yksinomaan kunkin jäsenvaltion vastuulla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/680, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten ennalta estämistä, tutkimista, paljastamista tai rikoksiin liittyviä syytetoimia tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS kumoamisesta (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (13) Tietojen vapaalla liikkuvuudella unionissa on tärkeä asema datavetoisen kasvun ja innovoinnin toteutumisessa. Yritysten ja kuluttajien tavoin jäsenvaltioiden viranomaiset ja julkisoikeudelliset laitokset hyötyvät datavetoisten palvelujen tarjoajia koskevan valinnanvapauden lisääntymisestä, kilpailukykyisemmistä hinnoista ja palvelujen tehokkaammasta tarjoamisesta kansalaisille. Koska viranomaiset ja julkisoikeudelliset laitokset käsittelevät suuria määriä tietoja, on äärimmäisen tärkeää, että ne näyttävät esimerkkiä tietojenkäsittelypalvelujen käyttöönotossa ja että ne pidättyvät asettamasta tietojen sijaintia koskevia rajoituksia käyttäessään tietojenkäsittelypalveluja. Sen vuoksi viranomaisten ja julkisoikeudellisten laitosten olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan. Tältä osin tässä asetuksessa säädettyä muiden kuin henkilötietojen vapaan liikkuvuuden periaatetta olisi sovellettava myös yleisiin ja vakiintuneisiin hallinnollisiin käytäntöihin ja muihin tietojen sijaintia koskeviin vaatimuksiin julkisten hankintojen alalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU ⁽¹⁾ soveltamista.
- (14) Kuten direktiivi 2014/24/EU, tämä asetus ei rajoita niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamista, jotka liittyvät jäsenvaltioiden sisäiseen organisaatioon ja jotka koskevat tietojenkäsittelyä, johon ei liity yksityisille osapuolille maksettavia sopimukseen perustuvia korvauksia, koskevan toimivallan ja velvollisuuksien jakoa viranomaisten ja julkisoikeudellisten laitosten välillä, eikä jäsenvaltioiden niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamista, joissa säädetään tämän toimivallan ja näiden velvollisuuksien täytäntöönpanosta. Vaikka viranomaisia ja julkisoikeudellisia laitoksia kannustetaan arvioimaan ulkopuolisille palveluntarjoajille ulkoistamisesta saatavia taloudellisia ja muita hyötyjä, niillä saattaa olla perusteltuja syitä valita palvelujen tarjoaminen itse tai ulkoistaminen. Tästä syystä mikään tässä asetuksessa ei velvoita jäsenvaltioita tekemään sopimuksia sellaisten palvelujen tarjoamisesta tai ulkoistamaan sellaisten palvelujen tarjoamista, jotka ne haluavat tarjota itse tai järjestää muuten kuin hankintasopimuksilla.
- (15) Tätä asetusta olisi sovellettava sellaisiin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka tarjoavat tietojenkäsittelypalveluja unionissa oleskeleville tai unioniin sijoittautuneille käyttäjille, myös niihin, jotka tarjoavat tietojenkäsittelypalveluja unionissa ilman unionissa sijaitsevaa toimipaikkaa. Tätä asetusta ei siksi pitäisi soveltaa unionin ulkopuolella tarjottaviin tietojenkäsittelypalveluihin eikä näihin tietoihin liittyviin tietojen sijaintia koskeviin vaatimuksiin.
- (16) Tässä asetuksessa ei vahvisteta sääntöjä, jotka koskevat kauppaoikeudellisissa asioissa sovellettavan lain määrittämistä, eikä se näin ollen vaikuta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 ⁽²⁾ soveltamiseen. Erityisesti jos sopimukseen sovellettavaa lakia ei ole valittu kyseisen asetuksen mukaisesti, palvelujen tarjoamisesta tehtyyn sopimukseen sovelletaan lähtökohtaisesti sen maan lakia, jossa palveluntarjoajan vakainainen asuinpaikka on.
- (17) Tätä asetusta olisi sovellettava tietojenkäsittelyyn laajimmassa merkityksessä, johon kuuluu kaikentyyppisten tietoteknisten järjestelmien käyttö, riippumatta siitä, ovatko ne käyttäjän tiloissa tai onko ne ulkoistettu palveluntarjoajalle. Sen olisi katettava eritasoinen tietojenkäsittely tietojen tallentamisesta (infrastruktuuripalvelu – IaaS) tietojen käsittelyyn alustoilla (alustapalvelu – PaaS) tai sovelluksissa (ohjelmistopalvelu – SaaS).
- (18) Tietojen sijaintia koskevat vaatimukset muodostavat selkeän esteen tietojenkäsittelypalvelujen vapaalle tarjonnalle unionissa ja sisämarkkinoilla. Tämän vuoksi ne olisi kiellettävä, elleivät ne ole perusteltuja yleistä turvallisuutta koskevien syiden vuoksi, sellaisina kuin ne määritellään unionin oikeudessa, erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 52 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, ja edellyttäen, että ne ovat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisia. Jotta voidaan panna täytäntöön muiden kuin henkilötietojen rajatylittävää vapaata liikkuvuutta koskeva periaate, varmistaa tietojen sijaintia koskevien voimassa olevien vaatimusten poistaminen ja mahdollistaa toiminnallisia syistä useissa paikoissa unionissa tapahtuva tietojenkäsittely ja koska tässä asetuksessa säädetään toimenpiteistä, joilla varmistetaan tietojen saatavuus viranomaisvalvontaa varten, jäsenvaltioiden olisi voitava vedota vain yleiseen turvallisuuteen perusteena tietojen sijaintia koskeville vaatimuksille.
- (19) ”Yleisen turvallisuuden” käsite, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 52 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä ja sellaisena kuin unionin tuomioistuin sitä tulkitsee, kattaa sekä jäsenvaltion sisäisen että sen ulkoisen turvallisuuden samoin kuin yleiseen turvallisuuteen liittyvät kysymykset erityisesti rikosten tutkimisen, selvittämisen ja syytteen asettamisen helpottamiseksi. Sillä viitataan yhteiskunnan perustavanlaatuisia etua uhkaavaan todelliseen ja riittävän vakavaan vaaraan, kuten valtion elinten ja keskeisten julkisten palvelujen toimintaan ja väestön eloonjäämiseen kohdistuvaan uhkaan, sekä ulkosuhteiden tai kansojen rauhanomaisen rinnakkaiselon vakavan häiriintymisen vaaraan tai sotilaallisiin etuihin kohdistuvaan uhkaan. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti sellaisten tietojen sijaintia koskevien vaatimusten, jotka ovat perusteltuja yleistä turvallisuutta koskevien syiden vuoksi, olisi sovellettava tavoitellun päämäärän saavuttamiseen, eivätkä ne saisi ylittää sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

- (20) Jotta voidaan varmistaa muiden kuin henkilötietojen rajatylittävää vapaata liikkuvuutta koskevan periaatteen tehokas täytäntöönpano ja estää uusien esteiden syntyminen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, jäsenvaltioiden olisi tiedotettava komissiolle välittömästi kaikista säädösehdotuksista, joilla otetaan käyttöön uusi tietojen sijaintia koskeva vaatimus tai joilla muutetaan voimassa olevaa vaatimusta. Kyseiset säädösehdotukset olisi toimitettava ja arvioitava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535⁽¹⁾ mukaisesti.
- (21) Jotta lisäksi voidaan poistaa mahdolliset nykyiset esteet, jäsenvaltioiden olisi tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä alkavan 24 kuukauden siirtymäkauden aikana tehtävä arviointi voimassa olevista laeista, asetuksista ja yleisluonteisista hallinnollisista määräyksistä, joissa vahvistetaan tietojen sijaintia koskevia vaatimuksia, ja tiedotettava komissiolle perusteluineen kaikista tällaisista tietojen sijaintia koskevista vaatimuksista, joiden ne katsovat olevan tämän asetuksen mukaisia. Näin komissio voi tutkia, ovatko mahdolliset jäljelle jääneet tietojen sijaintia koskevat vaatimukset tämän asetuksen mukaisia. Komission olisi tarvittaessa voitava tehdä asianomaiselle jäsenvaltiolle huomautuksia. Tällaisiin huomautuksiin voisi sisältyä suositus tietojen sijaintia koskevan vaatimuksen muuttamisesta tai kumoamisesta.
- (22) Tässä asetuksessa säädettyä velvoitetta tiedottaa voimassa olevista tietojen sijaintia koskevista vaatimuksista ja säädösehdotuksista komissiolle olisi sovellettava säädöserusteisiin tietojen sijaintia koskeviin vaatimuksiin ja yleisluonteisiin säädösehdotuksiin, muttei yksittäisille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille osoitettuihin päätöksiin.
- (23) Jotta voidaan varmistaa laeissa, asetuksissa tai yleisluonteisissa hallinnollisissa määräyksissä säädettyjen tietojen sijaintia jäsenvaltioissa koskevien vaatimusten avoimuus luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden, kuten tietojenkäsittelypalvelujen tarjoajien ja käyttäjien osalta, jäsenvaltioiden olisi julkaistava tiedot tällaisista vaatimuksista keskitetyssä kansallisessa verkkotietopisteessä ja saatettava kyseiset tiedot säännöllisesti ajan tasalle. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltioiden olisi toimitettava ajan tasalla olevat tiedot tällaisista vaatimuksista jollakin toisella unionin säädöksellä perustetulle keskitetylle tietopisteelle. Jotta luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille voidaan asianmukaisesti tiedottaa tietojen sijaintia koskevista vaatimuksista kaikkialla unionissa, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle tällaisten keskitettyjen tietopisteiden osoitteet. Komission olisi julkaistava verkkosivuillaan kyseiset tiedot ja säännöllisesti päivitetty koottu luettelo kaikista jäsenvaltioissa voimassa olevista tietojen sijaintia koskevista vaatimuksista sekä tiivistelmä kyseisistä vaatimuksista.
- (24) Tietojen sijaintia koskevat vaatimukset perustuvat usein rajatylittävää tietojenkäsittelyä kohtaan tunnetun luottamuksen puutteeseen, joka johtuu siitä, että tietojen uskotaan olevan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saavuttamattomissa esimerkiksi viranomaisvalvonnan tai valvovan tarkastuksen piiriin kuuluvia tarkastuksia varten. Tämä luottamus ei palaudu yksin sillä, että mitätöidään sellaiset sopimusehdot, jotka kieltävät toimivaltaisilta viranomaisilta laillisen pääsyn tietoihin virallisten tehtäviensä hoitamiseksi. Tämän vuoksi tässä asetuksessa olisi selkeästi säädettävä, että sillä ei ole vaikutusta toimivaltaisten viranomaisten oikeuksiin pyytää tietoja tai saada käyttöönsä tietoja unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että toimivaltaisten viranomaisten tiedonsaantia ei voida evätä sillä perusteella, että tietoja käsitellään toisessa jäsenvaltiossa. Toimivaltaiset viranomaiset voisivat asettaa toiminnallisia vaatimuksia tietoihin pääsyn tukemiseksi, ja ne voisivat esimerkiksi vaatia, että järjestelmäkuvaukset on säilytettävä asianomaisessa jäsenvaltiossa.
- (25) Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joita koskee velvoite toimittaa tietoja toimivaltaisille viranomaisille, voivat noudattaa tällaisia velvoitteita tarjoamalla ja turvaamalla toimivaltaisille viranomaisille tehokkaan ja nopean sähköisen pääsyn tietoihin, riippumatta jäsenvaltiosta, jonka alueella tietoja on käsitellään. Tällainen pääsy tietoihin voidaan varmistaa konkreettisilla ehdoilla ja edellytyksillä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jota tietojen saannin tarjoamisvelvoite koskee, ja palveluntarjoajan välisissä sopimuksissa.
- (26) Kun luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on velvollisuus antaa tietoja, ei noudata kyseistä velvollisuutta, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava pyytää apua muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä unionin oikeuden tai kansainvälisten sopimusten mukaisia erityisiä yhteistyövälineitä kunkin tapauksen erityisalan mukaan, kuten poliisiyhteistyön,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

rikos- tai siviilioikeuden tai hallinnollisten kysymysten alalla neuvoston puitepäättöstä 2006/960/YOS⁽¹⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/41/EU⁽²⁾, tietoverkkorikollisuutta koskevaa Euroopan neuvoston yleissopimusta⁽³⁾, neuvoston asetusta (EY) N:o 1206/2001⁽⁴⁾, neuvoston direktiiviä 2006/112/EY⁽⁵⁾ ja neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010⁽⁶⁾. Jos tällaisia erityisiä yhteistyömekanismeja ei ole, toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä keskenään yhteistyötä, jotta ne voivat antaa halutut tiedot saataville nimettyjen keskitettyjen yhteyspisteiden kautta.

- (27) Jos avunpyyntö edellyttää pyynnön vastaanottaneen viranomaisen pääsyä luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tiloihin, mukaan lukien kaikki tietojenkäsittelylaitteet ja -keinot, tiloihin pääsyssä on noudatettava unionin oikeutta tai kansallista prosessioikeutta, mukaan lukien vaatimukset oikeusviranomaisen ennakkoon myöntämästä luvasta.
- (28) Tämä asetus ei saisi antaa käyttäjille mahdollisuutta yrittää välttää kansallisen lainsäädännön soveltamiselta. Tämän vuoksi tässä asetuksessa olisi säädettävä, että jäsenvaltiot määräävät tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia käyttäjille, jotka estävät toimivaltaisia viranomaisia saamasta pääsyä käyttäjien tietoihin, jotka ovat tarpeen toimivaltaisten viranomaisten unionin oikeudessa ja kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen virallisten tehtävien hoitamiseksi. Kiireellisissä tapauksissa, joissa käyttäjä käyttää oikeuttaan väärin, jäsenvaltioiden olisi voitava kohdistaa tähän ehdottoman oikeasuhteisia väliaikaisia toimenpiteitä. Kaikki sellaiset väliaikaiset toimenpiteet, jotka edellyttäisivät tietojen uudelleensijoittamista yli 180 päivän ajaksi uudelleensijoittamisen alkamisesta, poikkeaisivat tietojen vapaan liikkuvuuden periaatteesta huomattavan pitkäksi aikaa, ja niistä olisi sen vuoksi tiedotettava komissiolle, jotta tämä voi tutkia, ovatko ne unionin oikeuden mukaisia.
- (29) Mahdollisuus siirtää tietoja esteettä on keskeinen tekijä, kun vaikutetaan myönteisesti käyttäjien valinnan tekemiseen ja tehokkaan kilpailun toteutumiseen tietojenkäsittelypalvelujen markkinoilla. Tietojen siirtämisessä rajojen yli koetut todelliset tai oletetut vaikeudet heikentävät myös ammattimaisten käyttäjien luottamusta rajatylittäviin tarjouksiin ja siten niiden luottamusta sisämarkkinoihin. Voimassa oleva unionin oikeus suojaa yksittäisiä kuluttajia, mutta mahdollisuus vaihtaa palveluntarjoajaa ei ulotu liike- tai ammatillitoimintaa harjoittaviin käyttäjiin. Yhdenmukaiset tekniset vaatimukset kaikkialla unionissa riippumatta siitä, koskevatko ne teknistä yhdenmukaistamista, vastavuoroista tunnustamista vai vapaaehtoisia yhdenmukaistamista, edistävät nekin kilpailuun perustuvien tietojenkäsittelypalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä.
- (30) Jotta kilpaillusta ympäristöstä voidaan hyötyä täysimittaisesti, ammattimaisten käyttäjien olisi voitava tehdä tietoon perustuvia valintoja ja verrata helposti sisämarkkinoilla tarjottavien erilaisten tietojenkäsittelypalvelujen osatekijöitä, myös sopimusehtoja, jotka koskevat tietojen siirtämistä sopimuksen päättyessä. Jotta tietojenkäsittelypalvelujen tarjoajien ja ammattimaisten käyttäjien kokemus ja asiantuntemus voidaan liittää markkinoiden innovointipotentiaaliin ja ottaa ne huomioon, markkinatoimijoiden olisi itsensäantelyn avulla määriteltävä yksityiskohtaiset tieto- ja toimintavaatimukset tietojen siirtämiselle, ja komission olisi sellaisten unionin käytäntöjen muodossa, joihin voisi sisältyä mallisopimusehtoja, kannustettava ja tuettava markkinatoimijoita ja harjoitettava tätä koskevaa seuranta.
- (31) Jotta tällaiset käytäntösäännöt olisivat vaikuttavat ja helpottaisivat palveluntarjoajan vaihtamista ja tietojen siirtämistä, niiden olisi oltava kattavat ja niissä olisi käsiteltävä ainakin keskeisimpiä seikkoja, jotka ovat tärkeitä tietojen siirtämisen aikana, kuten varmuuskopiointiprosessit ja -paikka; käytettävissä olevat tietojen tallennusmuodot ja -välineet; vaadittu IT-kokoonpano ja kaistan vähimmäisleveys; siirtämisprosessin käynnistämiseen tarvittava aika sekä aika, jonka kuluessa tiedot ovat siirrettävissä; ja takeet pääsystä tietoihin, jos palveluntarjoaja menee konkurssiin. Käytäntösäännöissä olisi myös täsmennettävä, että riippuvuussuhteen syntyminen tarjoajaan ei ole hyväksyttävä liiketoimintakäytäntö, niissä olisi tarjottava luottamusta lisääviä tekniikoita ja ne olisi saatettava säännöllisesti ajan tasalle tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi. Komission olisi varmistettava, että koko prosessin ajan kuullaan kaikkia asianomaisia sidosryhmiä, myös pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', sekä startup-yritysten järjestöjä, käyttäjiä ja pilvipalvelun tarjoajia. Komission olisi arvioitava tällaisten käytäntösääntöjen laatimista ja täytäntöönpanon tehokkuutta.

⁽¹⁾ Neuvoston puitepäättös 2006/960/YOS, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan unionin jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten välisen tietojen ja tiedustelutietojen vaihdon yksinkertaistamisesta (EUVL L 386, 29.12.2006, s. 89).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/41/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkimääräyksestä (EUVL L 130, 1.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Tietoverkkorikollisuutta koskeva Euroopan neuvoston yleissopimus, CETS nro 185.

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1206/2001, annettu 28 päivänä toukokuuta 2001, jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa (EYVL L 174, 27.6.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

- (32) Jos jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen pyytää apua toiselta jäsenvaltiolta saadakseen tietoja käyttöönsä tämän asetuksen mukaisesti, sen olisi toimitettava nimetyn keskitetyn yhteyspisteen kautta asianmukaisesti perusteltu pyyntö kyseisen jäsenvaltion nimettyyn keskitettyyn yhteyspisteeseen; kyseiseen pyyntöön olisi sisällyttävä kirjallinen selvitys tietojen käyttöön saamisen perusteluista ja oikeusperustoista. Jäsenvaltion nimeämän keskitetyn yhteyspisteen, jonka apua on pyydetty, olisi avustettava pyynnön välittämisessä pyynnön kohteena olevan jäsenvaltion asiasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle. Jotta voidaan varmistaa tehokas yhteistyö, viranomaisen, jolle pyyntö toimitetaan, olisi ilman aiheetonta viivytystä tarjottava apua vastauksena pyyntöön tai annettava tietoa vaikeuksista, joita tällaisen pyynnön täyttämiseen liittyy, tai perusteet pyynnön epäämiseen.
- (33) Rajatylittävän tietojenkäsittelyn turvallisuutta kohtaan tunnetun luottamuksen lisääntymisen pitäisi vähentää markkinatoimijoiden ja julkisen sektorin taipumusta käyttää tietojen sijaintia tietoturvallisuuden mittarina. Tämän pitäisi myös parantaa yritysten kannalta oikeusvarmuutta sen suhteen, että sovellettavia turvallisuusvaatimuksia noudatetaan yritysten ulkoistaessa tietojenkäsittelytoimiaan palveluntarjoajille, myös toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneille palveluntarjoajille.
- (34) Kaikkia tietojenkäsittelyyn liittyviä turvallisuusvaatimuksia, joita sovelletaan perustellusti ja oikeasuhteisesti unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön pohjalta unionin oikeuden mukaisesti sen luonnollisen henkilön asuinjäsenvaltiossa tai oikeushenkilön sijoittautumisjäsenvaltiossa, jonka tiedoista on kyse, olisi edelleen sovellettava kyseisten tietojen käsittelyyn toisessa jäsenvaltiossa. Kyseisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden olisi voitava täyttää tällaiset vaatimukset joko itse tai palveluntarjoajien kanssa tehtävissä sopimuksissa olevien sopimuslausekkeiden kautta.
- (35) Kansallisella tasolla vahvistettujen turvallisuusvaatimusten olisi oltava välttämättömiä ja oikeasuhteisia tietojenkäsittelyn turvallisuuteen kohdistuviin riskeihin nähden sen kansallisen lainsäädännön soveltamisalalla, jossa nämä vaatimukset on vahvistettu.
- (36) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/1148⁽¹⁾ säädetään oikeudellisista toimenpiteistä kyberturvallisuuden yleisen tason parantamiseksi unionissa. Tietojenkäsittelypalvelut muodostavat yhden kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvista digitaalisista palveluista. Kyseisen direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että digitaalisen palvelun tarjoajat määrittävät ja toteuttavat asianmukaiset ja oikeasuhteiset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet hallitakseen riskejä, joita kohdistuu niiden käyttämien verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuteen. Tällaisilla toimenpiteillä olisi varmistettava riskiin nähden asianmukainen turvallisuuden taso, ja niissä olisi otettava huomioon järjestelmien ja tilojen turvallisuus, poikkeamien käsittely, toiminnan jatkuvuuden hallinta, seuranta, tarkastukset ja testaukset sekä kansainvälisten standardien noudattaminen. Nämä seikat määritetään tarkemmin direktiivin nojalla annettavissa komission täytäntöönpanosäädöksissä.
- (37) Komission olisi esitettävä kertomus tämän asetuksen täytäntöönpanosta erityisesti tekniikan tai markkinoiden kehitykseen perustuvien muutostarpeiden selvittämiseksi. Kertomuksessa olisi erityisesti arvioitava tätä asetusta ja etenkin sen soveltamista sekä henkilötietoja että muita kuin henkilötietoja sisältäviin tietojoukkoihin ja yleistä turvallisuutta koskevan poikkeuksen täytäntöönpanoa. Ennen kuin tätä asetusta aletaan soveltaa, komission olisi myös julkaistava suuntaa antavat ohjeet siitä, miten sekä henkilötietoja että muita kuin henkilötietoja sisältäviä tietojoukkoja olisi käsiteltävä, jotta yritykset, myös pk-yritykset, ymmärtäisivät paremmin tämän asetuksen ja asetuksen (EU) 2016/679 keskinäisen vaikutuksen ja jotta varmistetaan, että molempia asetuksia noudatetaan.
- (38) Tässä asetuksessa kunnioitetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja noudatetaan siinä tunnustettuja periaatteita, ja sitä olisi tulkittava ja sovellettava kyseisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti, mukaan lukien oikeus henkilötietojen suojaan, sananvapauteen ja tiedonvälityksen vapauteen sekä elinkeinovapauteen.
- (39) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on muiden kuin henkilötietojen vapaan liikkuvuuden varmistaminen unionissa, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/1148, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuden varmistamiseksi koko unionissa (EUVL L 194, 19.7.2016, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tämän asetuksen tavoitteena on varmistaa muiden kuin henkilötietojen vapaa liikkuvuus unionissa vahvistamalla säännöt, jotka koskevat tietojen sijaintia koskevia vaatimuksia, tietojen saatavuutta toimivaltaisten viranomaisten käyttöön ja tietojen siirtämistä ammattimaisia käyttäjiä varten.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan sellaiseen muiden sähköisten tietojen kuin henkilötietojen käsittelyyn unionissa,
 - a) joka tarjotaan palveluna käyttäjille, jotka oleskelevat unionissa tai ovat sijoittautuneet unioniin, riippumatta siitä, onko palveluntarjoaja sijoittautunut unioniin vai ei; tai
 - b) jonka luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka oleskelee unionissa tai on sijoittautunut unioniin, toteuttaa omiin tarpeisiinsa.
2. Jos tietojoukko sisältää sekä henkilötietoja että muita kuin henkilötietoja, tätä asetusta sovelletaan muita kuin henkilötietoja koskevaan tietojoukon osaan. Jos tietojoukossa olevat henkilötiedot ja muut kuin henkilötiedot liittyvät erottamattomasti toisiinsa, tämä asetus ei rajoita asetuksen (EU) 2016/679 soveltamista.
3. Tätä asetusta ei sovelleta toimintaan, joka ei kuulu unionin oikeuden soveltamisalaan.

Tämä asetus ei rajoita niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamista, jotka liittyvät jäsenvaltioiden sisäiseen organisaatioon ja jotka koskevat tietojenkäsittelyä, johon ei liity yksityisille osapuolille maksettavia sopimukseen perustuvia korvauksia, koskevan toimivallan ja velvollisuuksien jakoa viranomaisten ja direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyjen julkisoikeudellisten laitosten välillä, eikä jäsenvaltioiden niiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamista, joissa säädetään kyseisen toimivallan ja kyseisten velvollisuuksien täytäntöönpanosta.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'tiedoilla' muita tietoja kuin asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä henkilötietoja;
- 2) 'käsittelyllä' mitä tahansa toimintoa tai toimintoja, joita kohdistetaan sähköisessä muodossa oleviin tietoihin tai tietojoukkoihin joko automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen tai manuaalisesti, kuten tietojen keräämistä, tallentamista, järjestämistä, jäsentämistä, säilyttämistä, muokkaamista tai muuttamista, hakua, kyselyä, käyttöä, tietojen luovuttamista siirtämällä, levittämällä tai asettamalla ne muutoin saataville, tietojen yhteensovittamista tai yhdistämistä, rajoittamista, poistamista tai tuhoamista;
- 3) 'säädosehdotuksella' tekstiä, joka on laadittu sitä varten, että se pannaan täytäntöön lakina, asetuksena tai yleisluonteisena hallinnollisena määräyksenä, ja joka on valmisteluvaiheessa, jossa siihen voidaan vielä tehdä olennaisia muutoksia;
- 4) 'palveluntarjoajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa tietojenkäsittelypalveluja;
- 5) 'tietojen sijaintia koskevalla vaatimuksella' velvoitetta, kieltoa, ehtoa, rajoitusta tai muuta vaatimusta, josta säädetään jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä tai joka on seurausta jäsenvaltiossa ja julkisoikeudellisissa laitoksissa, myös julkisiin hankintoihin liittyvissä elimissä – tämän kuitenkin vaikuttamatta direktiivin 2014/24/EU soveltamiseen – sovelletuista yleisistä ja johdonmukaisista hallinnollisista käytännöistä ja jonka mukaan tietojenkäsittelyn on tapahduttava tietyn jäsenvaltion alueella tai joka muodostaa esteen tietojenkäsittelylle jossain muussa jäsenvaltiossa;
- 6) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion viranomaista tai mitä tahansa muuta elintä, joka on kansallisen lainsäädännön mukaisesti valtuutettu hoitamaan julkishallinnon tehtäviä tai käyttämään julkista valtaa ja jolla on valtuudet saada virallisten tehtäviensä hoitamiseksi käyttöönsä luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön käsittelemiä tietoja unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- 7) 'käyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, myös viranomaista tai julkisyhteisöä, joka käyttää tai pyytää tietojenkäsittelypalvelua;
- 8) 'ammattimaisella käyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, myös viranomaista tai julkisyhteisöä, joka käyttää tai pyytää tietojenkäsittelypalvelua tarkoituksiin, jotka liittyvät sen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaan tai tehtävään.

4 artikla

Tietojen vapaa liikkuvuus unionissa

1. Tietojen sijaintia koskevat vaatimukset kielletään, elleivät ne ole suhteellisuusperiaatetta noudattaen perusteltuja yleistä turvallisuutta koskevien syiden vuoksi.

Tämän kohdan ensimmäinen alakohta ei rajoita 3 kohdan ja voimassa olevan unionin oikeuden perusteella säädettyjen tietojen sijaintia koskevien vaatimusten soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle välittömästi kaikista säädösehdotuksista, joilla otetaan käyttöön uusi tietojen sijaintia koskeva vaatimus tai tehdään muutoksia voimassa olevaan tietojen sijaintia koskevaan vaatimukseen, noudattaen direktiivin (EU) 2015/1535 5, 6 ja 7 artiklassa vahvistettuja menettelyjä.

3. Jäsenvaltioiden on viimeistään 30 päivänä toukokuuta 2021 varmistettava, että mahdolliset voimassa olevat laeissa, asetuksissa tai yleisluonteisissa hallinnollisissa määräyksissä säädetty tämän artiklan 1 kohdan vastaiset tietojen sijaintia koskevat vaatimukset kumotaan.

Jos jäsenvaltio katsoo, että tietojen sijaintia koskevan vaatimuksen sisältävä voimassa oleva toimenpide on tämän artiklan 1 kohdan mukainen ja voi näin ollen pysyä voimassa, sen on viimeistään 30 päivänä toukokuuta 2021 tiedotettava kyseisestä toimenpiteestä komissiolle ja esitettävä perustelut sen voimassa pitämiselle. Komissio tutkii kuuden kuukauden kuluessa tällaisen tiedonannon vastaanottamisesta, onko toimenpide tämän artiklan 1 kohdan mukainen, ja tekee tarvittaessa asianomaiselle jäsenvaltiolle huomautuksia, joihin sisältyy tarvittaessa suositus muuttaa toimenpidettä tai kumota se, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.

4. Jäsenvaltioiden on asetettava yksityiskohtaiset tiedot kaikista alueellaan sovellettavista laeissa, asetuksissa tai yleisluonteisissa hallinnollisissa määräyksissä säädettyistä tietojen sijaintia koskevista vaatimuksista julkisesti saataville kansallisen keskitetyn verkkotietopisteen kautta ja pidettävä nämä tiedot ajan tasalla tai toimitettava ajan tasalle saatetut tiedot kaikista tällaisista sijaintia koskevista vaatimuksista jollakin toisella unionin säädöksellä perustetulle yhteiselle tietopisteelle.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 4 kohdassa tarkoitetun keskitetyn tietopisteensä osoite. Komissio julkaisee verkkosivustollaan linkin tällaiseen tietopisteeseen tai linkit tällaisiin tietopisteisiin sekä säännöllisesti ajan tasalle saatettavan kootun luettelon kaikista 4 kohdassa tarkoitetuista tietojen sijaintia koskevista vaatimuksista, mukaan lukien tiivistelmän kyseisistä vaatimuksista.

5 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten tiedonsaanti

1. Tämä asetus ei vaikuta toimivaltaisten viranomaisten valtuuksiin pyytää tai saada käyttöönsä unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti tietoja virallisten tehtäviensä hoitamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten tiedonsaantia ei voida evätä sillä perusteella, että tietoja käsitellään toisessa jäsenvaltiossa.

2. Jos toimivaltainen viranomainen ei saa käyttäjän tietoja käyttöönsä niitä pyydettyään ja jos unionin oikeuden tai kansainvälisten sopimusten nojalla ei ole erityistä yhteistyömekanismia tietojen vaihtamiseksi eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken, toimivaltainen viranomainen voi pyytää apua toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta 7 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Jos avunpyyntö edellyttää pyynnön vastaanottaneen viranomaisen pääsyä luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tiloihin, mukaan lukien tietojenkäsittelylaitteet ja -keinot, tällaisessa tiloihin pääsyssä on noudatettava unionin oikeutta tai kansallista prosessioikeutta.

4. Jäsenvaltiot voivat määrätä unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia tietojen antamista koskevan velvoitteen noudattamatta jättämisestä.

Jos käyttäjä käyttää oikeuksia väärin, jäsenvaltio voi kohdistaa kyseiseen käyttäjään ehdottoman oikeasuhteisia väliaikaisia toimenpiteitä, jos tämä on perusteltua tietojen saannin kiireellisyys vuoksi ja ottaen huomioon osapuolten edut. Jos väliaikainen toimenpide edellyttää tietojen uudelleensijoittamista yli 180 päivän ajaksi uudelleensijoittamisen alkamisesta, tästä on tiedotettava komissiolle kyseisen 180 päivän ajanjakson aikana. Komissio tutkii toimenpidettä ja sen yhteensopivuutta unionin oikeuden kanssa mahdollisimman nopeasti ja toteuttaa tarvittaessa tarvittavat toimenpiteet. Komissio vaihtaa 7 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden keskitettyjen yhteyspisteiden kanssa tietoja tältä osin saaduista kokemuksista.

6 artikla

Tietojen siirtäminen

1. Kilpailuun perustuvan datatalouden edistämiseksi komissio edesauttaa ja helpottaa sellaisten itsesääntelyyn perustuvien käytännesääntöjen, jäljempänä 'käytännesäännöt', kehittämistä unionin tasolla, jotka pohjautuvat avoimuuden ja yhteentoimivuuden periaatteisiin ja joissa otetaan asianmukaisesti huomioon avoimet standardit ja jotka kattavat muun muassa seuraavat seikat:
 - a) parhaat käytännöt, jotka koskevat palveluntarjoajien vaihtamisen ja tietojen siirtämisen helpottamista rakenteellisessa, yleisesti käytetyssä ja koneellisesti luettavassa muodossa, mukaan lukien avoimen standardin mukaiset tietomuodot tarvittaessa tai tietoja vastaanottavan palveluntarjoajan pyynnöstä;
 - b) vähimmäistietovaatimukset, joilla varmistetaan, että ammattimaiset käyttäjät saavat ennen tietojenkäsittelyä koskevan sopimuksen tekemistä riittävän yksityiskohtaiset, selkeät ja avoimet tiedot prosesseista, teknisistä vaatimuksista, määräajoista ja maksuista, joita sovelletaan, jos ammattimainen käyttäjä haluaa siirtyä käyttämään toista palveluntarjoajaa tai siirtää tietoja takaisin omiin tietoteknisiin järjestelmiinsä;
 - c) tietojenkäsittelytuotteiden ja ammattimaisille käyttäjille tarkoitettujen palvelujen vertailua helpottaviin sertifiointijärjestelmiin liittyvät lähestymistavat, joissa otetaan huomioon vakiintuneet kansalliset tai kansainväliset normit kyseisten tuotteiden ja palvelujen vertailtavuuden helpottamiseksi. Tällaiset lähestymistavat voivat liittyä muun muassa laadun, tietoturvallisuuden, toiminnan jatkuvuuden ja ympäristöasioiden hallintaan;
 - d) monialaiset viestintäsuunnitelmat käytännesääntöjen tekemiseksi tunnetuiksi sidosryhmien keskuudessa.
2. Komissio varmistaa, että käytännesäännöt laaditaan tiiviissä yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien, myös pk-yritysten sekä startup-yritysten järjestöjen, käyttäjien ja pilvipalvelujen tarjoajien kanssa.
3. Komissio kannustaa palveluntarjoajia saattamaan käytännesääntöjen laatimisen päätökseen viimeistään 29 päivänä marraskuuta 2019 ja panemaan ne tehokkaasti täytäntöön viimeistään 29 päivänä toukokuuta 2020.

7 artikla

Viranomaisten yhteistyötä koskeva menettely

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä keskitetty yhteyspiste, joka on yhteydessä muiden jäsenvaltioiden keskitettyihin yhteyspisteisiin ja komissioon tämän asetuksen soveltamisesta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimeämänsä keskitetyt yhteyspisteet ja niiden myöhemmät muutokset.
2. Jos yhden jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen pyytää 5 artiklan 2 kohdan nojalla apua toiselta jäsenvaltiolta saadakseen käyttöönsä tietoja, sen on toimitettava kyseisen jäsenvaltion keskitettyyn yhteyspisteeseen asianmukaisesti perusteltu pyyntö. Pyyntöön on sisällyttävä kirjallinen selvitys tietojen käyttöön saamisen perusteluista ja oikeusperustoista.
3. Keskitetyn yhteyspisteen on yksilöitävä asiasta vastaava jäsenvaltionsa toimivaltainen viranomainen ja toimitettava 2 kohdan mukaisesti vastaanotettu pyyntö kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.
4. Pyyntöön vastaanottavan asiasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä ja kohtuullisessa ajassa pyynnön kiireellisyyteen nähden toimitettava vastaus, jossa se antaa pyydetty tiedot tai ilmoittaa pyytävälle toimivaltaiselle viranomaiselle, että se ei katso tämän asetuksen mukaisten avun pyytämistä koskevien ehtojen täyttyvän.
5. Mitä tahansa tietoja, jotka 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti pyydetyn ja annetun avun yhteydessä vaihdetaan, saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten niitä on pyydetty.
6. Keskitettyjen yhteyspisteiden on annettava käyttäjille yleisiä tietoja tästä asetuksesta, myös käytännesäännöistä.

8 artikla

Arviointi ja ohjeet

1. Komissio esittää viimeistään 29 päivänä marraskuuta 2022 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen, jossa se arvioi tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja erityisesti seuraavia seikkoja:
 - a) tämän asetuksen soveltaminen erityisesti sekä henkilötietoja että muita kuin henkilötietoja sisältäviin tietojoukkoihin markkinoiden ja tekniikan kehityksen, jotka saattavat lisätä tietojen anonymisoinnin poistamista koskevia mahdollisuuksia, perusteella;

- b) 4 artiklan 1 kohdan täytäntöönpano jäsenvaltioissa ja erityisesti yleistä turvallisuutta koskeva poikkeus; ja
 - c) käytäntösääntöjen laatiminen ja tehokas täytäntöönpano sekä palveluntarjoajien tehokas tietojen toimittaminen.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettun kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot.
3. Komissio julkaisee viimeistään 29 päivänä toukokuuta 2019 suuntaa antavat ohjeet tämän asetuksen ja asetuksen (EU) 2016/679 keskinäisestä vaikutuksesta erityisesti sekä henkilötietoja että muita kuin henkilötietoja sisältävien tietojoukkojen osalta.

9 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan kuuden kuukauden kuluttua sen julkaisemisesta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä marraskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/1808,

annettu 14 päivänä marraskuuta 2018,

audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Viimeisin merkittävä muutos neuvoston direktiiviin 89/552/ETY ⁽⁴⁾, joka myöhemmin kodifioitiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/13/EU ⁽⁵⁾, tehtiin vuonna 2007 antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/65/EY ⁽⁶⁾. Sittemmin audiovisuaalisten mediapalvelujen markkinat ovat kehittyneet merkittävästi ja nopeasti, koska televisiopalvelut ja internetin välityksellä tarjottavat palvelut lähentyvät toisiaan. Tekninen kehitys on mahdollistanut uudentyyppisiä palveluja ja käyttäjäkokemuksia. Etenkin nuorempien sukupolvien katselutottumukset ovat muuttuneet tuntuvasti. Vaikka televisiovastaanotin on edelleen tärkeä väline audiovisuaalisten kokemusten jakamiseen, monet katsojat ovat siirtyneet katselemaan audiovisuaalista sisältöä muilla, kannettavilla laitteilla. Perinteisen TV-sisällön osuus on edelleen merkittävä keskimääräisestä päivittäisestä katseluajasta.

Uudentyyppisen sisällön, kuten videoleikkeiden tai käyttäjien tuottaman sisällön, merkitys on kuitenkin kasvanut, ja uudet toimijat, kuten tilausvideopalvelujen ja videonjakoalustojen tarjoajat, ovat nyt vakiinnuttaneet asemansa. Tämä medioiden lähentyminen edellyttää ajantasaista oikeudellista kehystä, jotta voidaan ottaa huomioon markkinoiden muutokset ja saavuttaa tasapaino verkkosisältöpalvelujen saatavuuden, kuluttajansuojan ja kilpailukyvyn välille.

- (2) Komissio hyväksyi 6 päivänä toukokuuta 2015 tiedonannon nimeltä ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle”, jossa se ilmoitti direktiivin 2010/13/EU uudelleentarkastelusta.
- (3) Direktiiviä 2010/13/EU olisi edelleen sovellettava ainoastaan sellaisiin palveluihin, joiden pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa. Pääasiallista tarkoitusta koskevan vaatimuksen tulisi katsoa täyttyvän myös siinä tapauksessa, että palvelulla on audiovisuaalista sisältöä ja

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2017, s. 157.

⁽²⁾ EUVL C 185, 9.6.2017, s. 41.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 2. lokakuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. marraskuuta 2018.

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 89/552/ETY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/65/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 2007, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta (EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27).

muotoa, joka on erotettavissa kyseisen palveluntarjoajan päätoiminnasta, esimerkiksi verkkolehtien erilliset osat, jotka sisältävät audiovisuaalisia ohjelmia tai käyttäjien tuottamia videoita, jos kyseisten osien voidaan katsoa olevan erotettavissa verkkolehtien pääasiallisesta toiminnasta. Audiovisuaalisen aineiston ja pääasiallisen toiminnan, kuten uutisten tarjoamisen kirjallisessa muodossa, välisten kytkösten vuoksi palvelu olisi katsottava pelkäksi pääasiallisen toiminnan erottamattomaksi täydennykseksi. Näin ollen kanavat tai muut audiovisuaaliset palvelut, joista palveluntarjoajalla on toimituksellinen vastuu, voivat itsessään muodostaa audiovisuaalisia mediapalveluja, vaikka ne tarjottaisiin videonjakoalustalla, jolle on ominaista toimituksellisen vastuun puuttuminen. Tällaisissa tapauksissa palveluntarjoajilla, joilla on toimituksellinen vastuu, on velvollisuus noudattaa direktiivin 2010/13/EU säännöksiä.

- (4) Videonjakoalustapalvelut tarjoavat audiovisuaalista sisältöä, joka on kasvavassa määrin yleisön, varsinkin nuorten, saatavilla. Tämä pätee myös sosiaalisen median palveluihin, joista on tullut merkittävä tiedonvälitys-, viihdytys- ja valistusväline myös siksi, että niiden välityksellä voi seurata ohjelmia ja käyttäjien tuottamia videoita. Nämä sosiaalisen median palvelut on sisällytettävä direktiivin 2010/13/EU soveltamisalaan, koska ne kilpailevat samoista yleisöistä ja tuloista kuin audiovisuaaliset mediapalvelut. Niillä on huomattava vaikutus myös siksi, että niiden avulla käyttäjät voivat helpommin muokata muiden käyttäjien mielipiteitä ja vaikuttaa niihin. Jotta siis voidaan suojella alaikäisiä haitalliselta sisällöltä ja kaikkia kansalaisia yllyttämiseltä vihaan, väkivaltaan ja terrorismiin, direktiivin 2010/13/EU olisi katettava kyseiset palvelut siltä osin kuin ne täyttävät videonjakoalustapalvelun määritelmän.
- (5) Vaikka direktiivin 2010/13/EU tavoitteena ei ole säännellä sosiaalisen median palveluja sellaisenaan, direktiivin olisi katettava sosiaalisen median palvelut, jos ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden tarjoaminen on kyseisten palvelujen olennainen toiminto. Ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden tarjoamisen voitaisiin katsoa olevan sosiaalisen median palvelun olennainen toiminto, jos audiovisuaalinen sisältö ei ole kyseisen sosiaalisen median palvelun toiminnassa vain oheistoimintaa tai ei muodosta siitä vain pientä osaa. Selvyyden, tuloksekkuuden ja johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komission olisi yhteyskomiteaa kuultuaan tarvittaessa annettava suuntaviivoja 'videonjakoalustapalvelun' määritelmän olennaista toimintoa koskevan kriteerin käytännön soveltamista varten. Nämä suuntaviivat olisi laadittava ottaen asianmukaisesti huomioon yleisen edun mukaiset tavoitteet, jotka on tarkoitus saavuttaa videonjakoalustan tarjoajien toteuttamilla toimilla, ja oikeus sananvapauteen.
- (6) Jos palvelun erotettavissa oleva osa on direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettu videonjakoalustapalvelu, kyseistä direktiiviä olisi sovellettava vain kyseiseen osaan ja vain ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden osalta. Sanomalehtien ja aikakauslehtien sähköisten versioiden toimitukselliseen sisältöön sisällytettyihin videoleikkeisiin ja liikkuviin kuviin, kuten GIF-kuviin, ei sovellettaisi direktiiviä 2010/13/EU. Videonjakoalustapalvelun määritelmä ei saisi kattaa ei-taloudellista toimintaa, kuten audiovisuaalisen sisällön tarjoamista yksityisillä verkkosivustoilla ja muissa kuin kaupallisissa intressiyhteisöissä.
- (7) Direktiivin 2010/13/EU tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi on tärkeää, että jäsenvaltiot laativat ja pitävät yllä ajantasaisia tietoja lainkäyttövaltaansa kuuluvista mediapalvelun tarjoajista ja videonjakoalustan tarjoajista ja että ne antavat säännöllisesti nämä tiedot toimivaltaisten riippumattomien sääntelyviranomaistensa tai -elintensä ja komission käyttöön. Näihin tietoihin olisi sisällyttävä tiedot kriteereistä, joihin lainkäyttövalta perustuu.
- (8) Lainkäyttövallan määrittäminen edellyttää tosiasiallisten tilanteiden arviointia direktiivissä 2010/13/EU vahvistetuin kriteerein. Tällaisten tosiasiallisten tilanteiden arviointi voi johtaa ristiriitaisiin tuloksiin. Kyseisessä direktiivissä säädettyjen yhteistyömenettelyjen soveltamiseksi on tärkeää, että komissio voi perustaa löydöksensä luotettaviin tosiseikkoihin. Audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmälle (ERGA) olisi sen vuoksi annettava valtuudet antaa lausuntoja lainkäyttövallasta komission pyynnöstä. Jos komissio päättää näitä yhteistyömekanismeja soveltaessaan kuulla ERGAa, sen olisi tiedotettava asiasta yhteyskomitealle, mukaan lukien tiedot jäsenvaltioilta mainittujen yhteistyömenettelyjen mukaisesti saaduista ilmoituksista ja ERGAN lausunnosta.
- (9) Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamisen ja vastaanottamisen vapauden rajoittamiseen olisi sovellettava samoja menettelyjä ja ehtoja sekä lineaarisissa että ei-lineaarisissa palveluissa.
- (10) Euroopan unionin tuomioistuimen, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', oikeuskäytännön mukaisesti perussopimuksen nojalla taattua palvelujen tarjoamisen vapautta voidaan rajoittaa yleiseen etuun liittyvistä pakottavista syistä, kuten kuluttajansuojan korkean tason saavuttamiseksi, edellyttäen, että tällaiset rajoitukset ovat perusteltuja, oikeasuhteisia ja tarpeellisia. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että niiden kuluttajansuojasääntöjä noudatetaan aloilla, joita direktiivin 2010/13/EU mukainen yhteensovittaminen ei koske. Toimenpiteiden, joita jäsenvaltiot toteuttavat pannakseen täytäntöön kansalliset kuluttajansuojajärjestelmänsä, myös uhkapelejä koskevan mainonnan osalta, olisi oltava perusteltuja, tavoitteeseen nähden oikeasuhteisia ja tarpeellisia unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. Missään tapauksessa vastaanottavat jäsenvaltiot eivät saa toteuttaa toimenpiteitä, joilla estetään toisesta jäsenvaltiosta tulevan televisiolähetysten edelleenlähetys niiden alueella.

- (11) Jos jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle jonkin mediapalvelujen tarjoajan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiertääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat direktiivillä 2010/13/EU yhteensovitetuista aloista ja joita kyseiseen mediapalvelujen tarjoajaan sovellettaisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut ilmoituksen antaneeseen jäsenvaltioon, ilmoituksen antaneen jäsenvaltion olisi esitettävä tästä uskottavaa ja asianmukaisesti perusteltua näyttöä. Tällaisessa näytössä olisi esitettävä vahvistavia tosiseikkoja, joiden perusteella sääntöjen kiertäminen voidaan kohtuudella osoittaa.
- (12) Tiedonannossaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”EU-agenda: paremmalla sääntelyllä parempiin tuloksiin” komissio painotti, että politiikkaratkaisuja tarkastellessaan se ottaa huomioon sekä sääntelykeinot että muut keinot käytänneyhteisön sekä itse- ja yhteissääntelyn periaatteiden pohjalta. Useat käytännesäännöt, joita on otettu käyttöön direktiivillä 2010/13/EU yhteensovitetuilla aloilla, ovat osoittautuneet hyvin suunnitelluiksi, itse- ja yhteissääntelyn periaatteiden mukaisesti. Lainsäädännöllisen turvaverkon olemassaoloa pidettiin tärkeänä menestystekijänä edistettäessä itse- tai yhteissääntelyyn perustuvien käytännesääntöjen noudattamista. Yhtä tärkeää on, että tällaisissa käytännesäännöissä vahvistetaan erityiset päämäärät ja tavoitteet, jotta voidaan seurata ja arvioida säännöllisesti, läpinäkyvästi ja riippumattomasti tavoitteita, joihin käytännesäännöillä pyritään. Käytännesäännöissä olisi myös määrättävä tehokkaasta täytäntöönpanosta. Itse- ja yhteissääntelyyn perustuvissa käytännesäännöissä, joita hyväksytään direktiivillä 2010/13/EU yhteensovitetuilla aloilla, olisi noudatettava näitä periaatteita.
- (13) Kokemus on osoittanut, että itse- ja yhteissääntelyvälineillä, jotka toteutetaan jäsenvaltioiden erilaisten oikeusperinteiden mukaisesti, voi olla merkittävä asema toteutettaessa korkeatasoista kuluttajansuojaa. Toimenpiteet yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi kehittyvien audiovisuaalisten mediapalvelujen alalla ovat tehokkaampia, jos ne toteutetaan palveluntarjoajien oman aktiivisen tuen avulla.
- (14) Itsesääntely on eräänlainen vapaaehtoinen aloite, jolla taloudellisille toimijoille, työmarkkinaosapuolille ja valtiosta riippumattomille järjestöille ja yhdistyksille annetaan mahdollisuus hyväksyä keskuudessaan itseään koskevia yhteisiä suuntaviivoja. Ne vastaavat näiden suuntaviivojen kehittämisen, seurannan ja noudattamisen varmistamisesta. Jäsenvaltioiden olisi erilaisten oikeusperinteidensä mukaisesti tunnustettava merkitys, joka tehokkaalla itsesääntelyllä voi olla voimassa olevan lainsäädännön sekä oikeudellisten ja hallinnollisten mekanismien täydentäjänä, sekä sen hyödyllinen vaikutus direktiivin 2010/13/EU tavoitteiden saavuttamiselle. Vaikka itsesääntely saattaa muodostaa täydentävän menetelmän direktiivin 2010/13/EU tietyjen säännösten täytäntöön panemiselle, sillä ei saisi korvata kansalliselle lainsäätäjälle kuuluvia velvoitteita. Mahdollisimman vähäisenä pidettävä yhteissääntely tarjoaa itsesääntelyn ja kansallisen lainsäätäjän välisen oikeudellisen yhteyden jäsenvaltioiden oikeusperinteiden mukaisesti. Yhteissääntelyssä sääntelytehtävä jakautuu sidosryhmien ja hallituksen tai kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten välillä. Asianomaisten viranomaisten tehtäviin kuuluu yhteissääntelyjärjestelmän tunnustaminen, sen prosessin tarkastaminen sekä järjestelmän rahoitus. Yhteissääntelyssä olisi sallittava valtion puuttuminen asioihin siinä tapauksessa, että sen tavoitteita ei saavuteta. Direktiivi 2010/13/EU rohkaisee itse- ja yhteissääntelyn käyttöön, mikä ei kuitenkaan vaikuta jäsenvaltioiden virallisiin velvoitteisiin direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Sillä ei olisi velvoitettava jäsenvaltioita perustamaan itse- tai yhteissääntelyjärjestelmiä tai molempia eikä keskeytettävä taikka vaarannettava nykyisiä yhteissääntelyaloitteita, jotka ovat jäsenvaltioissa jo käytössä ja jotka toimivat tehokkaasti.
- (15) Medioiden omistajuutta koskeva läpinäkyvyys liittyy suoraan sananvapauteen, joka on demokraattisten järjestelmien kulmakivi. Jos mediapalvelun tarjoajan omistajuus merkitsee sitä, että omistaja voi päättää tarjottujen palvelujen sisällöstä tai vaikuttaa siihen huomattavasti, palveluntarjoajan omistusrakennetta koskevien tietojen avulla käyttäjät voivat tehdä tällaisesta sisällöstä tietoon perustuvan arvion. Jäsenvaltioiden olisi voitava määritellä, olisiko tietyn mediapalvelujen tarjoajan omistusrakennetta koskevien tietojen oltava käyttäjien saatavilla ja missä määrin, edellyttäen että asiaan liittyviä perusoikeuksia ja -vapauksia kunnioitetaan keskeisiltä osin ja että toteutettavat toimenpiteet ovat tarpeellisia ja oikeasuhteisia.
- (16) Audiovisuaalisten mediapalvelujen erityisluonteen vuoksi ja etenkin siksi, että niillä on vaikutusta ihmisten mielipiteenmuodostukseen, käyttäjillä on oikeutettu intressi tietää, kuka on vastuussa kyseisten palvelujen sisällöstä. Sananvapauden vahvistamiseksi ja siten myös median moniarvoisuuden edistämiseksi ja eturistiriitojen välttämiseksi on tärkeää, että jäsenvaltiot varmistavat, että käyttäjillä on koko ajan vaivaton ja suora pääsy mediapalvelun tarjoajia koskeviin tietoihin. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä erityisesti, mitä tietoja voidaan antaa omistusrakenteesta ja todellisista omistajista ja edunsaajista.
- (17) Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja oikeusvarmuus yrityksille ja jäsenvaltioiden viranomaisille, väkivaltaan tai vihaan yllyttämisen käsite olisi soveltuvin osin ymmärrettävä neuvoston puitepäättöksen 2008/913/YOS⁽¹⁾ mukaisessa merkityksessä.

⁽¹⁾ Neuvoston puitepäättös 2008/913/YOS, tehty 28 päivänä marraskuuta 2008, rasmin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 328, 6.12.2008, s. 55).

- (18) Kun otetaan huomioon, että sisällön jakamistavat sähköisissä viestintäverkoissa kehittyvät, on tärkeää suojella yleisöä terrorismiin yllyttämiseltä. Direktiivillä 2010/13/EU olisi sen vuoksi varmistettava, etteivät audiovisuaaliset mediapalvelut sisällä julkista yllytystä terrorismirikokseen. Jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus ja oikeusvarmuus yrityksille ja jäsenvaltioiden viranomaisille, käsite ”julkinen yllytys terrorismirikokseen” olisi ymmärrettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/541 ⁽¹⁾ mukaisessa merkityksessä.
- (19) Jotta katsojat, mukaan lukien vanhemmat ja alaikäiset, voisivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä esitettävästä sisällöstä, on tarpeen, että mediapalvelun tarjoajat antavat riittävästi tietoa sisällöstä, joka voi haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Tämä voitaisiin toteuttaa esimerkiksi sisällön luonteen ilmaisevien kuvausten (deskriptoreiden) järjestelmällä, äänimerkinä annetulla varoituksella, näkyvällä tunnusmerkillä tai jollakin muulla keinolla, jolla kuvataan sisällön luonnetta.
- (20) Televisiolähetyspalveluihin sovellettavia asianmukaisia toimenpiteitä alaikäisten suojelemiseksi olisi sovellettava myös tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin. Tämän voidaan olettaa nostavan suojelun tasoa. Koska yhdenmukaistaminen koskee vähimmäistasoa, jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tiukemman suojan sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Haitallisimpaan sisältöön, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, mutta joka ei välttämättä ole rikollista, olisi sovellettava kaikkein tiukimpia toimenpiteitä, kuten salausta ja tehokasta sisällönsuodatusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta hyväksyä tiukempia toimenpiteitä.
- (21) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 ⁽²⁾ todetaan, että erityisesti lasten henkilötietoja on pyrittävä suojaamaan niiden käsittelyn yhteydessä. Mediapalvelun tarjoajien kehittämät lastensuojelujärjestelmät johtavat vääjäämättä siihen, että alaikäisten henkilötietoja käsitellään. Koska tällaisilla järjestelmillä pyritään suojelemaan lapsia, lastensuojelua koskevien teknisten toimenpiteiden puitteissa käsiteltäviä alaikäisten henkilötietoja ei saisi käyttää kaupallisiin tarkoituksiin.
- (22) Audiovisuaalisen sisällön esteettömyyden varmistaminen on yksi välttämättömistä edellytyksistä vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen nojalla annettujen sitoumusten yhteydessä. Direktiivissä 2010/13/EU käsiteltä ”vammaisat henkilöt” olisi tulkittava ottaen huomioon kyseisen direktiivin kattamien palvelujen eli audiovisuaalisten mediapalvelujen luonne. Esteettömien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoaminen liittyy vammaisten ja ikääntyneiden henkilöiden oikeuteen osallistua ja integroitua unionin yhteiskunnalliseen elämään ja kulttuurielämään. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi ilman aiheutonta viivytystä varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat pyrkivät aktiivisesti saattamaan sisältönsä esteettömiksi vammaisille ja etenkin näkö- tai kuulovammaisille henkilöille. Esteettömyysvaatimukset olisi täytettävä vaiheittaisen ja jatkuvan prosessin avulla ottaen samalla huomioon ne väistämättömät käytännön rajoitteet, jotka saattaisivat estää täydellisen esteettömyyden, kuten reaaliaikaisesti lähetetyt ohjelmat tai tapahtumat. Jotta voitaisiin mitata, miten mediapalvelun tarjoajat ovat edistyneet palvelujensa asteittaisessa saattamisessa esteettömiksi näkö- tai kuulovammaisille henkilöille, jäsenvaltioiden olisi vaadittava alueelleen sijoittautuneita mediapalvelun tarjoajia raportoimaan niille säännöllisesti.
- (23) Direktiivin 2010/13/EU mukaisina audiovisuaalisten mediapalvelujen esteettömyyden toteuttamiskeinoina olisi käytettävä muun muassa viittomakieltä, ohjelmien tekstitystä kuuroille ja huonokuuloisille, puhuttua tekstitystä ja kuvailutulkkausta. Mainitun direktiivin soveltamisalaan eivät kuitenkaan sisälly audiovisuaalisiin mediapalveluihin pääsyn mahdollistavat ominaisuudet tai palvelut eivätkä sähköisten ohjelmaoppaiden esteettömyysominaisuudet. Mainittu direktiivi ei sen vuoksi vaikuta unionin oikeuteen, jonka tavoitteena on yhdenmukaistaa audiovisuaalisiin mediapalveluihin pääsyn mahdollistavien palvelujen, kuten verkkosivustojen, verkkosovellusten ja sähköisten ohjelmaoppaiden, esteettömyys tai esteettömyyteen liittyvien ja esteettömissä muodoissa olevien tietojen tarjoaminen.
- (24) Joissakin tapauksissa hätätilanteita koskevia tietoja ei välttämättä voida antaa esteettömästi vammaisten henkilöiden saataville. Tällaisten poikkeuksellisten tilanteiden ei kuitenkaan pitäisi estää hätätilanteita koskevien tietojen ilmoittamista yleisölle audiovisuaalisten mediapalvelujen kautta.
- (25) Direktiivi 2010/13/EU ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta määrätä velvoitteita, joilla varmistetaan yleisen edun mukaisen sisällön asianmukainen korostaminen noudattaen määriteltyjä yleistä etua koskevia tavoitteita,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/541, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, terrorismin torjumisesta sekä neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS korvaamisesta sekä neuvoston päätöksen 2005/671/YOS muuttamisesta (EUVL L 88, 31.3.2017, s. 6).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

joita ovat median moniarvoisuus, sananvapaus ja kulttuurinen monimuotoisuus. Tällaisia velvoitteita olisi asetettava vain silloin, kun se on tarpeellista jäsenvaltioiden selkeästi määrittelemien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi unionin oikeuden mukaisesti. Jos jäsenvaltiot päättävät asettaa asianmukaista korostamista koskevia sääntöjä, niiden olisi määrättävä yrityksille yksinomaan oikeasuhteisia velvoitteita perustellun yleisen edun nimissä.

- (26) Mediapalvelun tarjoajien toimituksellisen vastuun ja audiovisuaalisen arvoketjun suojelemiseksi on olennaisen tärkeää voida taata mediapalvelun tarjoajien toimittamien ohjelmien ja audiovisuaalisten mediapalvelujen eheys. Ohjelmia ja audiovisuaalisia mediapalveluja ei pitäisi lähettää lyhennetyssä muodossa, muunnella tai keskeyttää taikka liittää ohjelman päälle kaupallisiin tarkoituksiin ilman mediapalvelun tarjoajan nimenomaista suostumusta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että päälle liittämiset, jotka palvelun vastaanottaja on hyväksynyt tai joita se on ehdottanut pelkästään yksityiskäyttöön, kuten henkilökohtaiseen viestintään tarkoitetuista palveluista aiheutuvat päälle liittämiset, eivät edellytä mediapalvelun tarjoajan suostumusta. Soveltamisalaa eivät saisi kuulua laitteen toimintaan tai ohjelman navigaatioon tarvittavien käyttöliittymien ohjaustoiminnot, kuten äänenvoimakkuuden säätöpalkit, hakutoiminnot, navigointivalikot tai kanavaluettelot. Siihen ei myöskään saisi kuulua mediapalvelun tarjoajan oikeutettu ohjelmälähetysten päälle liittäminen kuten varoitukset, yleistä etua koskeva tiedottaminen, tekstitys tai kaupallinen viestintä. Siihen eivät saisi myöskään kuulua pakkaustekniikat, joissa tiedoston kokoa pienennetään, ja muut tekniikat, joilla palvelua mukautetaan jakelutapoihin, kuten resoluution muuttaminen ja koodaus, sisältöä muuttamatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2120⁽¹⁾ 3 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Toimenpiteitä ohjelmien ja audiovisuaalisten mediapalvelujen eheyden suojelemiseksi olisi määrättävä silloin, kun se on välttämätöntä jäsenvaltioiden selkeästi määrittelemien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi unionin oikeuden mukaisesti. Toimenpiteissä olisi määrättävä yrityksille oikeasuhteisia velvoitteita perustellun yleisen edun nimissä.

- (27) Sponsorointia ja tuotesijoittelua lukuun ottamatta alkoholijuomia koskevan audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän olisi tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa oltava direktiivissä 2010/13/EU säädettyjen, alkoholijuomien televisiomainontaan ja teleostoslähetysiin sovellettavien kriteerien mukaisia. Alkoholijuomien televisiomainontaan ja teleostoslähetysiin sovellettavat yksityiskohtaisemmat kriteerit rajoittuvat mainoskatkoihin, jotka ovat luonteeltaan erillisiä ohjelmasta, eikä niitä sen vuoksi sovelleta muuhun kaupalliseen viestintään, joka liittyy ohjelmaan tai on sen olennainen osa kuten sponsorointi ja tuotesijoittelu. Näin ollen kyseisiä kriteereitä ei tulisi soveltaa sponsorointiin ja tuotesijoitteluun tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa.
- (28) Kansallisella ja kansainvälisellä tasolla on olemassa tiettyjä laajalti tunnustettuja ravitsemussuosituksia, kuten Maailman terveysjärjestön Euroopan aluetoimiston ravitsemusaltoprofiili, elintarvikkeiden erottelunsa niiden ravitsemuksellisen koostumuksen perusteella lapsille suunnatussa elintarvikkeiden televisiomainonnassa. Jäsenvaltioita olisi kannustettava varmistamaan, että myös käytännösääntöihin perustuvaa itse- ja yhteissääntelyä käytetään vähentämään tosiasiallisesti lasten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee runsaasti suolaa, sokereita, rasvaa, tyydyttyneitä rasvoja tai transrasvahappoja sisältäviä elintarvikkeita ja juomia tai joka muulla tavoin ei sovi yhteen kyseisten kansallisten tai kansainvälisten ravitsemussuosittelujen kanssa.
- (29) Jäsenvaltioita olisi myös kannustettava varmistamaan, että itse- ja yhteissääntelyyn perustuvia käytännösääntöjä käytetään vähentämään tosiasiallisesti lasten ja alaikäisten altistumista alkoholijuomia koskevalle audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle. Unionin ja kansallisella tasolla on itse- ja yhteissääntelyyn perustuvia järjestelmiä alkoholijuomien markkinoinniksi vastuullisesti, myös audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä. Näihin järjestelmiin olisi edelleen kannustettava, erityisesti niihin, joilla pyritään varmistamaan, että alkoholijuomia koskevan audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän yhteydessä annetaan viestejä vastuullisesta alkoholinkäytöstä.
- (30) On tärkeää suojella tehokkaasti alaikäisiä altistumiselta rahapelejä koskevalle audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle. Tässä yhteydessä unionin ja kansallisella tasolla on useita itse- tai yhteissääntelyyn perustuvia järjestelmiä vastuullisen rahapelien pelaamisen edistämiseksi, myös audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä.
- (31) Jotta voidaan poistaa esteitä rajat ylittävien palvelujen vapaalta liikkuvuudelta unionissa, on tarpeen varmistaa erityisesti kuluttajien tai kansanterveyden suojeluun tähtäävien itse- ja yhteissääntelytoimenpiteiden tuloksekkuus.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY sekä verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1).

- (32) Televisiolähetysten markkinat ovat muuttuneet, ja audiovisuaaliseen kaupalliseen viestintään tarvitaan sen vuoksi lisää joustavuutta erityisesti lineaarisia audiovisuaalisia mediapalveluja ja tuotesijoittelua koskevia määrällisiä sääntöjä varten. Uusien, myös mainoksettomien palvelujen syntyminen on tuonut lisää valinnanvaraa katsojille, jotka voivat helposti siirtyä vaihtoehtoiseen tarjontaan.
- (33) Tuotesijoittelun vapauttaminen ei ole johtanut tämän audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän muodon ennakoituun laajenemiseen. Erityisesti tuotesijoittelun yleinen kieltäminen joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta ei ole luonut oikeusvarmuutta mediapalvelun tarjoajille. Tuotesijoittelu olisi näin ollen sallittava kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa ja videonjakoalustapalveluissa tietyin poikkeuksin.
- (34) Tuotesijoittelua ei saisi kuitenkaan sallia uutis- ja ajankohtaisohjelmissa, kuluttaja-asiaohjelmissa, uskonnollisissa ohjelmissa eikä lastenohjelmissa. Erityisesti on saatu näyttöä siitä, että tuotesijoittelu ja ohjelmiin sisällytetyt mainokset voivat vaikuttaa lasten käyttäytymiseen, sillä lapset eivät usein pysty tunnistamaan kaupallista sisältöä. Tämän vuoksi on edelleen tarpeen kieltää tuotesijoittelu lastenohjelmissa. Kuluttaja-asiaohjelmat ovat ohjelmia, jotka tarjoavat katsojille neuvontaa tai sisältävät arvostelua ostettavista tuotteista ja palveluista. Tuotesijoittelun salliminen tällaisissa ohjelmissa hämärtäisi mainonnan ja toimituksellisen sisällön välistä eroa katsojille, joilla on oikeus odottaa aitoa ja vilpitöntä tuotteiden tai palvelujen arvostelua tällaisissa ohjelmissa.
- (35) Tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien olisi edistettävä eurooppalaisten teosten tuotantoa ja jakelua varmistamalla, että niiden ohjelmaluettelot sisältävät tietyin vähimmäisosuuden eurooppalaisia teoksia ja että kyseisiä teoksia korostetaan riittävästi. Olisi edistettävä eurooppalaisten teosten ehdot täyttävän audiovisuaalisen sisällön merkitsemistä sellaiseksi metatiedoissa siten, että tämä metatieto on mediapalvelun tarjoajien saatavilla. Korostamiseen kuuluu eurooppalaisten teosten edistäminen helpottamalla niiden saatavuutta. Korostaminen voidaan varmistaa eri keinoin: eurooppalaisille teoksille voi olla oma erillinen osionsa, joka on saatavilla palvelun kotisivulla, kyseiseen palveluun voi sisältyä hakutyökalu, jolla voidaan hakea eurooppalaisia teoksia, eurooppalaisia teoksia voidaan käyttää kyseisen palvelun kampanjoissa tai eurooppalaisten teosten vähimmäisosuutta voidaan edistää kyseisen palvelun ohjelmaluettelosta esimerkiksi käyttämällä mainospalkkeja tai vastaavia välineitä.
- (36) Jotta voidaan varmistaa riittävät investoinnit eurooppalaisiin teoksiin, jäsenvaltioiden olisi voitava määrätä taloudellisia velvoitteita alueelleen sijoittautuneille mediapalvelun tarjoajille. Nämä velvoitteet voidaan toteuttaa eurooppalaisten teosten tuotantoon ja oikeuksien hankintaan suoraan maksettavina osuuksina. Jäsenvaltiot voisivat myös määrätä maksuja, jotka veloitetaan erityiseen rahastoon jäsenvaltion alueella tarjottavista ja sinne suunnattavista audiovisuaalisista mediapalveluista saatujen tulojen perusteella. Tässä direktiivissä selvennetään, että taloudellisten velvoitteiden ja jäsenvaltioiden erilaisten kulttuuripolitiikkajärjestelmien välisen suoran kytköksen vuoksi jäsenvaltio voi myös asettaa tällaisia taloudellisia velvoitteita alueelleen suunnattujen mediapalvelujen tarjoajille, jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon. Tällöin taloudelliset velvoitteet olisi veloitettava yksinomaan palvelujen kohdejäsenvaltiossa saaduista yleisötuloista. Mediapalvelun tarjoajien, joiden edellytetään osallistuvan elokuvien rahoitusjärjestelmiin palvelujen kohdejäsenvaltiossa, olisi voitava hyötyä syrjimättömällä tavalla kyseisistä elokuvien rahoitusjärjestelmistä saatavasta mediapalvelun tarjoajille tarkoitettusta tuesta, vaikka ne eivät olisikaan sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon.
- (37) Lähetystoiminnan harjoittajat investoivat nykyisin enemmän eurooppalaisiin audiovisuaalisiin teoksiin kuin tilattavissa olevien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat. Jos palvelujen kohdejäsenvaltio päättää määrätä taloudellisen velvoitteen toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvalla lähetystoiminnan harjoittajalle, kyseisen lähetystoiminnan harjoittajan eurooppalaisten teosten, erityisesti yhteistuotantojen, tuotantoon ja oikeuksien hankintaan suoraan maksamat osuudet olisi näin ollen otettava huomioon suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Tämä ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan vahvistaa kulttuuripolitiikkansa mukaisesti ja siltä osin, kuin valtiontukisäännöistä ei muuta johdu, lainkäyttövaltaansa kuuluvien mediapalvelun tarjoajien maksamien rahoitusosuuksien taso.
- (38) Kun jäsenvaltio arvioi tapauskohtaisesti, onko toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut tilattava audiovisuaalinen mediapalvelu suunnattu yleisölle sen alueella, sen olisi käytettävä sellaisia indikaattoreita kuin nimenomaisesti sen oman alueen asiakkaille suunnattu mainonta tai muu myynninedistäminen, palvelun pääkieli tai nimenomaisesti vastaanottavan jäsenvaltion yleisölle suunnatun sisällön tai kaupallisen viestinnän olemassaolo.

- (39) Kun jäsenvaltio määrää rahoitusosuuksia mediapalvelun tarjoajille, tällaisilla osuuksilla olisi pyrittävä edistämään eurooppalaisia teoksia asianmukaisesti välttämällä riski osuuksien kaksinkertaisesta veloittamisesta mediapalvelun tarjoajilta. Tämä tarkoittaa sitä, että jos jäsenvaltio, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut, määrää tällaisen rahoitusosuuden, sen olisi otettava huomioon mahdolliset kohdejäsenvaltioiden määräämät rahoitusosuudet.
- (40) Jotta varmistettaisiin, etteivät eurooppalaisten teosten edistämistä koskevat velvoitteet heikennä markkinakehitystä, ja jotta uudet toimijat pääsisivät markkinoille, kyseisiä vaatimuksia ei saisi soveltaa palveluntarjoajiin, joiden läsnäolo markkinoilla ei ole merkittävä. Tämä koskee erityisesti palveluntarjoajia, joilla on pieni liikevaihto tai pieni yleisö. Pieni yleisö voidaan määritellä esimerkiksi katseluajan tai myynnin perusteella palvelun luonteesta riippuen, kun taas pienen liikevaihdon määrittelemisessä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden audiovisuaalialan markkinoiden kokoerot. Tällaisten vaatimusten asettaminen voi olla epäasianmukaista myös tapauksissa, joissa ne olisivat audiovisuaalisten mediapalvelujen luonteen tai teeman vuoksi käytännössä mahdottomia tai perusteettomia.
- (41) On tärkeää, että lähetystoiminnan harjoittajat saavat enemmän joustavuutta ja voivat päättää ajankohdista, joihin mainonta sijoitetaan, jotta voidaan maksimoida mainostajien kysyntä ja katsojien virta. Tähän liittyen on kuitenkin myös tarpeen säilyttää riittävän tasoinen kuluttajansuoja, koska tällainen joustavuus voisi altistaa katsojat liialliselle määrälle mainontaa parhaaseen katselu aikaan. Tiettyjä rajoituksia olisi näin ollen sovellettava klo 6.00:n ja 18.00:n sekä klo 18.00:n ja 24.00:n välisinä aikoina.
- (42) Neutraalit ruudut erottavat toimituksellisen sisällön television mainospaloista tai teleostosesityksistä, ja ne erottavat yksittäiset mainospalat ja teleostosesitykset toisistaan. Niiden ansiosta katsoja voi selvästi erottaa, milloin tietyntyyppinen audiovisuaalinen sisältö päättyy ja toisenlainen alkaa. On tarpeen selvittää, että neutraalit ruudut jätetään televisiomainonnalle asetetun määrällisen rajoituksen ulkopuolelle. Tämän tarkoituksena on varmistaa, että neutraaleihin ruutuihin käytetty aika ei vaikuta mainoksiin käytettävään aikaan ja että mainoksista saataviin tuloihin ei kohdistu negatiivisia vaikutuksia.
- (43) Televisiomainonnalle ja teleostoslähetyksille osoitettavaan enimmäislähetyksaikaan ei tulisi lukea mukaan lähetyksaika, joka on osoitettu lähetystoiminnan harjoittajan omia ohjelmia ja näistä ohjelmista suoraan johdettuja oheistuotteita koskeville ilmoituksille, virallisille tiedotuksille ja korvauksetta lähetettävälle hyväntekeväisyysvetoomuksille, lukuun ottamatta tällaisten vetoomusten lähettämisestä syntyviä kustannuksia. Monet lähetystoiminnan harjoittajat kuuluvat lisäksi laajempiin lähetystoiminnan harjoittajien ryhmiin ja niiden ilmoitukset liittyvät paitsi niiden omiin ohjelmiin ja niistä suoraan johdettuihin oheistuotteisiin myös muiden saman lähetystoiminnan harjoittajien ryhmän yhteisöjen ohjelmiin ja audiovisuaalisiin mediapalveluihin. Tällaisille ilmoituksille osoitettua lähetyksaika ei myöskään pitäisi lukea mukaan televisiomainonnalle ja teleostoslähetyksille osoitettavaan enimmäislähetyksaikaan.
- (44) Direktiivin 2010/13/EU soveltamisalaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat tarjoavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁾ mukaisia tietoyhteiskunnan palveluja. Näihin palveluntarjoajiin sovelletaan näin ollen mainitussa direktiivissä säädettyjä sisämarkkinasäännöksiä, jos ne ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon. Jotta voidaan taata direktiivissä 2010/13/EU alaikäisten ja yleisön suojelemiseksi säädettyjen toimenpiteiden tehokkuus ja mahdollisimman tasapuoliset toimintaedellytykset, on aiheellista varmistaa, että samoja sääntöjä sovelletaan muihin kuin jäsenvaltioon sijoittautuneisiin videonjakoalustan tarjoajiin siltä osin kuin kyseisillä tarjoajilla joko on jäsenvaltioon sijoittautunut emoyritys tai tytäryritys tai ne ovat osa ryhmää ja jokin toinen saman ryhmän yritys on sijoittautunut jäsenvaltioon. Direktiivissä 2010/13/EU olevien määritelmien olisi sen vuoksi oltava periaatelähtöisiä ja niillä olisi varmistettava, ettei yrityksen ole mahdollista jättäytyä kyseisen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle luomalla yritysryhmärakenne, jossa on useita kerrostumia unioniin tai sen ulkopuolelle sijoittautuneita yrityksiä. Komissiolle olisi ilmoitettava kunkin jäsenvaltion lainkäyttöalueeseen kuuluvista palveluntarjoajista direktiiveissä 2000/31/EY ja 2010/13/EU esitettyjen sijoittautumista koskevien sääntöjen nojalla.
- (45) Uusia haasteita liittyy erityisesti videonjakoalustoihin, joilla varsinkin alaikäiset käyttäjät käyttävät yhä enemmän audiovisuaalista sisältöä. Tähän liittyen videonjakoalustapalveluissa tarjottava haitallinen sisältö ja vihapuhe ovat yhä enenevässä määrin antaneet aiheutta huoleen. Jotta alaikäisiä ja yleisöä voidaan suojella tällaiselta sisällöltä, on tarpeen vahvistaa oikeasuhteiset säännöt näissä kysymyksissä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

- (46) Videonjakoalustapalvelujen kaupallista viestintää säännellään jo Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/29/EY ⁽¹⁾, jolla kielletään elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien väliset sopimattomat kaupalliset menettelyt, myös harhaanjohtavat ja aggressiiviset menettelyt tietoyhteiskunnan palveluissa.

Mitä tulee tupakkatuotteita ja vastaavia tuotteita koskevaan kaupalliseen viestintään videonjakoalustoilla, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/33/EY ⁽²⁾ säädetyillä nykyisillä kielloilla sekä sähkösavukkeita ja täyttösäiliöitä koskevaan kaupalliseen viestintään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/40/EU ⁽³⁾ nojalla sovellettavilla kielloilla varmistetaan, että kuluttajat ovat riittävän hyvin suojattuja tupakkatuotteilta ja vastaavilta tuotteilta. Käyttäjät hankkivat pääsyn audiovisuaaliseen sisältöön yhä useammin videonjakoalustapalvelujen kautta, joten kuluttajansuojan riittävä taso on tarpeen varmistaa yhdenmukaistamalla audiovisuaalista kaupallista viestintää koskevat säännöt kaikkien tarjoajien kesken siinä määrin kuin se on tarkoituksenmukaista. Sen vuoksi on tärkeää, että videonjakoalustojen audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on selvästi tunnistettavissa ja noudattaa tiettyjä laatua koskevia vähimmäisvaatimuksia.

- (47) Merkittävä osa videonjakoalustapalveluissa tarjotusta sisällöstä ei ole videonjakoalustan tarjoajan toimituksellisella vastuulla. Nämä palveluntarjoajat yleensä kuitenkin päättävät sisällön eli ohjelmien, käyttäjien tuottamien videoiden ja audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän organisoinnista, myös automaattisilla keinoilla tai algoritmeilla. Ne olisi sen vuoksi velvoitettava toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä alaikäisten suojelemiseksi sisällöltä, joka saattaa haitata heidän fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystään. Lisäksi ne olisi velvoitettava toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä yleisön suojelemiseksi sisällöltä, joka sisältää yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu johonkin ryhmään tai ryhmän jäseneseen Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 21 artiklassa tarkoitetuista syistä tai jonka levittäminen on rikollista unionin oikeuden nojalla.
- (48) Kun otetaan huomioon, minkä luonteisesti palveluntarjoajat ovat tekemisissä videonjakoalustapalveluissa tarjotun sisällön kanssa, alaikäisten ja yleisön suojelemiseksi toteutettavien asianmukaisten toimenpiteiden olisi kohdistuttava sisällön organisointiin eikä itse sisältöön. Direktiivissä 2010/13/EU esitettyjä vaatimuksia olisi sen vuoksi sovellettava rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY 12–14 artiklan soveltamista; näissä artikloissa säädetään vastuuvapautuksesta tiettyjen tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien siirtämien tai automaattisesti, tilapäisesti, lyhytaikaisesti tai muuten tallentamien laittomien tietojen osalta. Direktiivin 2000/31/EY 12–14 artiklan soveltamisalaan kuuluvia palveluita tarjottaessa kyseisiä vaatimuksia olisi myös sovellettava rajoittamatta mainitun direktiivin 15 artiklan soveltamista; tässä artiklassa kielletään asettamasta näille palveluntarjoajille yleisiä velvoitteita valvoa tällaisia tietoja ja pyrkiä aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita, lukuun ottamatta valvontavelvoitteita tietyissä tapauksissa ja etenkin rajoittamatta kansallisten viranomaisten kansallisen lainsäädännön mukaisesti antamia määräyksiä.
- (49) On aiheellista, että videonjakoalustan tarjoajat osallistuvat mahdollisimman pitkälti direktiivin 2010/13/EU nojalla toteutettavien asianmukaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon. Sen vuoksi olisi kannustettava yhteissääntelyyn. Lisäksi videonjakoalustan tarjoajilla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa tiukempia toimenpiteitä vapaaehtoiselta pohjalta unionin oikeuden mukaisesti ja sanan- ja tiedonvälityksen vapautta sekä median moniarvoisuutta kunnioittaen.
- (50) Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeus puolueettomaan tuomioistuimeen ovat perusoikeuksia, joista määrätään perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Direktiivin 2010/13/EY säännöksiä ei siksi pitäisi tulkita tavalla, joka estää osapuolia käyttämästä oikeuttaan saattaa asia tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- (51) Direktiivissä 2010/13/EU tarkoitetut asianmukaiset toimenpiteet alaikäisten suojelemiseksi haitalliselta sisällöltä ja yleisön suojelemiseksi sisällöltä, joka sisältää yllyttämistä väkivaltaan, vihaan tai terrorismiin, olisi huolellisesti tasapainotettava sovellettavien perusoikeuskirjassa vahvistettujen perusoikeuksien kanssa. Tämä koskee erityisesti ja tapauksen mukaan oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, henkilötietojen suojaa, sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta, elinkeinovapautta, syrjintäkieltoa ja lapsen oikeuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/33/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, tupakkatuotteiden mainontaa ja sponsorointia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EUVL L 152, 20.6.2003, s. 16).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 1).

- (52) Yhteyskomitean tarkoituksena on edistää direktiivin 2010/13/EU tosiasiallista täytäntöönpanoa, ja sitä olisi kuultava säännöllisesti direktiivin soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvista käytännön ongelmista. Yhteyskomitean tulisi käsitellä työssään paitsi nykyisiä audiovisuaalialan politiikkaan liittyviä kysymyksiä myös alalla tapahtuvaa merkityksellistä kehitystä. Se muodostuu jäsenvaltioiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten edustajista. Edustajia nimittäessään jäsenvaltioita kehoitetaan edistämään sukupuolten tasapuolista edustusta yhteyskomitean kokouksissa.
- (53) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet ovat oikeudellisesti erillisiä hallituksesta. Tämä ei saisi kuitenkaan estää jäsenvaltioita suorittamasta valvontaa kansallisen valtiosääntöoikeutensa mukaisesti. Kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten olisi katsottava saavuttaneen riittävän riippumattomuuden, jos ne, mukaan lukien ne sääntelyviranomaiset tai -elimet, jotka on perustettu julkiseksi viranomaisiksi tai elimiksi, ovat toiminnallisesti ja tosiasiallisesti riippumattomia asianomaisista hallituksista ja muista julkisista tai yksityisistä elimistä. Tämän katsotaan olevan olennaisen tärkeää kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen tekemien päätösten puolueettomuuden varmistamiseksi. Riippumattomuuden vaatimus ei saisi rajoittaa jäsenvaltioiden mahdollisuutta perustaa sääntelyviranomaisia, joilla on valvottavanaan eri aloja, kuten audiovisuaaliala ja televiestintäala. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä olisi oltava tehtäviensä hoitamiseksi tarpeelliset valvontavaltuudet ja voimavarat henkilöstön, asiantuntemuksen ja rahoituksen osalta. Direktiivin 2010/13/EU nojalla perustettujen kansallisten sääntelyviranomaisten tai elinten toiminnassa olisi varmistettava median moniarvoisuuden, kulttuurisen monimuotoisuuden, kuluttajansuojan, sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja tasapuolisen kilpailun edistämisen tavoitteiden noudattaminen.
- (54) Koska audiovisuaalisten mediapalvelujen yhtenä tarkoituksena on palvella yksilöiden etuja ja muokata julkista mielipidettä, niiden on olennaisen tärkeää voida antaa yksilöille ja yhteiskunnalle mahdollisimman täydellisiä tietoja mahdollisimman monipuolisesti. Tähän päästään vain, jos toimituksellisiin päätöksiin ei kohdistu mitään valtion toimia tai kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten vaikutusta, joissa ei ole kyse pelkästä lainsäädännön täytäntöönpanosta ja joiden tarkoituksena ei ole turvata laissa suojattua oikeutta, jota on suojattava riippumatta jostakin erityisestä mielipiteestä.
- (55) Kansallisella tasolla olisi oltava käytössä tehokkaat muutoksenhakujärjestelmät. Asianomaisen muutoksenhakuelimen olisi oltava asian osapuolista riippumaton. Tämä elin voi olla tuomioistuin. Muutoksenhakumenettely ei saisi vaikuttaa kansallisten tuomioistuinjärjestelmien toimivallan jakoon.
- (56) Komissio on perustanut ERGAN 3 päivänä helmikuuta 2014 annetulla komission päätöksellä⁽¹⁾ unionin audiovisuaalialan sääntelykehysten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. ERGAN tehtävänä on antaa komissiolle teknistä asiantuntemusta sen työssä direktiivin 2010/13/EU johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa ja helpottaa yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten kesken sekä kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten ja komission välillä.
- (57) ERGA on myötävaikuttanut johdonmukaisiin sääntelykäytänteisiin ja toiminut korkean tason neuvonantajana komissiolle täytäntöönpanokysymyksissä. Tämän vuoksi sen rooli olisi tunnustettava ja vahvistettava virallisesti direktiivissä 2010/13/EU. ERGA olisi näin ollen perustettava kyseisen direktiivin nojalla.
- (58) Komission olisi voitava kuulla ERGAa kaikissa audiovisuaalisiin mediapalveluihin ja videonjakoalustoihin liittyvissä kysymyksissä. ERGAN olisi avustettava komissiota tarjoamalla teknistä asiantuntemusta ja neuvontaa ja helpottamalla parhaiden käytäntöjen vaihtamista, myös itse- ja yhteissääntelyyn perustuvista käytännösäännöistä. Komission olisi erityisesti kuultava ERGAa direktiivin 2010/13/EU soveltamisesta sen johdonmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi. Komission pyynnöstä ERGAN olisi annettava lausuntoja, jotka eivät ole sitovia, lainkäyttövallasta sekä toimenpiteistä, joilla poiketaan vastaanottamisen vapaudesta, ja toimenpiteistä, joilla puututaan lainkäyttövallan kiertämiseen. Lisäksi ERGAN olisi voitava antaa teknistä neuvontaa audiovisuaalisten mediapalvelujen järjestelmään liittyvissä sääntelyasioissa, mukaan lukien kysymyksissä, jotka koskevat vihapuhetta ja alaikäisten suojelua sekä audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän sisältöä, kun kyse on paljon rasvaa, suolaa tai natriumia sekä sokereita sisältävistä elintarvikkeista.
- (59) Medialukutaidolla tarkoitetaan kansalaisen taitoja, tietämystä ja ymmärrystä, joiden avulla hän voi käyttää medioita tehokkaasti ja turvallisesti. Kansalaiset tarvitsevat hyvää medialukutaitoa, jotta he voivat seurata tietoja ja käyttää, arvioida kriittisesti ja luoda mediasisältöä vastuullisesti ja turvallisesti. Medialukutaitoa ei pitäisi rajoittaa työkaluista ja teknologiasta oppimiseen, vaan sen tavoitteena olisi oltava antaa kansalaisille kriittisen ajattelun taito, jota tarvitaan harkinnan käyttämiseen, monimutkaisten tosiasioiden analysoimiseen ja mielipiteiden ja

⁽¹⁾ Komission päätös C(2014) 462, annettu 3 päivänä helmikuuta 2014, audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän perustamisesta.

tosiasioiden välisen eron tunnistamiseen. Sen vuoksi on tarpeen, että mediapalvelun tarjoajat ja videonjakoalustan tarjoajat edistävät yhteistyössä kaikkien asianomaisten sidosryhmien kanssa medialukutaidon kehittämistä yhteiskunnan kaikilla tasoilla kaikenikäisiä ihmisiä ja kaikkea mediaa varten ja että edistymistä seurataan näiltä osin tiiviisti.

- (60) Direktiivi 2010/13/EU ei vaikuta jäsenvaltioiden velvollisuuteen kunnioittaa ja suojella ihmisarvoa. Siinä noudatetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Erityisesti direktiivillä 2010/13/EU pyritään varmistamaan sananvapautta, elinkeinovapautta ja laillisuusvalvontaa koskevien oikeuksien täysimääräinen noudattaminen ja edistämään perusoikeuskirjassa turvattujen lapsen oikeuksien soveltamista.
- (61) Jäsenvaltioiden direktiivin 2010/13/EU nojalla toteuttamissa toimenpiteissä on kunnioitettava sanan- ja tiedonvälityksen vapautta ja median moniarvoisuutta sekä kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä tehdyn Unescon yleissopimuksen mukaisesti.
- (62) Oikeudella seurata poliittisia uutisohjelmia on ratkaiseva merkitys turvattaessa perusvapaus vastaanottaa tietoja ja varmistettaessa, että katselijoiden edut suojataan unionissa täysimääräisesti ja asianmukaisesti. Koska audiovisuaalisilla mediapalveluilla on jatkuvasti yhä suurempi merkitys yhteiskunnille ja demokratialle, poliittisten uutislähetysten olisi oltava mahdollisimman laajalti saatavilla rajojen yli unionissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta tekijänoikeussääntöjen soveltamista.
- (63) Direktiivi 2010/13/EU ei koske kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä etenäkään siltä osin kuin kyse on tuomioistuinten toimivallasta ja sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista.
- (64) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (65) Sen vuoksi direktiiviä 2010/13/EU olisi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2010/13/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) ’audiovisuaalisella mediapalvelulla’

i) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklassa määriteltyä palvelua, kun palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan pääasiallisena tarkoituksena on tarjota yleisölle ohjelmia mediapalvelun tarjoajan toimituksellisella vastuulla tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen avulla; tällaiset audiovisuaaliset mediapalvelut ovat joko tämän kohdan e alakohdassa määriteltyjä televisiolähetysiksi tai tämän kohdan g alakohdassa määriteltyjä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja;

ii) audiovisuaalista kaupallista viestintää;”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”aa) ’videonjakoalustapalvelulla’ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklassa määriteltyä palvelua, kun palvelun tai siitä erotettavissa olevan osan tai sen olennaisen toiminnon pääasiallisena tarkoituksena on tarjota yleisölle ohjelmia, käyttäjien tuottamia videoita tai molempia, joista videonjakoalustan tarjoaja ei ole toimituksellisessa vastuussa, tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen avulla, ja joiden organisoinnin videonjakoalustan tarjoaja määrittää, myös automaattisilla keinoilla tai algoritmeilla, erityisesti sisällön esittämisen, asiasanoituksen (tagging) ja järjestämisen (sequencing) avulla.”;

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

c) korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) 'ohjelmalla' ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa pituudestaan riippumatta yhden yksittäisen osan mediapalvelun tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa, mukaan lukien pitkät elokuvat, videoleikkeet, urheilutapahtumat, tilannekomediat, dokumenttiohjelmat, lastenohjelmat ja draamaohjelmat;";

d) lisätään alakohdat seuraavasti:

"ba) 'käyttäjien tuottamalla videolla' ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa pituudestaan riippumatta yhden yksittäisen videon, jonka käyttäjä luo ja jonka tämä tai joku muu käyttäjä lataa videonjakoalustalle;

bb) 'toimituksellisella päätöksellä' päätöstä, joka tehdään säännöllisesti toimituksellisen vastuun noudattamiseksi ja joka liittyy audiovisuaalisen mediapalvelun päivittäiseen toimintaan;";

e) lisätään alakohta seuraavasti:

"da) 'videonjakoalustan tarjoajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa videonjakoalustapalvelua;";

f) korvataan h alakohta seuraavasti:

"h) 'audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä' äänen kanssa tai ilman ääntä lähetettävää kuvaa, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen myyntiä taikka kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön julkista kuvaa; tällaista kuvaa lähetetään ohjelman tai käyttäjien tuottaman videon yhteydessä tai se sisällytetään niihin maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiin. Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä sisältää muun muassa televisiomainonnan, sponsoroinnin, teostoslähetykset ja tuotesijoittelun;";

g) korvataan k alakohta seuraavasti:

"k) 'sponsoroinnilla' kaikkea osallistumista audiovisuaalisten mediapalvelujen, videonjakoalustapalvelujen, käyttäjien tuottamien videoiden tai ohjelmien rahoitukseen, jos rahoittaja on sellainen julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö, joka ei harjoita audiovisuaalisten mediapalvelujen tai videonjakoalustapalvelujen tarjoamista eikä audiovisuaalisten teosten tuottamista, ja jos tarkoituksena on edistää yrityksen tai henkilön nimeä, tavaramerkkiä, julkista kuvaa, toimintaa tai sen tuotteiden myyntiä;";

h) korvataan m alakohta seuraavasti:

"m) 'tuotesijoittelulla' kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa ohjelmaan tai käyttäjien tuottamaan videoon sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan;";

2) Korvataan II luvun otsikko seuraavasti:

"YLEISET SÄÄNNÖKSET AUDIOVISUAALISILLE MEDIAPALVELUILLE".

3) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) jos mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään toisessa jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee. Jos kummassakin jäsenvaltiossa työskentelee merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa sen päätoimipaikka on. Jos merkittävä osa ohjelmaan liittyvän audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä ei työskentele kummassakaan jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa se aloitti toimintansa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen;";

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

"5 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat ilmoittavat toimivaltaisille kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille muutoksista, jotka voivat vaikuttaa lainkäyttövallan määrittämiseen 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

5 b. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo lainkäyttövaltaansa kuuluvista mediapalvelun tarjoajista ja ilmoitettava, mihin 2–5 kohdassa esitetyistä perusteista niiden lainkäyttövalta perustuu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämä luettelo sekä sen mahdolliset päivitykset.

Komissio varmistaa, että luettelot ovat saatavilla keskitetyssä tietokannassa. Jos luetteloiden välillä on epäjohtonmukaisuuksia, komissio ottaa yhteyttä asianomaisiin jäsenvaltioihin ratkaisuun pääsemiseksi. Komissio varmistaa, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on pääsy kyseiseen tietokantaan. Komissio asettaa tietokannan tiedot julkisesti saataville.

5 c. Jos asianomaiset jäsenvaltiot eivät 3 tai 4 artiklaa soveltaessaan pääse yhteisymmärrykseen siitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ilman aiheetonta viivytystä. Komissio voi pyytää audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmää (ERGA) antamaan 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti lausuntonsa asiasta 15 työpäivän kuluessa komission pyynnön esittämisestä. Komissio pitää 29 artiklalla perustetun yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

Kun komissio tekee 3 artiklan 2 tai 3 kohdan tai 4 artiklan 5 kohdan nojalla päätöksen, se päättää myös, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu.”

4) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleen lähettämistä alueellaan perustein, jotka liittyvät tällä direktiivillä yhteensovittaviin aloihin.

2. Jäsenvaltio voi tilapäisesti poiketa tämän artiklan 1 kohdasta, jos audiovisuaalinen mediapalvelu, jonka toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa, ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti rikkoo 6 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tai 6 a artiklan 1 kohtaa taikka vaarantaa tai vakavalla ja törkeällä tavalla saattaa vaarantaa kansanterveyden.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta koskevat seuraavat edellytykset:

- a) mediapalvelun tarjoaja on 12 viime kuukauden aikana syyllistynyt jo ainakin kahdesti yhteen tai useampaan ensimmäisessä alakohdassa kuvailtuun toimintaan;
- b) asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti mediapalvelun tarjoajalle, sille jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan tämä palveluntarjoaja kuuluu, ja komissiolle väitetyistä säännösten rikkomisista sekä oikeasuhteisista toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa tällaisen säännösten rikkomisen toistuessa;
- c) asianomainen jäsenvaltio on noudattanut mediapalvelun tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti antanut sille mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä väitetyistä säännösten rikkomisista; ja
- d) jäsenvaltion, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, ja komission kanssa käydyt neuvottelut eivät ole johtaneet sovintoratkaisuun kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut b alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen.

Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut ilmoituksen asianomaisen jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, ja pyydettyään ERGAa antamaan lausunnon 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti komissio tekee päätöksen siitä, ovatko kyseiset toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla. Jos komissio päättää, että mainitut toimenpiteet eivät ole unionin oikeuden mukaisia, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen viipymättä.

3. Jäsenvaltio voi tilapäisesti poiketa tämän artiklan 1 kohdasta, jos audiovisuaalinen mediapalvelu, jonka toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa, ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti rikkoo 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaa taikka vaarantaa tai vakavalla ja törkeällä tavalla saattaa vaarantaa yleisen turvallisuuden, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta koskevat seuraavat edellytykset:

- a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimintaa on ilmennyt ainakin kerran 12 viime kuukauden aikana;

ja

- b) asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti mediapalvelun tarjoajalle, sille jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan tämä palveluntarjoaja kuuluu, ja komissiolle väitetystä säännösten rikkomisesta sekä oikeasuhteisista toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa tällaisen säännösten rikkomisen toistuessa.

Asianomaisen jäsenvaltion on noudatettava asianomaisen mediapalvelujen tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti annettava sille mahdollisuus ilmaista näkemyksensä väitetyistä säännösten rikkomisista.

Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on vastaanottanut ilmoituksen asianomaisen jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, ja pyydettyään ERGAa antamaan lausunnon 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti komissio tekee päätöksen siitä, ovatko kyseiset toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla. Jos komissio päättää, että mainitut toimenpiteet eivät ole unionin oikeuden mukaisia, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen viipymättä.

4. Edellä olevat 2 ja 3 kohta eivät rajoita minkään kyseessä olevista säännösten rikkomisista aiheutuvan menettelyn, oikeussuojakeinon tai seuraamuksen soveltamista jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan asianomainen mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

5. Jäsenvaltiot voivat kiireellisissä tapauksissa ja viimeistään yhden kuukauden kuluessa väitetystä säännösten rikkomisesta poiketa 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetyistä edellytyksistä. Tällöin toteutetuista toimenpiteistä on ilmoitettava mahdollisimman pian komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, ja mainittava samalla syyt, joiden perusteella jäsenvaltio katsoo, että kyseessä on kiireellinen tapaus. Komissio tutkii mahdollisimman pian, ovatko ilmoitetut toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Jos komissio päätyy siihen lopputulokseen, että toimenpiteet ovat ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota lopettamaan niiden toteuttamisen viipymättä.

6. Jos komissiolta puuttuu tietoja, jotka ovat tarpeen päätöksen tekemiseksi 2 tai 3 kohdan nojalla, se pyytää kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta asianomaiselta jäsenvaltiolta kaikki kyseisen päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot. Määräajan, jossa komissio tekee päätöksensä, kulumisen keskeytyä, kunnes jäsenvaltio on toimittanut nämä tarvittavat tiedot. Määräaika voi joka tapauksessa keskeytyä enintään yhden kuukauden ajaksi.

7. Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat säännöllisesti kokemuksia ja parhaita käytäntöjä tässä artiklassa esitetystä menettelystä yhteyskomitean ja ERGAN puitteissa.”

5) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla sillä edellytyksellä, että nämä säännöt ovat unionin oikeuden mukaisia.

2. Jos jäsenvaltio

- a) on käyttänyt 1 kohdan mukaista vapauttaan hyväksyä yksityiskohtaisempia tai tiukempia yleistä etua koskevia sääntöjä ja
- b) katsoo, että toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja tarjoaa audiovisuaalista mediapalvelua, joka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu sen alueelle,

se voi pyytää jäsenvaltiota, jolle lainkäyttövalta kuuluu, tarkastelemaan tämän kohdan yhteydessä havaittuja ongelmia. Molempien jäsenvaltioiden on tehtävä vilpittömästi ja nopeaa yhteistyötä löytääkseen molempia tyydyttävän ratkaisun.

Saatuaan perustellun pyynnön ensimmäisen alakohdan mukaisesti sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on kehoitettava mediapalvelun tarjoajaa noudattamaan kyseisiä yleistä etua koskevia sääntöjä. Sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on ilmoitettava pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle säännöllisesti toimenpiteistä, joita on toteutettu havaittuihin ongelmiin puuttumiseksi. Sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on tiedotettava pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ja komissiolle saaduista tuloksista kahden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja, jos ratkaisua ei ole voitu löytää, selvitettävä tähän johtaneet syyt.

Kumpikin jäsenvaltio voi milloin tahansa pyytää yhteyskomiteaa tutkimaan asian.

3. Asianomainen jäsenvaltio voi toteuttaa mediapalvelun tarjoajaan kohdistettavia asianmukaisia toimenpiteitä, jos

- a) se katsoo, että 2 kohdan soveltamisessa saavutetut tulokset eivät ole tyydyttäviä; ja

- b) se on esittänyt näyttöä, joka osoittaa, että kyseinen mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiertääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat tällä direktiivillä yhteensovitetuista aloista ja joita siihen sovellettaisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut asianomaiseen jäsenvaltioon; tällaisella näytöllä on voitava kohtuudella osoittaa sääntöjen kiertäminen tarvitsematta osoittaa mediapalvelun tarjoajan aikomusta kiertää kyseisiä tiukempia sääntöjä.

Tällaisten toimenpiteiden on oltava objektiivisesti katsoen välttämättömiä, niitä on sovellettava ketään syrjimättä ja niiden on oltava suhteutettuja niille asetettuihin tavoitteisiin nähden.

4. Jäsenvaltio voi toteuttaa 3 kohdan nojalla toimenpiteitä ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) se on ilmoittanut komissiolle ja sille jäsenvaltiolle, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut, aikeestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä esittäen syyt, joihin se perustaa arvionsa;
- b) se on noudattanut asianomaisten mediapalvelujen tarjoajan puolustautumisoikeutta ja erityisesti antanut kyseiselle mediapalvelujen tarjoajalle mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä väitetystä sääntöjen kiertämisestä ja toimenpiteistä, jotka ilmoituksen tehnyt jäsenvaltio aikoo toteuttaa; ja
- c) komissio on päättänyt pyydettyään ERGAa antamaan 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti lausuntonsa, että toimenpiteet ovat unionin oikeuden mukaisia ja erityisesti että toimenpiteet tämän artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttavan jäsenvaltion tekemä arviointi on asianmukaisesti perusteltu; komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

5. Kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen vastaanottamisesta komissio päättää, ovatko kyseiset toimenpiteet unionin oikeuden mukaisia. Jos komissio päättää, että mainitut toimenpiteet eivät ole unionin oikeuden mukaisia, se vaatii kyseistä jäsenvaltiota pidättymään suunniteltujen toimenpiteiden toteuttamisesta.

Jos komissiolta puuttuu tietoja, jotka ovat tarpeen päätöksen tekemiseksi ensimmäisen alakohdan nojalla, se pyytää kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta asianomaiselta jäsenvaltiolta kaikki kyseisen päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot. Määräajan, jossa komissio tekee päätöksensä, kulumisen keskeytyä, kunnes jäsenvaltio on toimittanut nämä tarvittavat tiedot. Määräaika voi joka tapauksessa keskeytyä enintään yhden kuukauden ajaksi.

6. Jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin ja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat tosiasiallisesti noudattavat tätä direktiiviä.

7. Direktiiviä 2000/31/EY sovelletaan, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Jos direktiivi 2000/31/EY on ristiriidassa tämän direktiivin kanssa, sovelletaan ensisijaisesti tätä direktiiviä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.”

- 6) Lisätään artikla seuraavasti:

”4 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannustettava oikeusjärjestelmiensä sallimissa rajoissa käyttämään yhteissäätelyä ja edistämään itsesäätelyä kansallisella tasolla hyväksyttävien käytännesääntöjen avulla niillä aloilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Kyseisten käytännesääntöjen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) niiden on oltava asianomaisten jäsenvaltioiden keskeisten sidosryhmien laajasti hyväksymiä;
- b) niissä on selkeästi ja yksiselitteisesti esitettävä niiden tavoitteet;
- c) niiden on mahdollistettava säännöllinen, avoin ja riippumaton tavoitteiden saavuttamista koskeva seuranta ja arviointi; ja
- d) niiden on mahdollistettava tehokas sääntöjen täytäntöönpano, mukaan lukien tehokkaat ja oikeasuhteiset seuraamukset.

2. Jäsenvaltiot ja komissio voivat edistää itsesäätelyä sellaisten unionin käytännesääntöjen avulla, joita mediapalvelun tarjoajat, videonjakoalustapalvelun tarjoajat tai niitä edustavat järjestöt laativat tarvittaessa yhteistyössä muiden sektorien, kuten teollisuuden ja kaupan toimialajärjestöjen sekä ammattiala- ja kuluttajajärjestöjen taikka -organisaatioiden, kanssa. Näiden käytännesääntöjen on oltava sellaisia, että unionin tason keskeiset sidosryhmät laajalti hyväksyvät ne, ja niiden on oltava 1 kohdan b–d alakohdan mukaiset. Unionin käytännesäännöt eivät vaikuta kansallisten käytännesääntöjen soveltamiseen.

Komissio helpottaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa unionin käytännesääntöjen laatimista tapauksen mukaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti.

Unionin käytäntösääntöjen allekirjoittajien on toimitettava näiden käytäntösääntöjen luonnokset ja niihin tehdyt muutokset komissiolle. Komissio kuulee yhteyskomiteaa näistä luonnoksista ja niihin tehdyistä muutoksista.

Komissio julkistaa unionin käytäntösäännöt ja voi tiedottaa niistä asianmukaisella tavalla.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä noudattaen tätä direktiiviä ja unionin oikeutta, myös silloin, kun niiden kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet katsovat, että jokin käytäntösääntö tai sen osa ei ole osoittautunut riittävän tehokkaaksi. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista säännöistä komissiolle ilman aiheetonta viivytystä.”

7) Korvataan III luvun otsikko seuraavasti:

”AUDIOVISUAALISIIN MEDIAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET”.

8) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lainkäyttövaltaan kuuluva mediapalvelun tarjoaja asettaa helposti, suoraan ja pysyvästi palvelun vastaanottajien saataville vähintään seuraavat tiedot:

- a) sen nimi;
- b) käytösosoite, johon se on sijoittautunut;
- c) yksityiskohtaiset tiedot, mukaan lukien sähköpostiosoite tai verkko-osoite, jotka mahdollistavat nopean, suoran ja tuloksellisen yhteydenoton siihen;
- d) jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan se kuuluu, sekä toimivaltaiset sääntelyviranomaiset tai -elimet taikka valvontaelimet.

2. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä lainsäädäntötoimia, joissa säädetään, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat asettavat saataville 1 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi tiedot omistusrakenteestaan, mukaan lukien todelliset omistajat ja edunsaajat. Tällaisissa toimenpiteissä on kunnioitettava asianomaisten perusoikeuksia, kuten todellisten omistajien ja edunsaajien yksityis- ja perhe-elämää. Tällaisten toimenpiteiden on oltava tarpeellisia ja oikeasuhteisia ja niillä on pyrittävä saavuttamaan yleisen edun mukainen tavoite.”

9) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

1. Rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuutta kunnioittaa ja suojella ihmisarvoa jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut eivät sisällä

- a) yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu johonkin ihmisryhmään tai ryhmän jäseneseen perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetuista syistä;
- b) direktiivin (EU) 2017/541 5 artiklassa tarkoitettua julkista yllytystä terrorismirikokseen.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi toteutettavien toimenpiteiden on oltava tarpeellisia ja oikeasuhteisia, ja niissä on kunnioitettava perusoikeuskirjassa määrättyjä oikeuksia ja otettava huomioon sen periaatteet.”

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut, jotka voivat haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, saatetaan tarjolle ainoastaan tavalla, jolla varmistetaan, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe niitä. Tällaisiin toimenpiteisiin voivat sisältyä lähetyksajan valinta, iäntarkistuskeinot tai muut tekniset toimenpiteet. Niiden on oltava oikeassa suhteessa ohjelman mahdolliseen haittaan.

Haitallisimpaan sisältöön, kuten perusteettomaan väkivaltaan ja pornografiaan, on sovellettava tiukimpia toimenpiteitä.

2. Mediapalvelun tarjoajien 1 kohdan nojalla keräämiä tai muuten tuottamia alaikäisten henkilötietoja ei saa käsitellä kaupallisiin tarkoituksiin, kuten suoramarkkinointia, profilointia tai käytöksen perusteella kohdennettua mainontaa varten.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat antavat katsojille riittävät tiedot sisällöstä, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä. Tätä varten mediapalvelun tarjoajien on käytettävä järjestelmää, jossa kuvataan audiovisuaalisen mediapalvelun sisällön mahdollisesti haitallista luonnetta.

Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään 4 a artiklan 1 kohdassa säädettyä yhteissääntelyä tämän kohdan täytäntöönpanoa varten.

4. Komissio kannustaa mediapalvelun tarjoajia vaihtamaan parhaita käytäntöjä yhteissääntelyyn liittyvistä käytännestännöistä. Jäsenvaltiot ja komissio voivat tämän artiklan soveltamiseksi edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin käytännestännöjen avulla.”

11) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava ilman aiheutonta viivytystä, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamia palveluja saatetaan jatkuvasti ja asteittain esteettömämmiksi vammaisille henkilöille toteuttamalla oikeasuhteisia toimenpiteitä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat raportoivat säännöllisesti kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisesta. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomus 1 kohdan täytäntöönpanosta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mediapalvelun tarjoajat laativat esteettömyyttä koskevia toimintasuunnitelmia siitä, kuinka niiden palveluja saatetaan jatkuvasti ja asteittain esteettömämmiksi vammaisille henkilöille. Toimintasuunnitelmista on ilmoitettava kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille.

4. Kunkin jäsenvaltion on osoitettava keskitetty, myös vammaisille henkilöille esteetön ja julkisesti saatavilla oleva sähköinen yhteyspiste tässä artiklassa tarkoitettuja esteettömyyskysymyksiä koskevien tietojen esittämistä ja valitusten vastaanottamista varten.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hätätilanteita koskevat tiedot, mukaan lukien julkiset tiedonannot ja ilmoitukset luonnonkatastrofeista, jotka saatetaan yleisön saataville audiovisuaalisten mediapalvelujen kautta, annetaan esteettömästi vammaisten henkilöiden saataville.”

12) Lisätään artiklat seuraavasti:

”7 a artikla

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä yleisen edun mukaisten audiovisuaalisten mediapalvelujen asianmukaisen korostamisen varmistamiseksi.

7 b artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia ja oikeasuhteisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että mediapalvelun tarjoajien tarjoamia audiovisuaalisia mediapalveluja ei liitetä ohjelman päälle kaupallisiin tarkoituksiin tai muunnella ilman kyseisten tarjoajien nimenomaista suostumusta.

Tätä artiklaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on täsmennettävä etenkin käyttäjien oikeutettujen etujen turvaamiseen liittyvän sääntelyn yksityiskohdat, myös poikkeukset, ottaen samalla huomioon audiovisuaaliset mediapalvelut alun perin tarjonneiden mediapalvelun tarjoajien oikeutetut edut.”

13) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoama audiovisuaalinen kaupallinen viestintä täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on oltava helposti tunnistettavissa sellaiseksi; pilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;
- b) audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavia tekniikoita;

- c) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa:
- i) loukata ihmisarvoa;
 - ii) sisältää tai edistää minkäänlaista sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, kansalaisuuteen, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää;
 - iii) kannustaa terveyttä tai turvallisuutta vahingoittavaan toimintaan;
 - iv) kannustaa ympäristönsuojelun kannalta törkeästi haitalliseen toimintaan;
- d) kaikenlainen savukkeita ja muita tupakkatuotteita sekä sähkösavukkeita ja täyttösäiliöitä koskeva audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;
- e) alkoholijuomia koskevaa audiovisuaalista kaupallista viestintää ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä se saa kannustaa tällaisten juomien kohtuuttomaan käyttöön;
- f) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, joka koskee sellaisia lääkkeitä ja lääketieteellisiä hoitoja, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on kielletty;
- g) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa aiheuttaa fyysistä, henkistä tai moraalista haittaa alaikäisille; sen vuoksi siinä ei saa suoraan kehottaa alaikäisiä ostamaan tai vuokraamaan tuotetta tai palvelua käyttämällä hyväksi heidän kokemattomuuttaan tai hyväuskoisuuttaan, rohkaista suoraan heitä suostuttelemaan vanhempiaan tai muita henkilöitä ostamaan mainostettuja tavaroita tai palveluja, käyttää hyväksi erityistä luottamusta, jota alaikäiset tuntevat vanhempiaan, opettajiaan tai muita henkilöitä kohtaan, eikä näyttaa perusteettomasti alaikäisiä vaarallisissa tilanteissa.

2. Alkoholijuomia koskevan audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa oltava 22 artiklassa esitettyjen kriteerien mukaista lukuun ottamatta sponsoroimista ja tuotesijoittelua.

3. Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään yhteissäätelyä ja edistämään itsesäätelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädetyillä käytännösäännöillä, jotka koskevat epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää alkoholijuomista. Näillä käytännösäännöillä on pyrittävä vähentämään tuloksekkaasti alaikäisten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee alkoholijuomia.

4. Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään yhteissäätelyä ja edistämään itsesäätelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädetyillä käytännösäännöillä, jotka koskevat lastenohjelmiin liitettyä tai niihin sisältyvää epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää elintarvikkeista ja juomista, jotka sisältävät ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita ja ainesosia, erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa tai natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen.

Näillä käytännösäännöillä on pyrittävä vähentämään tosiasiallisesti lasten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee tällaisia elintarvikkeita ja juomia. Niillä on myös pyrittävä siihen, että audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei painoteta tällaisten elintarvikkeiden ja juomien ravitsemuksellisten näkökohtien myönteisyyttä.

5. Jäsenvaltiot ja komissio voivat tämän artiklan soveltamiseksi edistää itsesäätelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin käytännösääntöjen avulla.”

14) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yritykset, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden sekä sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden valmistus tai myynti, eivät saa sponsoroida audiovisuaalisia mediapalveluja tai ohjelmia.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Uutis- ja ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja. Jäsenvaltiot voivat kieltää lastenohjelmien sponsoroinnin. Jäsenvaltiot voivat niin halutessaan päättää kieltää sponsorin tunnuksen esittämisen lastenohjelmien, dokumenttiohjelmien ja uskonnollisten ohjelmien aikana.”

15) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan 19 päivän joulukuuta 2009 jälkeen tuotettuihin ohjelmiin.

2. Tuotesijoittelu on sallittu kaikissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa lukuun ottamatta uutis- ja ajankohtaisohjelmia, kuluttaja-asiaohjelmia, uskonnollisia ohjelmia ja lastenohjelmia.

3. Tuotesijoittelua sisältävien ohjelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:
- a) niiden sisältöön ja organisointiin ohjelma-aikataulussa (televisiolähetysten osalta) tai ohjelmaluettelossa (tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta) ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;
 - b) niissä ei saa suoraan kannustaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, varsinkaan tekemällä myynninedistämiseen tähtäviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;
 - c) niissä ei saa aiheettomasti korostaa kyseistä tuotetta;
 - d) tuotesijoittelua sisältävistä ohjelmista on ilmoitettava selvästi katsojille yksilöimällä ne asianmukaisesti sellaisiksi ohjelman alussa ja lopussa sekä, katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi, ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen.

Jäsenvaltiot voivat luopua d alakohdassa esitetystä vaatimuksista lukuun ottamatta ohjelmia, jotka mediapalvelun tarjoaja tai kyseisen mediapalvelun tarjoajan sidosyhtyminen on tuottanut tai tilannut.

4. Ohjelmat eivät saa missään tapauksessa sisältää

- a) savukkeiden ja muiden tupakkatuotteiden sekä sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden tuotesijoittelua tai sellaisten yritysten tuotteiden tuotesijoittelua, joiden pääasiallisena toimintana on näiden tuotteiden valmistus tai myynti;
- b) sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen tuotesijoittelua, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu.”

16) Poistetaan IV luvun otsikko.

17) Kumotaan 12 artikla.

18) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajat varaavat eurooppalaisille teoksille vähintään 30 prosentin osuuden ohjelmaluetteloissaan ja varmistavat näiden teosten korostamisen.

2. Jos jäsenvaltiot velvoittavat lainkäyttövaltaansa kuuluvat mediapalvelun tarjoajat osallistumaan eurooppalaisten teosten tuotannon rahoitukseen, myös sisältöön tehtävien suorien sijoitusten ja kansallisiin rahastoihin suoritettavien osuuksien avulla, ne voivat myös edellyttää tällaisia rahoitusosuuksia mediapalvelun tarjoajilta, joiden kohdeyleisöt sijaitsevat niiden alueella mutta jotka ovat sijoittautuneet muihin jäsenvaltioihin. Rahoitusosuuksien on oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa rahoitusosuuden on perustuttava ainoastaan kohdejäsenvaltioissa saatuihin tuloihin. Jos jäsenvaltio, johon palveluntarjoaja on sijoittautunut, määrää suoritettavaksi tällaisen rahoitusosuuden, sen on otettava huomioon mahdolliset kohdejäsenvaltioiden määräämät rahoitusosuudet. Rahoitusosuuksissa on noudatettava unionin oikeutta ja erityisesti valtiontukisääntöjä.

4. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2021 sekä sen jälkeen kahden vuoden välein komissiolle kertomus 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta.

5. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja riippumattoman tutkimuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevan kertomuksen, jossa se ottaa huomioon markkinoiden ja teknologian kehityksen sekä kulttuurisen monimuotoisuuden tavoitteen.

6. Edellä olevan 1 kohdan nojalla asetettua velvoitetta ja 2 kohdassa säädettyä vaatimusta mediapalvelun tarjoajien kohdeyleisöstä muissa jäsenvaltioissa ei sovelleta mediapalvelun tarjoajiin, joilla on pieni liikevaihto tai pieni yleisö. Jäsenvaltiot voivat myös luopua kyseisistä velvoitteista tai vaatimuksista, jos ne audiovisuaalisten mediapalvelujen luonteen tai teeman vuoksi olisivat käytännössä mahdottomia tai perusteettomia.

7. Komissio antaa ohjeita 1 kohdassa tarkoitettujen eurooppalaisten teosten osuuden laskemista ja 6 kohdassa tarkoitettua pienen yleisön ja pienen liikevaihdon määrittelyä varten yhteyskomiteaa kuultuaan.”

19) Korvataan 19 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yksittäiset television mainospalat ja teleostosesitykset ovat sallittuja urheilutapahtumissa. Yksittäiset television mainospalat ja teleostosesitykset ovat muutoin kuin urheilutapahtumien lähetysten yhteydessä sallittuja ainoastaan poikkeuksellisesti.”

20) Korvataan 20 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Televisiota varten tehtyjen elokuvien, lukuun ottamatta sarjoja, sarjafilmejä ja dokumenttiohjelmia, elokuvateosten ja uutisohjelmien lähetysten saa keskeyttää televisiomainoksilla, teleostoslähetyksillä tai molemmilla kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti. Lastenohjelmien lähetysten saa keskeyttää televisiomainoksilla kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti edellyttäen, että ohjelman aikataulun mukainen kesto on pitempi kuin 30 minuuttia. Teleostoslähetysten välittäminen on kielletty lastenohjelmien aikana. Uskonnollisten tilaisuuksien lähetyskiin ei saa sijoittaa televisiomainoksia eikä teleostoslähetyskiä.”

21) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

1. Televisiomainospalojen ja teleostosesitysten osuus klo 6.00:n ja 18.00:n välisenä aikana ei saa olla yli 20:tä prosenttia kyseisestä ajasta. Televisiomainospalojen ja teleostosesitysten osuus klo 18.00:n ja 24.00:n välisenä aikana ei saa olla yli 20:tä prosenttia kyseisestä ajasta.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta

- a) lähetystoiminnan harjoittajan ilmoituksiin, jotka koskevat sen omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita tai muiden samaan lähetystoiminnan harjoittajien ryhmään kuuluvien yhteisöjen ohjelmia ja audiovisuaalisia mediapalveluja;
- b) sponsorointi-ilmoituksiin;
- c) tuotesijoitteluun;
- d) neutraaleihin ruutuihin toimituksellisen sisällön ja television mainospalojen tai teleostosesitysten välillä sekä yksittäisten mainospalojen tai teleostosesitysten välillä.”

22) Kumotaan VIII luku.

23) Lisätään luku seuraavasti:

”IX A LUKU

VIDEONJAKOALUSTAPALVELUIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

28 a artikla

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa videonjakoalustan tarjoaja, joka on direktiivin 2000/31/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla sijoittautunut jonkin jäsenvaltion alueelle, kuuluu kyseisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan.

2. Videonjakoalustan tarjoajan, joka ei ole 1 kohdan nojalla sijoittautunut jäsenvaltion alueelle, katsotaan tätä direktiiviä sovellettaessa olevan sijoittautunut jäsenvaltion alueelle, jos

- a) kyseisellä videonjakoalustan tarjoajalla on kyseisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunut emoyritys tai tytäryritys; tai
- b) kyseinen videonjakoalustan tarjoaja on osa ryhmää, jonka jokin toinen yritys on sijoittautunut kyseisen jäsenvaltion alueelle.

Tässä artiklassa tarkoitetaan

- a) ’emoyrityksellä’ yritystä, jolla on määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä;
 - b) ’tytäryrityksellä’ yritystä, jossa emoyrityksellä on määräysvalta, kaikki koko konsernin emoyrityksen tytäryritykset mukaan lukien;
 - c) ’ryhmällä’ emoyritystä, kaikkia sen tytäryrityksiä ja kaikkia muita yrityksiä, joilla on organisaatioon liittyviä taloudellisia ja oikeudellisia yhteyksiä niihin.
3. Sovellettaessa 2 kohtaa tapauksissa, joissa emoyritys, tytäryritys tai muut ryhmän yritykset ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, videonjakoalustan tarjoajan katsotaan sijoittautuneen emoyrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon, tai jos emoyritys ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, tytäryrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon, tai jos tytäryritys ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, saman ryhmän muun yrityksen sijoittautumisjäsenvaltioon.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa tapauksissa, joissa on useita tytäryrityksiä ja kukin niistä on sijoittautunut eri jäsenvaltioon, videonjakoalustan tarjoajan katsotaan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jossa jokin tytäryrityksistä aloitti toimintansa, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen.

Tapauksissa, joissa on useita muita yrityksiä, jotka ovat osa ryhmää ja kukin niistä on sijoittautunut eri jäsenvaltioon, videonjakoalustan tarjoajan katsotaan sijoittautuneen siihen jäsenvaltioon, jossa jokin näistä yrityksistä aloitti toimintansa, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen.

5. Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2000/31/EY 3 ja 12–15 artiklaa videonjakoalustan tarjoajiin, joiden katsotaan tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti sijoittautuneen johonkin jäsenvaltioon.

6. Jäsenvaltioiden on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo alueelleen sijoittautuneista tai sellaisiksi katsottavista videonjakoalustan tarjoajista ja ilmoitettava, mihin 1–4 kohdassa esitetystä perusteista niiden lainkäyttövalta perustuu. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämä luettelo sekä sen mahdolliset päivitykset.

Komissio varmistaa, että luettelot ovat saatavilla keskitetyssä tietokannassa. Jos luetteloiden välillä on epä johdonmukaisuuksia, komissio ottaa yhteyttä asianomaisiin jäsenvaltioihin ratkaisuun pääsemiseksi. Komissio varmistaa, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on pääsy kyseiseen tietokantaan. Komissio asettaa tietokannan tiedot julkisesti saataville.

7. Jos asianomaiset jäsenvaltiot eivät tätä artiklaa soveltaessaan pääse yhteisymmärrykseen siitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle ilman aiheetonta viivytystä. Komissio voi pyytää ERGAa antamaan asiasta lausunnon 30 b artiklan 3 kohdan d alakohdan mukaisesti. ERGA antaa tällaisen lausunnon 15 työpäivän kuluessa komission pyynnön esittämisestä. Komissio pitää yhteyskomitean asianmukaisesti ajan tasalla.

28 b artikla

1. Rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY 12–15 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet suojellakseen

- a) alaikäisiä ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka saattavat haitata heidän fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystään 6 a artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- b) yleisöä ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka sisältävät yllyttämistä väkivaltaan tai vihaan, joka kohdistuu johonkin ihmisryhmään tai ryhmän jäseneseen perusoikeuskirjan 21 artiklassa tarkoitetuista syistä;
- c) yleisöä ohjelmilta, käyttäjien tuottamilta videoilta ja audiovisuaaliselta kaupalliselta viestinnältä, jotka sisältävät sisältöä, jonka levittäminen on unionin oikeuden nojalla rikos, kuten direktiivin (EU) 2017/541 5 artiklassa tarkoitettu julkinen yllytys terrorismirikokseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU (*) 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen lapsipornografiaan liittyvät rikokset sekä puitepäätöksen 2008/913/YOS 1 artiklassa tarkoitettujen rasismia ja muukalaisvihaa koskevat rikokset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat noudattavat 9 artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia markkinoimansa, myymänsä tai järjestämänsä audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän osalta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet noudattaakseen 9 artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia sen audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän osalta, jota kyseiset videonjakoalustan tarjoajat eivät markkinoi, myy tai järjestä, koska nämä videonjakoalustat valvovat vain rajoitetusti tällaista audiovisuaalista kaupallista viestintää.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että videonjakoalustan tarjoajat ilmoittavat selvästi käyttäjille, kun ohjelmat ja käyttäjien tuottamat videot sisältävät audiovisuaalista kaupallista viestintää, edellyttäen että tällaisesta viestinnästä on ilmoitettu 3 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan mukaisesti tai kun tarjoaja on siitä tietoinen.

Jäsenvaltioiden on kannustettava käyttämään yhteissääntelyä ja edistämään itsesääntelyä 4 a artiklan 1 kohdassa säädettyjen käytäntösääntöjen avulla. Tarkoituksena on vähentää tehokkaasti lasten altistumista audiovisuaaliselle kaupalliselle viestinnälle, joka koskee elintarvikkeita ja juomia, jotka sisältävät ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita ja ainesosia, erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa tai natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen. Käytäntösäännöillä on myös pyrittävä siihen, että tällaisessa audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei painoteta tällaisten elintarvikkeiden ja juomien ravitsemuksellisten näkökohtien myönteisyyttä.

3. Se, mitkä ovat asianmukaisia toimenpiteitä 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi, määritetään ottaen huomioon kyseessä olevan sisällön luonne, siitä mahdollisesti aiheutuva haitta, suojeltavien henkilöiden luokan ominaisuudet sekä kyseeseen tulevat oikeudet ja oikeutetut edut, mukaan lukien videonjakoalustan tarjoajien sekä sisällön luoneiden tai videonjakoalustalle ladanneiden käyttäjien oikeudet ja oikeutetut edut samoin kuin yleinen etu.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat videonjakoalustan tarjoajat soveltavat tällaisia toimenpiteitä. Toimenpiteiden on oltava toteutettavissa ja oikeasuhteisia, ja niissä on otettava huomioon videonjakoalustapalvelun koko ja tarjotun palvelun luonne. Kyseiset toimenpiteet eivät saa johtaa sellaiseen sisällön ennakkotarkastukseen tai alustalle lataamiseen sovellettavaan suodatukseseen, joka on ristiriidassa direktiivin 2000/31/EY 15 artiklan kanssa. Alaikäisten suojelemiseksi tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla, haitallisimpaan sisältöön on sovellettava kaikkein tiukimpia pääsyn valvontatoimenpiteitä.

Näillä toimenpiteillä tarpeen mukaan

- a) sisällytetään videonjakoalustapalveluja koskeviin toimintaehtoihin 1 kohdassa tarkoitettut vaatimukset ja sovelletaan niitä;
- b) sisällytetään videonjakoalustapalveluja koskeviin toimintaehtoihin 9 artiklan 1 kohdan vaatimukset sellaista audiovisuaalista kaupallista viestintää varten, jota videonjakoalustan tarjoajat eivät markkinoi, myy tai järjestä, ja sovelletaan näitä vaatimuksia;
- c) annetaan käyttäjien tuottamia videoita lataaville käyttäjille toiminto, jonka avulla voi ilmoittaa, sisältävätkö videot audiovisuaalista kaupallista viestintää, josta käyttäjät ovat tietoisia tai josta käyttäjien voidaan kohtuudella odottaa olevan tietoisia;
- d) otetaan käyttöön ja ylläpidetään avoimia ja käyttäjäystävällisiä mekanismeja, joilla videonjakoalustan käyttäjät voivat ilmiantaa tai ilmoittaa kyseiselle videonjakoalustan tarjoajalle sen alustalla tarjottavan 1 kohdassa tarkoitettun sisällön;
- e) otetaan käyttöön ja ylläpidetään järjestelmiä, joiden avulla videonjakoalustan tarjoajat selittävät videonjakoalustojen käyttäjille, miten d alakohdassa tarkoitettut ilmiannot ja ilmoitukset on otettu huomioon;
- f) otetaan käyttöön ja ylläpidetään videonjakoalustojen käyttäjien iäntarkistusjärjestelmiä sellaiselle sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä;
- g) otetaan käyttöön ja ylläpidetään helppokäyttöisiä järjestelmiä, joiden avulla videonjakoalustojen käyttäjät voivat antaa arvion 1 kohdassa tarkoitettulle sisällölle;
- h) tarjotaan käyttöön loppukäyttäjien hallinnassa olevia sisällönsuodatusjärjestelmiä sisällölle, joka saattaa haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä;
- i) otetaan käyttöön ja ylläpidetään avoimia, helppokäyttöisiä ja tehokkaita menetelmiä käyttäjien videonjakoalustan tarjoajille tekemien valitusten käsittelyä ja ratkaisua varten d–h alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon osalta;
- j) säädetään tehokkaista toimenpiteistä ja välineistä medialukutaitoa varten ja lisätään käyttäjien tietoisuutta kyseisistä toimenpiteistä ja välineistä.

Videonjakoalustan tarjoajien kolmannen alakohdan f ja h alakohdan nojalla keräämiä tai muuten tuottamia alaikäisten henkilötietoja ei saa käsitellä kaupallisiin tarkoituksiin kuten suoramarkkinointia, profilointia tai käytöksen perusteella kohdennettua mainontaa varten.

4. Edellä tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöön panemiseksi jäsenvaltioiden on kannustettava yhteissääntelyn käyttöön siten kuin 4 a artiklan 1 kohdassa säädetään.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavat mekanismit, joilla arvioidaan videonjakoalustan tarjoajien toteuttamien 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden asianmukaisuus. Jäsenvaltioiden on annettava kyseisten toimenpiteiden arviointi kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten tehtäväksi.

6. Jäsenvaltiot voivat määrätä videonjakoalustan tarjoajille toimenpiteitä, jotka ovat yksityiskohtaisempia tai tiukempia kuin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettut toimenpiteet. Tällaisia toimenpiteitä määrätessään jäsenvaltioiden on noudatettava sovellettavan unionin lainsäädännön vaatimuksia, kuten direktiivin 2000/31/EY 12–15 artiklassa tai direktiivin 2011/93/EU 25 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on tuomioistuinten ulkopuolisia oikeussuojamenettelyjä, jotta voidaan ratkaista käyttäjien ja videonjakoalustan tarjoajien väliset riidat, jotka liittyvät 1 ja 3 kohdan soveltamiseen. Tällaisten menettelyjen on mahdollistettava riitojen puolueeton ratkaisu, eivätkä ne saa viedä käyttäjältä kansallisen lainsäädännön tarjoamaa oikeudellista suojaa.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäjät voivat puolustaa oikeuksiaan tuomioistuimessa videonjakoalustan tarjoajia vastaan 1 ja 3 kohdan nojalla.

9. Komissio kannustaa videonjakoalustan tarjoajia vaihtamaan parhaita käytäntöjä 4 kohdassa tarkoitettuun yhteissääntelyyn liittyvistä käytännesäännöistä.

10. Jäsenvaltiot ja komissio voivat edistää itsesääntelyä 4 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen unionin käytännesääntöjen avulla.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/93/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäättöksen 2004/68/YOS korvaamisesta (EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1)."

24) Korvataan XI luvun otsikko seuraavasti:

"JÄSENVALTIOIDEN SÄÄNTELYVIRANOMAISET JA -ELIMET".

25) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

"30 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin tai molemmat. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne ovat oikeudellisesti erillisiä valtiosta ja toiminnallisesti riippumattomia hallituksistaan ja kaikista muista julkisista tai yksityisistä elimistä. Tämä ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta perustaa sääntelyelimiä, jotka suorittavat valvontaa eri aloilla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet käyttävät valtuuksiaan puolueettomasti ja avoimesti ja noudattaen tämän direktiivin tavoitteita, joihin sisältyvät erityisesti median moniarvoisuus, kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus, kuluttajansuoja, esteettömyys, syrjimättömyys, sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja tasapuolisen kilpailun edistäminen.

Kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet eivät saa pyytää tai ottaa vastaan miltään muulta elimeltä ohjeita sellaisten tehtävien hoitamisessa, jotka niille on annettu unionin lainsäädännön täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla. Tämä ei estä kansallisen valtiosääntöoikeuden mukaista valvontaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten toimivalta ja valtuudet sekä niiden vastuuvuolisuuden toteutuminen määritellään selkeästi lainsäädännössä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit sekä täytäntöönpanovaltuudet, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti ja edistää ERGAN työtä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisille sääntelyviranomaisille tai -elimille annetaan niiden omat vuotuiset talousarviot, jotka on julkistettava.

5. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössään ehdoista ja menettelyistä kansallisten sääntelyviranomaisten ja -elinten johtajien tai tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenten nimeämistä ja irtisanomista varten, mukaan lukien toimikauden kesto. Menettelyjen on oltava avoimia ja syrjimättömiä, ja niissä on taattava riittävä riippumattomuus. Kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen johtaja tai tätä tehtävää kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen puitteissa hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenet voidaan irtisanoa, jos he eivät enää täytä tehtäviensä hoitamisen edellytyksiä, jotka on vahvistettu etukäteen kansallisella tasolla. Irtisanomispäätös on perusteltava asianmukaisesti, siitä on annettava ennakoilmoitus ja se on julkistettava.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä tehokkaat muutoksenhakujärjestelmät. Muutoksenhakuelimen, joka voi olla tuomioistuin, on oltava riippumaton muutoksenhaun asianosaisista.

Kansallisen sääntelyviranomaisen tai -elimen päätös on voimassa, kunnes muutoksenhakuprosessissa on annettu ratkaisu, jollei määrätä väliaikaisia toimenpiteitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti."

26) Lisätään artikkelit seuraavasti:

"30 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet toimittaakseen toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin, erityisesti sen 2, 3 ja 4 artiklan, soveltaminen edellyttää.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 kohdan mukaisen tietojenvaihdon yhteydessä, että kun kansalliset sääntelyviranomaiset tai -elimet saavat niiden lainkäyttövaltaan kuuluvalla mediapalvelun tarjoajalta tiedon, että tämä tarjoaa palvelua, joka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu toisen jäsenvaltion yleisölle, lainkäyttövaltaa käyttävän jäsenvaltion kansallinen sääntelyviranomainen tai -elin ilmoittaa siitä palvelun kohdejäsenvaltion kansalliselle sääntelyviranomaiselle tai -elimelle.

3. Jos sen jäsenvaltion sääntelyviranomainen tai -elin, jonka alue on toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan mediapalvelun tarjoajan kohteena, lähettää kyseisen palveluntarjoajan toimintaa koskevan pyynnön sen jäsenvaltion sääntelyviranomaiselle tai -elimelle, jonka lainkäyttövaltaan kyseinen palveluntarjoaja kuuluu, viimeksi mainitun sääntelyviranomaisen tai -elimen on tehtävä kaikkensa käsitelläkseen pyynnön kahden kuukauden kuluessa, tämän kuitenkin vaikuttamatta tämän direktiivin nojalla sovellettaviin tiukempiin aikarajoihin. Palvelun kohdejäsenvaltion sääntelyviranomaisen tai -elimen on pyydettyä toimitettava kaikki pyynnön käsittelyä mahdollisesti edistävät tiedot lainkäyttövaltaa käyttävän jäsenvaltion sääntelyviranomaiselle tai -elimelle.

30 b artikla

1. Perustetaan audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä (ERGA).

2. Se koostuu audiovisuaalisten mediapalvelujen alan kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten edustajista, joilla on ensisijainen vastuu valvoa audiovisuaalisia mediapalveluja, tai jos kansallista sääntelyviranomaista tai -elintä ei ole, niiden menettelyjen kautta valituista muista edustajista. Komission edustaja osallistuu ERGAn kokouksiin.

3. ERGAn tehtävänä on

a) antaa komissiolle teknistä asiantuntemusta

- sen työssä tämän direktiivin johdonmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa,
- sen toimivaltaan kuuluvissa audiovisuaalisiin mediapalveluihin liittyvissä asioissa;

b) vaihtaa kokemuksia ja parhaita käytäntöjä audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelyjärjestelmän soveltamisesta, mukaan lukien esteettömyydestä ja medialukutaidosta;

c) tehdä yhteistyötä ja toimittaa jäsenilleen tarvittavat tiedot tämän direktiivin ja erityisesti sen 3, 4 ja 7 artiklan soveltamiseksi;

d) antaa komission pyynnöstä lausuntoja kysymysten teknisistä ja tosiseikkoja koskevista näkökohdista 2 artiklan 5 c kohdan, 3 artiklan 2 ja 3 kohdan, 4 artiklan 4 kohdan c alakohdan ja 28 a artiklan 7 kohdan nojalla.

4. ERGA vahvistaa oman työjärjestyksensä.”

27) Korvataan 33 artikla seuraavasti:

”33 artikla

Komissio seuraa tämän direktiivin soveltamista jäsenvaltioissa.

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein.

Viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2026 komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jälkiarvioinnin, johon on liitetty tarvittaessa ehdotuksia direktiivin tarkistamiseksi, direktiivin vaikutuksista ja sen tuomasta lisäarvosta.

Komissio pitää yhteyskomitean ja ERGAn asianmukaisesti ajan tasalla toistensa työstä ja toiminnasta.

Komissio varmistaa, että tiedot, jotka se saa jäsenvaltioilta toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla, ilmoitetaan yhteyskomitealle ja ERGAlle.”

28) Lisätään artikla seuraavasti:

”33 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä medialukutaitoa ja toteutettava toimenpiteitä sen kehittämiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2022 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kertomus 1 kohdan täytäntöönpanosta.
3. Komissio antaa yhteyskomiteaa kuultuaan ohjeita siitä, mitä kertomuksen piiriin kuuluu.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä syyskuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä marraskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI